

نشست اعضای کمیسیون عمران مجلس با هیات مدیره سندیکا

۶

ضرورت ارتقای نظام فنی و اجرایی به معاونت فنی در حوزه صنعت احداث

در چهارمین گردهمایی سالانه تقدیر از برگزیدگان صنعت احداث کشور عنوان شد ۱۸

فاصله گرفتن از تفکر سنتی؛

راز ماندگاری پیمانکاران ۱۲

HEPCO

ENGINEERING & PARTS CO

شرکت مهندسی و قطعات ماشین آلات راهسازی ایران

محصولات سایز کوچک راهسازی

تولید کننده رولیک و انواع جک های هیدرولیکی ماشین آلات راهسازی و معدنی

آدرس: تهران کیلومتر ۱۹ جاده قدیم کرج نبش خیابان لطیف جباری تلفن تماس: ۴۴۹۸۸۹۱۷ - ۴۴۹۸۸۹۱۵ - ۰۲۱ - دورنگار: ۴۴۹۸۸۹۱۵

Email: Hepcoengineering@GMAIL.COM

تلفن همراه: ۰۹۱۲۳۲۲۴۰۰۱ - ۰۹۱۲۲۴۰۸۵۴۷

دارای مشخصه فنی C2TES2
طبق استاندارد بین‌المللی EN12004 اروپا

چسب سرامیک سفیدرنگ دو جزئی بر پایه سیمان

بسیار انعطاف پذیر با چسبندگی عالی

مناسب چسباندن سرامیک روی کف و دیوارهای سیمانی
در محیط و فضاهای داخلی و خارجی ساختمان

 pma.co.ir

 www.pma.co.ir

 تهران، خیابان شیخ بهایی، خیابان برزیل غربی، پلاک ۸۰

 ۰۲۱ ۴۵۶۰۹

سامانه نرم افزاری
شهاب تدگار
(تحت وب)

مشاور سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور
در سامانه ملی فهرست بها و تعدیل

- + مدیریت و کنترل پروژه / سبد پروژه ها
- + داشبورد مدیریتی
- + گردش کار تهیه، ارسال و رسیدگی
- + الکترونیکی به صورت وضعیت ها

SHAHABTADKAR
Construction Software Web Application

شرکت مهندسی
تدگار نرم افزار

تهران، خیابان کارگر شمالی، بالاتر از بزرگراه جلال آل احمد، خیابان هفتم، پلاک ۳۳، واحد ۸
تلفکس: ۸۸۳۳۰۳۷۲، ۸۸۳۳۰۳۷۶، ۸۸۰۲۱۵۰۱، ۸۸۰۲۱۴۶۰
www.TADKAR.com | Email: info@tadkar.com

تدگار، مداوم، ابتکار

ارگان رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

PAYAMEBADGARAN

سال ۴۱ | خرداد ۱۴۰۲ | شماره ۴۱۰ دوره جدید ۱۸۰

**Syndicate Of Iran Construction Companies
Monthly Magazine**

- حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پورآقا
- خبرنگار: آرزو نوری
- عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
- مسئول تبلیغات و آگهی: سید مهدی برفی
- لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۳۴)

- صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
- مدیرمسئول: جواد خوانساری
- شورای سیاست‌گذاری:
- منوچهر ملکبانی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- بهمن دادمان (رئیس هیأت مدیره)
- ایرج گلابتونچی (دبیر سندیکا)
- سالار علیاری (خزانه‌دار سندیکا)
- محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)
- رئیس کمیسیون انتشارات: منوچهر ملکبانی فرد
- سر دبیر: محمود مصطفی‌زاده
- کمیسیون انتشارات و تحریریه:

منوچهر ملکبانی فرد
محمود مصطفی‌زاده
محمدعلی پور شیرازی
مجتبی ضربابی

ایرج گلابتونچی
توحید زورچنگ
مریم خوانساری

فهرست مطالب

<p>۴
سالگرد فاجعه متروپل
/ سرمقاله</p>	<p>۶
نشست اعضای کمیسیون عمران مجلس با هیأت مدیره سندیکا
/ نشست هیأت مدیره</p>
<p>۲۶
نقش صنعت احداث در توسعه پایدار
/ مقاله</p>	<p>۱۲
فاصله گرفتن از تفکر سنتی؛ راز ماندگاری پیمانکاران
/ گفتگو</p>
<p>۲۹
ترکیه در حال ساخت ۹۰ سد بر سرشاخه اصلی ارس
/ اخبار صنعت</p>	<p>۱۸
ضرورت ارتقای نظام فنی و اجرایی
به معاونت فنی در حوزه صنعت احداث / گردهمایی</p>
<p>۳۰
چالش‌های صنعت پیشران تولید
/ مصاحبه</p>	
<p>۳۸
مکاتبات
/ مکاتبات سندیکا</p>	

نوشته‌های نویسندگان، لزوما نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار است و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است، در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

فاز سوم طرح توسعه مجتمع بندری شهید رجایی

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر،
خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)،
شماره ۸۶، ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۶۹۱ تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱۶۶۹۷۱۳۹۹
فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴ پست الکترونیکی:
payamabadgaran.ir@gmail.com
نشانی الکترونیکی: www.acco.ir
www.payamabadgaran.ir

سالگرد فاجعه متروپل

هزینه های شهر را تامین کند، نتیجه این مذاکرات قراردادی بود که به طور ناخواسته برای سرمایه گذار (سازنده) یک موقعیت رانتی به وجود آورد. رانتی که علاوه بر ایجاد درآمد، موجب به وجود آمدن قدرت و غرور کاذبی برای سازنده شد تا جایی که آرام آرام او خود را مالک اصلی و بعد مالک الرقاب دستگاههای نظارتی پنداشت. از طرفی مماشات و ضعف دستگاههای نظارتی نیز بر این تفکر صحنه گذاشت و سازنده متروپل یکه تاز میدان شد. به گونه ای که در طول اجرای پروژه بسیاری از ضوابط و مقررات نظام فنی و آیین نامه های اجرایی و اصول اولیه مهندسی ساختمان را زیر پا گذاشت و بدون توجه به اخطارهای فنی مشاورین و مهندسین ناظر کار خود را به پیش برد و حتی آنان را در بعضی از موارد به کارگاه راه نمی داد.

به این ترتیب نقشه ها چندین بار به میل و اراده او دستخوش تغییر شد و حتی تا آنجا پیش رفت که ۳ طبقه بدون مجوز بر روی ساختمانی که فقط برای ۹ طبقه پیش بینی شده بود اضافه نمود. از طرف دیگر شهرداری آبادان هم که خود در این پروژه سهیم بود چشم نظارتی خود را بست و به قول معروف ریش و قیچی را به دست سازنده مغرور داد. نتیجه عدم رعایت استانداردها و ضوابط

به شهادت بسیاری از مهندسان مشاور و سازندگان صاحب صلاحیت کشور، نظام فنی و اجرایی یک پارچه می تواند در بهینه سازی و جلوگیری از تخلفات گوناگون منشا اثر باشد به طوری که در گذر زمان، حوادث و اتفاقات طبیعی (همچون زلزله) نشان داده سازه هایی که در چهارچوب این نظام یکپارچه احداث شده اند مقاومت و ایمنی لازم را داشته و با حداقل خسارت مواجه شده اند. ما نیز به عنوان قدیمی ترین تشکل مهندسی ایران که اعضای آن توسط نظام فنی و اجرایی کشور رتبه بندی شده اند، برخورد لازم دیدیم در سالگرد فاجعه ریزش برج شماره ۲ متروپل آبادان، یادی کنیم از علت این اتفاق هولناک و ریشه یابی آن.

اصولا ایده احداث ساختمان شماره ۲ متروپل در بدو امر ایجاد درآمد و یا به اصطلاح امروزی مولدسازی زمین های داخل محدوده شهری آبادان با مشارکت شهرداری و بخش خصوصی بود. از این رو گروه اقتصادی شهرداری آبادان با یک سرمایه گذار مشهور محلی که دارای شرکتهای متعدد تجاری و ساختمان سازی بود وارد مذاکره گردید و به نظر می رسد برای اهلیت سرمایه گذار اهمیتی داده نشده است. به دلیل نیاز شهرداری به درآمدی که بتواند

فروریختن ساختمان متروپل حادثه ای بود که ظهر روز دوشنبه ۲ خرداد ماه سال ۱۴۰۱ در خیابان امیرکبیر واقع در مرکز آبادان رخ داد. در پی وقوع این حادثه، بخشی از برج شماره ۲ متروپل فروریخت و منجر به کشته شدن و مصدومیت تعدادی از هوطنانمان شد. پرداختن به این حادثه نه به عنوان یک اتفاق بلکه به عنوان فاجعه ای ملی ضرورت دارد چرا که این رویداد تلخ محصول خطای آگاهانه تعدادی محدود برای سودجویی بیشتر بود و تکرار آن می-تواند به از دست رفتن جان و مال دیگر هموطنانمان بیانجامد.

این اتفاق در خرداد ماهی روی داد که مصادف با سالگرد پایمردی و ایثار مردمان جنوب در دفاع مقدس بود. و البته، آبادان هم بخشی از این جغرافیای گرم است که مردم آن بعد از سالها مقاومت و ایستادگی در جنگ تحمیلی، با فاجعه متروپل به سوگ عزیزانشان نشستند. اما روی دادن این اتفاق دلخراش آن هم در خرداد ماه، برای مهندسان ایرانی معنا و مفهوم دیگری داشت و آن هم همزمانی فاجعه متروپل با سالگرد ابلاغ نظام فنی و اجرایی یکپارچه بود. نظامی که هدف از آن افزایش کارآمدی پروژه ها بود و می توانست از پیش آمدن چنین فجایی جلوگیری کند اما اجرایی شدنش با اما و اگرهای بسیاری مواجه گردید.

مقرر در نظام فنی و اجرایی کشور و اتخاذ تصمیم بکنفره سازنده، بدون توجه به دستورات و هشدارهای مهندسین مشاور و نظارت سازمان نظام مهندسی فاجعه ای بزرگ را رقم زد. به تدریج عدم تاب آوری اجزای مختلف سازه پدیدار شد. خیز تیرها، کمانش ستونها و ترک خوردگی دیوارهای حائل مشهود شد. تا سرانجام با دخالت جدی سازمان نظام مهندسی به اتفاق گروه مشارکت اقتصادی شهرداری آبادان، کارهای اجرایی در طبقات بالا را تعطیل کردند در حالی که طبقات همکف آن، بدون مجوز و بدون پایان کار شهرداری در حال بهره برداری و محل آمد و شد مشتریان معازنه ها و مردم بود!

نهایتاً و شوربختانه در تاریخ دوم خرداد ۱۴۰۱ ساعت ۱۲:۳۰ به ناگهان قسمت اعظم ساختمان در دست اجرا فرو ریخت و تعدادی از هموطنان عزیزمان در طبقه همکف و کارگرانی در سایر طبقات و خود مالک (سازنده) زیر خروارها آوار مدفون گردیدند.

بدیهی است که بی اعتنائی به مقررات ساختمانی و ضوابط و استانداردهای ایمنی و مهندسی که حاصل هزاران ساعت کار و تجربه خبرگان مهندسی کشور است، جز این نمی توانست باشد. در حالی که ساختمان هایی بسیار بزرگتر و حساس تر از متروپل که در چهارچوب قوانین نظام فنی-مهندسی توسط پیمانکاران رتبه بندی شده و شناسنامه دار ساخته شده با وقوع حوادثی مانند زلزله های بزرگ خسارت چندانی ندیده و سر پا مانده اند.

اگر سازنده برج متروپل با سوء استفاده از قدرت رانتی خود از زیر بار ضوابط ساختمانی شانه خالی نکرده بود، امروز آن ساختمان به بهره برداری رسیده و نه جان خودش و نه جان دهها انسان بی خبر و بی گناه به این سادگی قربان نمی رفت. در پایان ذکر دو نکته ضروری می نماید؛ اول اینکه در موضوع واگذاری پروژه ها (و مولدسازی) کار را باید به دست کاردان سپرد، کاردانی که مطیع قانون باشد. در یک کلام اهلیت داشته باشد اصولاً مبحث سرمایه گذاری با موضوع صلاحیت حرفه ای دو موضوع جداگانه هستند، چنانچه سرمایه گذار

خود صاحب صلاحیت نیست باید کار را به شرکت های صاحب صلاحیت که توان اجرا و پذیرش مسئولیت را دارند واگذار نماید.

و نکته دوم؛ این نقیصه در قانون نظام مهندسی وجود دارد که این نظام فنی قدرت متوقف نمودن کار خلاف را ندارد و فقط شهرداری است که با قوه قهریه می تواند جلوی خلاف ساختمانی را بگیرد که در این پروژه کوتاهی شهرداری آبادان علیرغم هشدارهای مهندسین ناظر و نظام مهندسی آبادان و خوزستان مشهود است. جای شگفتی است که با وجود پیمانکاران مجرب و رتبه بندی شده که دارای اهلیت و صلاحیت اجرای پروژه هایی به مراتب بزرگتر و پیچیده تر از متروپل بوده و هستند و آنها را بدون هیچ گونه مشکل و نقص فنی در چهارچوب مقررات نظام فنی و اجرایی کشور اجرا و به بهره برداری رسانده اند، چرا گروه محترم مشارکت اقتصادی شهرداری آبادان از وجود آنها استفاده نکرده است؟

وقتی صحبت از نظام فنی و اجرایی یکپارچه می شود در واقع صحبت از نظارت و اجرای مقررات تدوین شده سازمان برنامه و بودجه توسط مدیریت پروژه ها در تمام مراحل آن از جمله پیدایش طرح ها،

سندیکای شرکتهای ساختمانی

ایران که شرکتهای عضو آن توسط

سازمان برنامه و بودجه ایران

رتبه بندی شده اند، در طی سالیان

گذشته همواره از لزوم اجرایی

شدن نظام فنی اجرایی یکپارچه

سخن گفته است و معتقد است

فجایعی مانند متروپل زمانی

روی می دهند که ساخت و

سازها خارج از قاعده نظام امور

نظام فنی و اجرایی یکپارچه

صورت بگیرد. و از سازمان نظام

مهندسی و شهرداری ها و وزارت

راه و شهرسازی انتظار دارد برای

جلوگیری از تکرار فجایعی نظیر

متروپل در اجرای آن تسریع به

عمل آورند.

طراحی، اجرا، نظارت، بازرسی و بهره برداری آن است چرا که نظارت مستمر و دقیق و کنترل مصالح و اجرا در پروژه های عمرانی موجب دوام بیشتر سازه ها می گردد. نظام فنی و اجرایی یکپارچه می تواند از جزیره ای و سلیقه ای شدن مقررات ساخت و ساز در سازمان ها و وزارتخانه های مختلف جلوگیری کند.

رویکرد نظام فنی و اجرایی کشور تاکید روی واگذاری طرحها به اشخاص حقوقی است، و به منظور اطمینان از کیفیت نهایی محصول، صلاحیت شرکتهای داوطلب برای اجرای پروژه، در فرآیند ارجاع کار مورد بررسی قرار می گیرد، تضمینی نیز از شرکت مذکور اخذ می گردد. ضمن آنکه نظارت بر حسن اجرای کار از طرف شرکت مشاور و طراح و ناظر دیگری که صاحب رتبه و صلاحیت است واگذار می گردد و کنترل و تفسیر آزمایش های حین اجرا توسط مشاور فوق صورت می گیرد و مستند سازی نیز صورت می گیرد.

در نهایت امر، یکپارچگی کلیه نظامات فنی و اجرایی به منظور حفظ منافع ملی و تضمین کیفیت در صنعت احداث و کاهش آسیب پذیری ها ناشی از بلایای طبیعی ضروری به نظر می رسد و برای تحقق آن همکاری مسئولین دستگاههای اجرایی و فعالان بخش خصوصی لازم است.

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران که شرکتهای عضو آن توسط سازمان برنامه و بودجه ایران رتبه بندی شده اند، در طی سالیان گذشته همواره از لزوم اجرایی شدن نظام فنی اجرایی یکپارچه سخن گفته است و معتقد است فجایعی مانند متروپل زمانی روی می دهند که ساخت و سازها خارج از قاعده نظام امور نظام فنی و اجرایی یکپارچه صورت بگیرد. و از سازمان نظام مهندسی و شهرداری ها و وزارت راه و شهرسازی انتظار دارد برای جلوگیری از تکرار فجایعی نظیر متروپل در اجرای آن تسریع به عمل آورند.

با افسوس برای از دست رفتن جان تعدادی از هموطنان در این فاجعه و آرزوی شادی روح آنان، امیدواریم مسئولان و قانونگذاران کشور بسترهای لازم را برای اجرایی شدن نظام فنی و اجرایی یکپارچه فراهم کنند.

نشست اعضای کمیسیون عمران مجلس با هیات مدیره سندیکا

هیات مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران با اعضای کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی دیدار کردند. در این نشست که روز دوشنبه ۲۲ خرداد ماه در سالن هیات مدیره سندیکا برگزار شد، دکتر محمدرضا رضایی کوچی، رئیس کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی و دکتر اقبال شاکری عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی حاضر بودند و مدیران سندیکا گزارشی از شرایط حاکم بر پیمانکاری کشور و شرایط متبلا به شرکتهای پیمانکاری ارائه دادند.

منتظریم که مجلس یا مجموعه نظام، فکری به حال پروژه‌های نیمه تمام کند. این پروژه‌ها بسیار زیاد هستند که تا چند سال قبل بودجه لازم برای اتمام آنها ۵۰۰-۶۰۰ هزار میلیارد تومان برآورد شده بود و اکنون حتماً حدود ۱۵۰۰ هزار میلیارد تومان است. در هر کدام از این پروژه‌ها علاوه بر مطالبات پیمانکاران، کار مانده زیادی هم وجود دارد که هر ساله اضافه‌تر می‌شود. یعنی یک بخش ۵ درصدی از پروژه پرداخت می‌شود و هر سال ۴۰ درصد تورم به آن تعلق می‌گیرد که پروژه را سنگین‌تر و به سرانجام رساندن

نمایندگان شرکتهای مهندسی و پیمانکار کشور در زمینه مسائل مبتلا به صنعت احداث است که امیدواریم به تعامل و گفتگوی بیشتر برای رفع موانع و مشکلات بیانجامد.

اعتماد به تامین اعتبار بودجه از بین رفته است

در ادامه مهندس سیامک مسعودی رئیس کمیسیون قوانین سندیکا عنوان کرد: مشکلات متعددی در زمینه پروژه‌های زیرساختی کشور وجود دارد. ما مدت‌ها است

دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران ضمن خیر مقدم به مهمانان و با اشاره به تاریخچه سندیکا عنوان کرد: این تشکل به عنوان اولین تشکل مهندسی در سال ۱۳۲۶ تشکیل شده است و همه سازمانهای مهندسی فعال در بخش خصوصی در همین جا ریشه دارند. قدمت این تشکل از سازمان برنامه و بودجه هم بیشتر است و اغلب شرکتهای بزرگ عمرانی عضو آن هستند. وی افزود: جلسه امروز به نوعی تعامل میان کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی و

آن را دشوارتر می‌کند.

وی افزود: نسبت بودجه عمرانی کشور به کل بودجه، زمانی ۵۰-۶۰ درصد بود که در سالهای اخیر به ۵-۶ رسیده است. یک ضریب کاهشی پنهان هم وجود دارد یعنی از زمانی که اسناد خزانه اسلامی رایج شده است بواسطه تأمین حفظ قدرت خرید از محل همین بودجه، نسبت بودجه عمرانی به بودجه کل در واقع کمتر از ۵-۶ درصد ارزشمندی دارد.

مهندس مسعودی گفت: پیمانکاران خواهان تعیین تکلیف پروژه‌های نیمه تمام و همچنین توزیع عادلانه بودجه هستند. شفافیت و تسریع در تخصیص بودجه سالانه مهم است. متأسفانه اعتماد به تأمین اعتبار بودجه هم از بین رفته است یعنی دستگاه اجرایی و پیمانکار نمی‌دانند چقدر از بودجه تخصیص خواهد یافت. تخصیص‌ها مبهم است و عمدتاً با چانه‌زنی صورت می‌گیرد به عبارتی بخشی از دغدغه فکری و وقت مسئولان، نهادهای ذیربط و پیمانکاران و دیگران صرف چانه‌زنی با دستگاه اجرایی ذیربط و سازمان برنامه جهت تخصیص اعتبار می‌شود.

عضو کمیسیون قوانین سندیکا افزود: شما به عنوان نمایندگان مجلس و اعضای کمیسیون عمران در جایگاهی هستید که راه حل این امور می‌تواند با نظر و همت شما کلید بخورد، بنابراین امیدواریم موارد طرح شده را پیگیری کنید و برای بالابردن سهم بودجه عمرانی از بودجه کل تلاش کنید چرا که این کار برای پیشبرد زیرساختهای کشور و حرکت در مسیر توسعه اهمیت فراوان دارد.

پایین بودن نرخ سود سرمایه

در ادامه مهندس جمشید شیخ اکبری عضو هیات مدیره سندیکا عنوان کرد: قوانین سال ۱۳۶۶ که در زمینه مشارکت در احداث آزادراهها مصوب شده بود، امروزه دیگر جوابگو نیست برای همین تمام پروژه‌های آزادراهی تعطیل یا نیمه تعطیل هستند. وی افزود: مسئله بعدی پایین بودن

مهندس مسعودی:

مدتها است منتظریم که مجلس

یا مجموعه نظام، فکری به حال

پروژه‌های نیمه تمام کند

در هر کدام از این پروژه‌ها علاوه

بر مطالبات پیمانکاران، کار مانده

زیادی هم وجود دارد که هر ساله

اضافه‌تر می‌شود.

مهندس شیخ اکبری:

بحث بعدی درباره وصول عوارض

است که بازگشت سرمایه از طریق

آن صورت می‌گیرد اما متأسفانه

نرخ آن در اختیار مسئولان است

و آنها سالیان سال است که در

برابر افزایش یا تعدیل آن مقاومت

می‌کنند. البته اخیراً در یکی از

آزادراهها عوارض ۲۵ درصد رشد

داشته است.

مهندس جعفر سبوخی:

قوانینی که برای مشارکت عمومی-

خصوصی تدوین شده یا در حال

تدوین هستند روی کاغذ خوب

هستند اما در مقام اجرا مشکل

دارند. برای نمونه، در بخش آب چون

دولت تضمین خرید آب دارد بانکها

موظف هستند خود پروژه را به وثیقه

بگیرند اما زیر بار این کار نمی‌روند.

وقتی هم در این مورد اختلاف ایجاد

می‌شود مرجع رسیدگی وجود ندارد.

نرخ سود سرمایه‌ای است که سرمایه‌گذار می‌آورد. این نرخ تا دو سال قبل ۱۵ درصد بعلاوه ۳ درصد بود که با احتساب مالیات، مجموعاً ۱۳/۵ درصد می‌شد به عبارتی ۱۳/۵ درصد سود به آورده سرمایه‌گذار تعلق می‌گرفت. با اینکه امروز این نرخ حدود ۱۵/۸ درصد شده است (۱۸ درصد بعلاوه ۳ درصد)، بانکها، بازار سرمایه و حتی بخش خصوصی حاضر به ورود و سرمایه‌گذاری در آزادراهها نمی‌باشند. کار به جایی رسیده که دولت هم رغبتی برای پرداخت آورده خود ندارد. متأسفانه وقتی هم سرمایه‌گذار حاضر به سرمایه‌گذاری می‌شود موجی از تورم‌های لجام گسیخته سرمایه‌اش را از بین می‌برد.

وی افزود: بحث بعدی درباره وصول عوارض است که بازگشت سرمایه از طریق آن صورت می‌گیرد اما متأسفانه نرخ آن در اختیار مسئولان است و آنها سالیان سال است که در برابر افزایش یا تعدیل آن مقاومت می‌کنند. البته اخیراً در یکی از آزادراهها عوارض ۲۵ درصد رشد داشته است.

شیخ اکبری تصریح کرد: در بحث مشارکت، آورده دولت درهاله‌ای از ابهام است. دولت قرارداد می‌بندد اما برای سهم ۳۰ درصدی خود پولی نمی‌آورد. علیرغم مصوبه استانی سفر رئیس جمهور، بانکها هم حاضر به ورود در سرمایه‌گذاری آزادراهی نیستند. مسئله بعدی صندوق توسعه حمل و نقل است که اساسنامه آن در مجلس تصویب شده اما اجرایی نمی‌شود در حالی که می‌تواند در تأمین مالی پروژه‌ها و تضامین و بیمه‌های سرمایه‌گذاران موثر باشد.

وی با اشاره به ماده ۵۶ عنوان کرد: ماده ۵۶ می‌توانست ۵۰۰ میلیارد تومان سرمایه برای هر پروژه به ارمغان بیاورد اما بانکها علاقه‌ای به پرداخت آن نشان نمی‌دهند.

امکان نوسازی ماشین‌آلات عمرانی

فراهم شود

مهندس جعفر سبوخی عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز در این نشست حاضر بود و گفت: قوانینی که برای مشارکت عمومی-خصوصی تدوین شده یا در حال

تدوین هستند روی کاغذ خوب هستند اما در مقام اجرا مشکل دارند. برای نمونه، در بخش آب چون دولت تضمین خرید آب دارد بانکها موظف هستند خود پروژه را به وثیقه بگیرند اما زیر بار این کار نمی‌روند. وقتی هم در این مورد اختلاف ایجاد می‌شود مرجع رسیدگی وجود ندارد.

وی افزود: هیات حاکمه در بخش بالایی به این قوانین اعتقاد دارد اما در بدنه دولت اعتقادی به این قوانین نیست. در این قوانین تقریباً سه عامل یعنی دستگاه نظارت، پیمانکار و سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر برابر در نظر گرفته می‌شوند ولی بدنه دولت همان حالت ارباب-رعیتی را دنبال می‌کند. برای نمونه ما قرارداد پروژه پالوت انتقال آب سیمین دشت به تصفیه‌خانه گرمسار را داشتیم و ۳۰ درصد از آن را انجام دادیم، اما با وجود زیرسازی‌های مهمی که انجام شد و با وجود آماده‌سازی مسیر، پروژه ناتمام ماند چرا که سرمایه‌پذیر نتوانست تعهدات خود را انجام دهد. در نهایت هم پروژه متوقف شد و اختلاف ایجاد شد. کارفرما سود پیش پرداخت را حساب کرد اما برای آورده ما سودی در نظر گرفته نشد. متأسفانه دستگاه اجرایی هم قدرتی برای اتمام این اختلاف ندارد.

وی گفت: ما قوانین خوبی داریم که اجرا نمی‌شوند. در سازمان برنامه که متولی کارهای پیمانکاری کشور است قانون نظام فنی اجرایی یکپارچه وجود دارد که تاکید کرده در مواردی که بر سرنوشت بخش خصوصی تاثیر دارد، این بخش در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت داده شود اما این اتفاق نمی‌افتد.

وی با بیان اینکه صنعت احداث می‌تواند وضعیت اشتغال را بهبود ببخشد، افزود:

زمانی که پیمانکاران پول خود را بگیرند مانند نهال رونده‌ای که آب کافی به آنها رسیده تنومند می‌شوند و شاخه‌های آنها به خانه همسایه می‌رسد به عبارتی با رشد پیمانکاری کشور، صدور خدمات فنی و مهندسی ممکن می‌شود.

سبوخی افزود: گاهی وقتها قوانین جاری کشور در مورد ما رعایت نمی‌شود یعنی کارفرما یک جانبه و در جایی که قانون اجازه ضبط ضمانت‌نامه را نمی‌دهد اقدام

مهندس عمرانی:

با تغییراتی که در مدیریت سازمان

برنامه و بودجه پیش آمد، نماینده

بخش خصوصی از این شورا کنار

گذاشته شد. با توجه به اهمیت

این شورا در مباحثی مانند تعدیل

قیمتها و داوری، درخواست داریم

این موضوع به شکل پایه‌ای و با

اصلاح لازم در قانون حل شود یعنی

یک محمل قانونی برای حضور بخش

خصوصی در این شورا تعریف شود.

مهندس مصطفی‌زاده:

امروزه یکی از گرفتاری‌های اساسی

ما رقابت ناعادلانه بخش خصوصی

با بخش عمومی است که به سرکوب

انگیزه این بخش می‌انجامد.

به این کار می‌کند. با اینکه قانون صراحتاً عنوان کرده در پروژه‌ای که پیمانکار از دستگاه اجرایی طلبکار است می‌توان این طلب را بلوکه کرد و برای انجام پروژه دیگری با همان دستگاه مورد استفاده قرار داد، این اتفاق نمی‌افتد.

وی با اشاره به مشکل فرسوده بودن ماشین‌آلات عمرانی گفت: بخش معدن می‌تواند ماشین‌آلاتی با کارکرد زیر ۱۰ سال را وارد کند که چنین امکانی برای ما فراهم نیست در حالی که متوسط عمر ماشین‌آلات ما بالای ۱۸ سال است. اگر شرایط مشابهی با بخش معدن برای ما قائل شوند امکان نوسازی ناوگان ماشین‌آلات خود را خواهیم داشت.

عضو هیات مدیره سندیکا گفت: ماشین‌آلات شرکت‌های ما با ارز ملی وارد شده است و ما امانت‌دار این سرمایه هستیم. نباید ما را به چشم سرمایه‌دار ببینند.

لزوم حضور نماینده بخش خصوصی در شورای عالی فنی

خانم مهندس آزاده عمرانی عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز در این نشست حاضر بود و عنوان کرد: نماینده بخش خصوصی به شکل مقطعی در شورای عالی فنی حاضر بود اما با تغییراتی که در مدیریت سازمان برنامه و بودجه پیش آمد، نماینده بخش خصوصی از این شورا کنار گذاشته شد. با توجه به اهمیت این شورا در مباحثی مانند تعدیل قیمت‌ها و داوری، درخواست داریم این موضوع به شکل پایه‌ای و با اصلاح لازم در قانون حل شود یعنی یک محمل قانونی برای حضور بخش خصوصی در این شورا تعریف شود.

وی افزود: ما امیدواریم در تدوین برنامه هفتم مورد مشورت قرار بگیریم چون سهم قابل توجهی در صنعت احداث داریم و به عنوان بازوی اجرایی دولت موانع و مسائل زیادی می‌بینیم که آگاهی از آنها می‌تواند در تصمیم‌سازی دولتمردان مؤثر باشد. حدود ۵۵ هزار پیمانکار تایید صلاحیت شده در صنعت احداث وجود دارد که چکیده تجربیات آنها در سندیکا جمع شده

و می‌تواند راهگشا باشد.

بخش عمومی را به جای بخش خصوصی جا می‌زنند

مهندس محمود مصطفی‌زاده عضو دیگر هیأت مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: مقام معظم رهبری در صحبت‌های خود تأکید می‌کنند که بخش خصوصی باید تقویت شود. با اینکه ایشان مرتباً به این مسئله اشاره دارد و اصولاً سپردن توسعه به بخش خصوصی در همه جای دنیا نتیجه داده است اما در کشور ما، به طور عمدی یا سهوی بخش عمومی به جای بخش خصوصی جا زده می‌شود.

مصطفی‌زاده افزود: در عرف جهانی بخش خصوصی به بخشی می‌گویند که با رقابت سالم صاحب کاری می‌شود و سود و زیان دانایی یا نادانی خود را پرداخت می‌کند. امروزه یکی از گرفتاری‌های اساسی ما رقابت ناعادلانه بخش خصوصی با بخش عمومی است که به سرکوب انگیزه این بخش می‌انجامد. امتیازات فراوانی به بخش عمومی داده می‌شود برای نمونه جهت شرکت در مناقصه از ما ضمانت‌نامه می‌خواهند ولی شرکت‌های عمومی با یک معرفی‌نامه در مناقصه شرکت می‌کنند. تفاوت هزینه همین ضمانت‌نامه با معرفی‌نامه ۵ درصد است. همچنین ما هزینه سرمایه داریم ولی آنها هزینه سرمایه ندارند، بنابراین ما روز به روز کوچکتر شویم و آنها روز به روز بزرگتر می‌شوند و بخش اعظم همین ۵-۶ درصد بودجه عمرانی را جذب می‌کنند.

وی افزود: صنعت احداث و پیمانکاران، سازمان‌هایی کارآفرین و دانش‌بنیان هستند که ماشین‌آلات و تجهیزات آنها ابزار کار آنهاست و سرمایه محسوب نمی‌شود اما رده‌های پایین دولت این موضوع را متوجه نمی‌شوند. عدم پرداخت به موقع مطالبات باعث می‌شود هزینه دستمزدها به تأخیر بیفتد و متخصصان ناراضی شوند. از طرفی شرکت‌ها نمی‌توانند ماشین‌آلات خود را آماده به کار نگه دارند و راندمان بگیرند.

وی گفت: با کمال تأسف باید اذعان کنم تورم است که تاکنون بنگاه‌های اقتصادی

ما را سر پا نگاه داشته است. از محل فروش همین ماشین‌آلات و تجهیزاتی که قیمت آنها رشد نجومی داشته، شرکت‌های پیمانکاری سر پا مانده‌اند.

وی در پایان گفت: ما همه عمر خود را به عنوان متخصصان این حرفه کار کرده‌ایم و می‌توانیم بازویی تصمیم‌ساز برای نمایندگان مجلس شورای اسلامی در حوزه عمران باشیم.

بسیاری از شرکت‌ها کار خود را متوقف کرده‌اند

مهندس اسدالله احمدی عضو هیأت مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: متأسفانه

دکتر ایرج گلابتونچی:

لازم است قانون نظام فنی و اجرایی

یکپارچه اجرا شود و بودجه عمرانی

به درستی توزیع گردد. پروژه‌های

ناتمام تعیین تکلیف شوند.

مهندس محمود مصطفی‌زاده:

امتیازات فراوانی به بخش عمومی

داده می‌شود برای نمونه جهت

شرکت در مناقصه از ما ضمانت‌نامه

می‌خواهند ولی شرکت‌های عمومی با

یک معرفی‌نامه در مناقصه شرکت

می‌کنند.

مهندس احمدی:

در حال حاضر وضعیت به گونه‌ای

است که بسیاری از شرکت‌های

پیمانکاری کار خود را متوقف کرده‌اند.

با ادامه این روند در آینده‌ای نزدیک

اجرای پروژه‌ها با مشکل مواجه

خواهد شد.

نه تنها ابهامات و نقص قوانین در حوزه کارهای پیمانکاری وجود دارد بلکه قوانین موجود هم اجرا نمی‌شوند. پیشنهاد ما این است که در تعامل با نمایندگان محترم مجلس برای گذار از این دوره تلاش کنیم. در حال حاضر وضعیت به گونه‌ای است که بسیاری از شرکت‌های پیمانکاری کار خود را متوقف کرده‌اند. با ادامه این روند در آینده‌ای نزدیک اجرای پروژه‌ها با مشکل مواجه خواهد شد.

وی افزود: علاوه بر ضعف قوانین، قوانینی هم که وجود دارد از طرف کارفرما محترم شمرده نمی‌شود. با این که خود کارفرما پیمانکار را ماده ۴۸ کرده که نشان دهنده بی‌تقصیر بودن پیمانکار است، اقدام به ضبط ضمانت‌نامه‌اش می‌کند. در همه جای دنیا تشکلهای حرفه‌ای داور را بر عهده دارند که موجب حل سریع اختلاف و صدمه ندیدن پروژه می‌شود اما در ایران، پروژه در طول تطویل آسیب می‌بیند و زمانی به پایان می‌رسد که دیگر عمر مفید بخش‌هایی از آن به پایان رسیده است. وی در پایان خواهان گرفتن حل اختلاف از قضات و سپردن آن به تشکلهای حرفه‌ای شد.

مسائل مبتلابه صنعت احداث

در ادامه دکتر ایرج گلابتونچی دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران عنوان کرد: اگر رویکرد دولت برای به سرانجام رساندن زیرساخت‌های عمرانی، استفاده از ظرفیت و توان بخش خصوصی باشد، باید در تدوین قوانین حمایتی و اصلاح قوانین پیش قدم شود. متأسفانه بسیاری از بخش‌های اقتصادی کشور به اسم بخش خصوصی فعالیت می‌کنند اما بخش خصوصی واقعی در تشکلهای صنفی جمع شده‌اند. سندیکا به عنوان قدیمی‌ترین تشکل عمرانی کشور درخواست دارد فرصتی ایجاد شود تا از ظرفیت بخش خصوصی برای کمک به قانونگذاران حوزه عمران استفاده شود. برای اولین قدم پیشنهاد ما این است

که قانونی تدوین شود که طبق آن یک نماینده از بخش خصوصی در شورای عالی فنی حضور داشته باشد.

وی افزود: با توجه به نظر مقام معظم رهبری برای رشد بخش خصوصی، در قانون تاکید شده بود که شرایط یکسانی برای شرکتها ایجاد شود برای مثال نهادهای نظامی از دادن ضمانت نامه معاف نشوند. البته ما معتقدیم کشور متعلق به همه است و هر کسی ظرفیت دارد می تواند در آبادانی آن نقش داشته باشد اما طبق فرمایش مقام رهبری جایی که بخش خصوصی توان کار دارد باید بخش دولتی کنار برود، در شرایطی هم که آنها مایل به رقابت هستند باید در شرایط برابری با بخش خصوصی رقابت کنند.

وی افزود: لازم است قانون نظام فنی و اجرایی یکپارچه اجرا شود و بودجه عمرانی به درستی توزیع گردد. پروژه های ناتمام تعیین تکلیف شوند. قوانین سرمایه گذاری در حوزه آزاد راهها و قانون مشارکت عمومی- خصوصی اصلاح شود.

گلاتونچی خواهان مشارکت بخش خصوصی در تدوین برنامه هفتم شد. وی گفت: ما ۶ برنامه مترقی توسعه داریم که به رغم وجود آنها وضعیت اقتصادی مساعدی نداریم. به نظر می رسد یکی از دلایل ایجاد این شرایط بی توجهی دولت و نهادهای تقنینی به بازخورد برنامه توسط بخش خصوصی است.

وی افزود: مجلس شورای اسلامی یک وظیفه نظارتی هم دارد که ضروری است درباره عملکرد سازمان برنامه از آن استفاده کند. متأسفانه عملکرد سازمان برنامه و بودجه در دوره اخیر نشان داده است این سازمان اعتقادی به صنعت احداث ندارد و با دستکاری تعدیل و قوانین باعث شده است صنعت احداث به سمت نابودی برود. شما به عنوان رئیس کمیسیون عمران می توانید از سازمان برنامه و بودجه بخواهید با ما تعامل بیشتری داشته باشد.

دبیر سندیکا تاکید کرد: در ماده ۱۴ قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار قید شده

است که تمام دستگاههای دولتی موظف هستند معاونتی به عنوان معاونت بخش خصوصی یا معاونت کسب و کار تعریف کنند اما کسی این قانون را رعایت نمی کند. وی با بیان اینکه صنعت احداث متولی مشخصی ندارد، تصریح کرد: اشتغال آفرینی برای شرکتهای پیمانکاری موجود ۶ هزار همت هزینه دارد که با توجه به شرایط اقتصادی تامین آن در داخل کشور مقدور نیست. اما بهترین گزینه برای استفاده از ظرفیت شرکتهای ایرانی که سالانه ۱۰ درصد به تعداد آنها افزوده می شود، صدور خدمات فنی و مهندسی است.

وی با اشاره به ظرفیت ۱۰ میلیارد دلاری در بازار ساخت و ساز کشور عراق عنوان کرد: اگر مشکلاتی مانند مشکل ضمانت نامه برطرف شود، پیمانکاران ما می توانند از ظرفیت های مهندسی کشور

دکتر محمدرضا رضایی کوچی،

رئیس کمیسیون عمران

مجلس:

یکی از موضوعات کلیدی برای

اتمام پروژه های عمرانی لایحه

مشارکت عمومی- خصوصی

است، البته مشروط بر اینکه

اعتماد سازی، تقویت بخش

خصوصی، و همراه کردن

دستگاه نظارتی مورد توجه

قرار گیرد

برای ارزیابی استفاده کنند. در غیر این صورت مهندسان ما چاره ای جز مهاجرت نخواهند داشت.

دیپلماسی اقتصادی ما ضعیف عمل

کرده است

دکتر محمدرضا رضایی کوچی، رئیس کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی با تقدیر از زحماتی که شرکتهای عمرانی برای آبادانی کشور می کشند عنوان کرد: ما نیز در مجلس با موضوعاتی که طرح کردید درگیر هستیم از جمله در مورد پروژه های ناتمام کشور که باعث شده عمر متوسط پروژه ها به ۲۰ سال برسد. به عبارتی طی سالیان گذشته بسیار بیش از منابعی که برای اتمام پروژه نیاز بوده است، به این پروژه ها تزریق شده که به نتیجه نرسیده و پروژه ها در حال استهلاک و از دست دادن عمر مفید خود هستند. متأسفانه مسئولان نیز به نوعی در شکل گیری این پروژه های ناتمام دخیل هستیم. هر نماینده مجلس یا وزیر جدیدی که بر سر کار می آید دوست دارد پروژه جدیدی به نام خود شروع کند.

وی افزود: امسال نزدیک ۳۲۶ هزار میلیارد تومان منابع عمرانی وجود دارد که نزدیک ۱۰ درصد کل بودجه است و نسبت به بودجه عمرانی سالهای قبل بسیار کم است. این ارقام به معنی سنگین شدن بدونه دولت و صرف عمده درآمد کشور برای هزینه جاری است. ما با اعتبارات بودجه نمی توانیم پروژه ها را تمام کنیم برای همین بحث لایحه مشارکت عمومی- خصوصی در مجلس مطرح شده است.

وی افزود: یکی از موضوعات کلیدی برای اتمام پروژه های عمرانی لایحه مشارکت عمومی- خصوصی است، البته مشروط بر اینکه اعتماد سازی، تقویت بخش خصوصی، و همراه کردن دستگاه نظارتی مورد توجه قرار گیرد و تعاملی بین بخش خصوصی، دستگاه اجرایی و دستگاه نظارتی برقرار شود. متأسفانه دستگاه دولتی رغبت زیادی برای اجرای این قانون ندارد چون فکر می کند اختیاراتش کم می شود، به عبارتی مدیران ما چسبندگی

پیام آبادگران
خرداد و تیرماه ۱۴۰۲
شماره ۴۱۵

خاصی به پروژه‌ها دارند.

رئیس کمیسیون عمران مجلس با بیان اینکه توان جامعه مهندسی کشور قابل تقدیر است، افزود: شرکتهای ما قابلیت کار در کشور و خارج از کشور را دارند. در دوره‌های گذشته ما خواهان ایجاد فرصتی برای حضور شرکتها در کشورهای منطقه شدیم. ولی متأسفانه وزارت و سفرای ما بیشتر درگیر مسائل سیاسی هستند و توجهی به مسائل حوزه عمران ندارند. دستگاه دیپلماسی اقتصادی ما در وزارت خارجه هم بسیار ضعیف عمل کرده و نتوانسته حمایت حقوقی لازم را از پیمانکاران ما در کشورهای همسایه از جمله عراق داشته باشد.

دکتر رضایی تأکید کرد: این سیاستمداران هستند که باید فضا را برای اقتصاد کشور فراهم کنند. هر جا پروژه‌های بزرگ به شرکتهای ایرانی واگذار شده نتیجه کار رضایت بخش بوده است مانند همین آزادراه تهران شمال که مایه افتخار کشور است. انصافاً کار بزرگی با استانداردهای خوب و در زمانی کوتاه صورت پذیرفته است. پیمانکاران ظرفیت و سرمایه کشور ما هستند و نباید با عملکرد و تصمیم نامناسب باعث شویم شرکتی که با سالها تجربه به رتبه ۱ رسیده است از بین برود. وی گفت: متأسفانه ما گاهی به گونه‌ای عمل می‌کنیم که «پیمانکار خوب» را به «پیمانکار بد» تبدیل می‌کنیم. پیمانکار ناچار است هزینه نیروی انسانی را پرداخت کند اما وقتی پرداختهای دولت به موقع نیست و به جای پول نقد اوراق دو سه ساله می‌دهد، کیفیت کار پیمانکار خواسته یا ناخواسته پایین می‌آید. امروز ظرفیت لازم و پیمانکاران توانمند زیادی داریم اما بعضاً شاهد ساخت و سازهایی هستیم که طول عمر بسیار کمی دارند، که همه اینها معلول عدم مدیریت و شرایط مالی نامساعد شرکتها است که روی کیفیت پروژه تأثیر دارد.

وی افزود: به حذف نماینده بخش خصوصی از شورای عالی فنی اشاره کردید، متأسفانه

نماینده‌ای از بخش خصوصی در شورای عالی مسکن هم حضور ندارد به عبارتی تصمیم‌گیری درباره مسکن بدون حضور سازنده آن انجام می‌شود که در نهایت باعث مشکلات اجرایی قانون می‌شود.

وی با بیان اینکه کمیسیون عمران تلاش دارد در راستای حفظ و توسعه ظرفیت پیمانکاران قدم بردارد، تأکید کرد: موضوعات مطرح شده در این جلسه قابل تأمل است و این آمیدواری را به ما می‌دهد که از نمایندگان صنعت احداث به عنوان مشاوران خود در مجلس شورای اسلامی استفاده کنیم. بخش خصوصی می‌تواند برای همفکری در زمینه برنامه هفتم توسعه در کنار ما باشد. به این منظور کمیته زیربنایی برنامه هفتم توسعه

دکتر اقبال شاکری عضو

کمیسیون عمران مجلس :

درخواست ما از شما

نمایندگان صنعت احداث این

است که در کنار ارائه موارد

و مشکلات صنف خود راه

حل‌های پیشنهادی را نیز ارائه

دهید. به عبارتی با تشریح

شرایط موجود، پیشنهاد خود

را در این باره ارائه دهید که

برای بهبود وضعیت چه کار

باید کرد.

تشکیل خواهد شد و ما این آمادگی را داریم که از حضور و نظرات نمایندگان صنعت احداث بهره‌مند شویم.

سازمانهای مهندسی بزرگ طرف

گفتگوی کمیسیون عمران باشند

در ادامه دکتر اقبال شاکری عضو کمیسیون عمران مجلس نیز عنوان کرد: اعضای کمیسیون عمران از استانهای مختلف هستند و حضور شما در این کمیسیون زمینه ارتباط بیشتر پیمانکاران با استانها را فراهم خواهد کرد. در زمینه مشارکت عمومی - خصوصی نیز طرح آن را خدمت شما ارائه خواهیم داد تا اگر نکته‌ای دارید به آن اضافه کنید. قطعاً حضور شما در بسیاری جاها ضروری است. ما در پروژه‌های BOT داوری را به اتاق بازرگانی دادیم چون نمی‌خواستیم سرمایه بخش خصوصی در یک مرجع غیرخصوصی بررسی شود.

وی با اشاره به لزوم هم‌افزایی توان اعضای صنف عنوان کرد: در مورد ماشین‌آلات فرسوده می‌توان زنجیره تأمین از تجهیزات در سندیکا تشکیل داد. کمیسیون هم به کارفرماها اجازه خواهد داد ماشین‌آلاتی که در قالب تعهدات پیمانکاران با دیگر اعضای زنجیره وجود دارند، جزو ماشین‌آلات شرکتها به حساب آورند.

وی افزود: درخواست ما از شما نمایندگان صنعت احداث این است که در کنار ارائه موارد و مشکلات صنف خود راه حل‌های پیشنهادی را نیز ارائه دهید. به عبارتی با تشریح شرایط موجود، پیشنهاد خود را در این باره ارائه دهید که برای بهبود وضعیت چه کار باید کرد.

وی با بیان اینکه پیمانکاران افتخار، ذخیره و ظرفیت کشور هستند از دبیر سندیکا خواست گزارشی در زمینه صدور خدمات فنی و مهندسی، تعداد پروژه‌ها، میزان سرمایه‌گذاری در کشورهای دیگر، و ظرفیت شرکتها برای صدور خدمات فنی و مهندسی به کمیسیون عمران مجلس ارائه دهد تا اولین جلسه هم‌اندیشی بین مسئولان سندیکا با اعضای کمیسیون

رئیس هیات مدیره شرکت کولهام مطرح کرد

فاصله گرفتن از تفکر سنتی؛ راز ماندگاری پیمانکاران

وقتی صحبت از سد دوستی، سد داریان و سد خداآفرین می‌شود به یاد شرکت کولهام می‌افتیم. شرکتی که این روزها توسط نسل جوانی از مهندسان ایرانی اداره می‌شود. اشتیاق دلنشینی برای گفتگو با مهندس آزاده عمرانی رئیس هیات مدیره این شرکت داریم. البته زنان زیادی را در لباس حرفه‌های مختلف دیده‌ایم، اما اندک زنانی را در

حرفه پیمانکاری سراغ داریم. مخصوصاً این روزها که سازندگی نفس گیرتر از قبل شده است و بسیاری از مردان برای ماندن در این حرفه کفش آهنی پوشیده‌اند.

مربوط به تولید و ساختن باشد.

• **از پدر گفتید و حرفه‌اش که پیمانکاری بود و نقطه اتصال شما به این شغل پر فراز و نشیب، از این نقطه اتصال بگویید.**

پدر من از پیمانکاران قدیمی صنف هستند که از سال ۱۳۵۱ وارد این حرفه شدند و در تمام این سالها هم فعال بودند. من تلاش‌های ایشان را دیدم و این تلاشها برایم ارزشمند بود، چرا که تاثیر کار ایشان را در آبادگری و همچنین زندگی افرادی که با ایشان کار می‌کردند، دیدم. افراد زیادی در نسل من بودند که حرفه خود را بدون شناخت کافی انتخاب کردند، دوستان زیادی در دانشگاه داشتیم که به دلیل عدم شناخت کافی یک رشته تحصیلی را انتخاب کرده بودند و وقتی مشغول به تحصیل شدند علاقه خود را از دست دادند. آنها از

پیمانکاری می‌دانستیم. شاید بتوان گفت اولین حرفه‌ای که با آن آشنا شدم مهندسی عمران و پیمانکاری بود و با روحیه و نقش اجتماعی مورد علاقه‌ام همخوانی داشت. واقعیت این است که من بیش از هر چیزی به سازندگی اعتقاد دارم و اگر وارد این حرفه نمی‌شدم، حرفه‌ای را انتخاب می‌کردم که

ماندگاری شرکتها اهمیت دارد، چرا که توقف شرکتی با قدمت بالا باعث می‌شود جامعه در آن زمینه یک قدم به عقب برود.

یکی از رازهای ماندگاری شرکتها ما فاصله گرفتن از تفکر سنتی و رسیدن به تفکر نوینی است که واگذاری مدیریت سازمان را به «نسل‌های کاری بعد» توصیه می‌کند.

نقطه آغاز این گفتگو تصویر دختر بچه‌ای است که با پاهای کوچکش پدال دوچرخه را می‌فشارد و همزمان جنب و جوش حاکم بر کارگاه ساختمانی را نگاه می‌کند. حالا همین دختر کوچک یک آبادگر است که از ساختن سدها می‌گوید و امید دادن به نیروی کار.

• **ضمن تشکر از فرصتی که در اختیار ما قرار دادید، بهتر است با این سوال آغاز کنم که خانم مهندس عمرانی چگونه با پیمانکاری آشنا شد و از چه مسیری وارد این حرفه گردید؟**

از همان دوران کودکی به دلیل حضور پدرم در حرفه پیمانکاری با کارگاه‌های ساختمانی آشنا بودم و حتی دوچرخه سواری را در یکی از همین کارگاه‌های جاده‌سازی یاد گرفتم. علاقمندی من به این حرفه به مرور زمان رقم خورد تا حدی که شغل آینده خود را

پیام آبادگران
خرداد و تیرماه ۱۴۰۲
شماره ۴۱۰

درون یک سری دروس و بدون شناخت کافی به یک رشته تحصیلی پرتاب شده بودند که با تیپ شخصیتی و علایق آنها سازگار نبود. البته بیشتر افراد تحصیلات خود را ادامه می‌دهند و ممکن است در حرفه مرتبطی هم مشغول به کار شوند، اما بدون علاقمندی نمی‌توان به‌طور موثر از توانمندی خود استفاده نمود. خوشبختانه من این مزیت را داشتم که با شناخت کافی وارد حرفه پیمانکاری شوم. این شناخت نه تنها علایق و خواسته‌های خودم را دربرمی‌گرفت، بلکه شامل شناخت نسبی از سختی‌ها، چالش‌ها و فرصت‌های موجود در پیمانکاری بود.

• در واقع شما در همان رشته‌ای تحصیل کردید که نهایت به پیمانکاری می‌رسید؟

کارشناسی مهندسی عمران (گرایش آب) را در دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی خواندم. اما بلافاصله وارد مقطع بعدی نشدم و ترجیح دادم با حضور در فضای کار درباره ادامه تحصیل تصمیم بگیرم. حضور در فضای کار به من نشان داد که علاقمندی اصلی‌ام مدیریت رشته‌ای با ویژگی‌های مورد نظر من در ایران وجود نداشت، تصمیم گرفتم مدیریت پروژه را در دانشگاه ابردین اسکاتلند (University of Aberdeen) با روش آموزش از راه دور ادامه دهم که برای مدیریت پروژه در رشته‌های مهندسی طراحی شده بود. در آن زمان ادامه تحصیل با آموزش از راه

دور، آن هم در رشته مدیریت پروژه کار دور از ذهنی به نظر می‌رسید. این دوره سه ساله بود و هدف از برگزاری آن این بود که یک مهندس بتواند کار مدیریت پروژه را به‌صورت اصولی انجام بدهد.

آزاده عمرانانی متولد ۱۳۵۵ است. وی که در شهر رشت به دنیا آمده فارغ‌التحصیل کارشناسی رشته عمران و کارشناس ارشد در رشته مدیریت پروژه است. از خانم عمرانانی می‌پرسیم کدام پروژه او را به یاد شرکت کولهام می‌اندازد و او می‌گوید: «پروژه سد دوستی که آغاز آن همزمان با آغاز فعالیت من در شرکت کولهام بود». سد دوستی سدی در مرز ایران و ترکمنستان است که ۱۶ ماه زودتر از زمانبندی اولیه تحویل داده شد.

• پدری پیمانکار است و فرزندان او در شرایط آشنایی با این حرفه قرار می‌گیرند. به آن علاقمند می‌شوند و مسیر پدر را ادامه می‌دهند. آیا این الگو برای حل مشکل ماندگاری شرکتها و انتقال مدیریت آن از نسلی به نسل دیگر راهگشا است؟

فکر نمی‌کنم این الگو یک راه حل سیستماتیک باشد. متأسفانه ما این مشکل را در کشورمان داریم که شرکتها تک نسل یا در نهایت دو نسله هستند و با بسته

شدن شرکت دنیایی از تجربه و توانمندی در جایی به انتها می‌رسد. اما نمی‌توان ادامه کار شرکت با حضور فرزندان را راه حل همگانی دانست. من به این حرفه علاقه داشتم و ایده آل‌هایم را در آن پیدا کردم و گرنه نمی‌توان افراد را مجبور یا موظف به ادامه شغل خانوادگی کرد. ما باید شرکت‌های خود را در بحث‌های سازمانی با دانش روز مجهز کنیم و ببینیم چرا یک شرکت خارجی سالیان سال به کار خود ادامه می‌دهد، در حالی که در کشور ما ماندگاری یکی از معضلات شرکتها است. در شرکت‌هایی که عمر طولانی دارند، صحبت از فرد نیست و اولویت با سیستم است و به همین دلیل لزومی ندارد نسل بعدی شرکت از اعضای خانواده باشد.

ماندگاری شرکتها اهمیت دارد، چرا که توقف شرکتی با قدمت بالا باعث می‌شود جامعه در آن زمینه یک قدم به عقب برود. اما در این بحث نکته قابل توجه جدا بودن مدیریت از سهامداری است که این موضوع در شرکت‌های ما مغفول مانده است. لزومی ندارد مدیران ارشد شرکت از میان سهامداران انتخاب شوند، بلکه این تنها یکی از انتخاب‌ها می‌تواند باشد. پذیرفتن این مسئله مستلزم فاصله گرفتن از تفکر سنتی است. تفکر سنتی غالب بر بازار کار این بوده که «کار من به فرزند من منتقل شود» که امری طبیعی بوده، چون بازار کار ما سنتی بوده است. منتهی در جامعه‌ای که به سمت پیشرفت می‌رود، قواعد حاکم بر بازار کار عوض می‌شود. یکی از رازهای ماندگاری شرکت‌های ما فاصله گرفتن از

تفکر سنتی و رسیدن به تفکر نوینی است که واگذاری مدیریت سازمان را به «نسل‌های کاری بعد» توصیه می‌کند.

• شاید نگرانی خانواده‌ای که سالها شرکت را اداره کرده، از دست رفتن چیزهایی باشد که با تلاش فراوان به دست آمده و مدیری که خارج از حلقه خانواده است دلسوزی کافی را در قبال آن ندارد.

اگر ساختار و سیستم شرکت از فردمحوری به سیستم محوری تغییر یابد، این نگرانی‌ها برطرف خواهد شد. یک ساختار درست می‌تواند نگرانی‌ها را کاهش دهد. امروزه هلدینگ‌های بزرگی هستند که با وجود قرار گرفتن سهامدار اصلی در راس هرم، به تنهایی نمی‌توانند همه چیز را کنترل کنند و از سیستم‌های مدیریتی برای اداره امور استفاده می‌کنند. تفکر سنتی ما هنوز توانمندی سیستم‌های مدیریتی را نپذیرفته است، شاید به دلیل این که به شکل اصولی وارد این بحث نشده یا بومی نشده است. برای این کار حرکت فراگیری لازم است که از دانشگاه‌ها آغاز می‌شود و در قالب بحث فرهنگ سازمانی به شرکت می‌رسد. یکی از کارهای ارزشمندی که سندیکا باید انجام دهد، تبیین الزامات و نحوه تغییرات لازم در ساختار سازمانی شرکتها برای انطباق با شرایط موجود و ماندگاری آنها است. سندیکا می‌تواند نقشه راه را برای ماندگاری شرکت‌های عضو خود طرح‌ریزی کند.

متأسفانه در شرایط اقتصادی نامطلوب، یکی از اولین چیزهایی که خط می‌خورد ارتقای فرهنگ سازمانی است. وقتی شرکتها دغدغه حقوق سر ماه را دارند، دیگر نمی‌توانند به مسئله آموزش بپردازند. مدیران شرکتها نیز برای روشن نگه داشتن چراغ سازمان خود به حدی تحت فشار هستند که فراغت لازم را برای پرداختن به مسایل فرهنگ سازمانی ندارند. در حالی که امر بسیار مهمی است و با حیات شرکتها ارتباط موثری دارد. در وضعیتی که شرکتها درگیر نیازهای اولیه خود هستند، تشکلهای حرفه‌ای می‌توانند

با طرح موضوعاتی که به حیات شرکتها ربط دارد، نقش پررنگ و نجات دهنده‌ای داشته باشند.

• کولهام:

شرکت ساختمانی کولهام (سهامی خاص) در سال ۱۳۵۴ با هدف مشارکت در پروژه‌های عمرانی، توسط آقای مهندس ایرج عمرانی، آقای مهندس حسن احمدی و دو نفر از دوستان ایشان تاسیس گردید و از پس سالها فعالیت در اجرای پروژه‌های عمرانی، توسط نسل دوم موسسان خود یعنی خانم مهندس آزاده عمرانی و آقای مهندس مازیار احمدی اداره می‌شود. تحت همین مدیریت است که شرکت کولهام، پروژه فاز سوم توسعه مجتمع بندری شهید رجایی را در دست اجرا دارد که بزرگترین پروژه بندری کشور است و به تازگی دو پست اسکله آن برای بزرگترین شناورهای کانتینربر موجود دنیا به بهره‌برداری رسیده است.

• از شرایط دشواری حرف زدید که شرکتها با آن روبرو هستند. از دیدگاه شما پیمانکاران با چه مسائل و مشکلاتی در فضای کسب و کار خود مواجه‌اند؟

نقدینگی و کمبود بودجه عمرانی اولین «خوان» از «هفت خوان» مشکلات پیمانکاران است، ولی ما با مجموعه‌ای از مشکلات و مسائل مواجه‌ایم. از لحاظ قوانین نیز حرفه پیمانکاری با مشکلاتی مانند تعدد قوانین و قوانینی که گاهی با هم در تضاد هستند، روبرو است. از طرفی نسبت به حرفه ما یکسویه نگری وجود دارد. به‌طور معمول در معادلات این نکته لحاظ نمی‌شود که شرکت‌های پیمانکار در بدنه این صنعت راهبر قرار دارند و وقتی قوانینی برای حمایت از این صنعت وجود ندارد، دیر یا زود چراغ شرکت‌های این بخش خاموش خواهد شد.

مسئله بعدی شرایط اجتماعی است که روی همه حرفه‌ها تاثیرگذار است. شرایط اجتماعی به نوعی است که با مهاجرت گسترده نیروی حرفه‌ای مواجه هستیم. نیروی انسانی گسترده‌ای در سراسر جهان پراکنده شده‌اند که زمانی سرمایه انسانی شرکتها بودند و همراه با خود توانمندی و تجربه خود را برده‌اند. از طرفی نشاط نیروی کار که به نشاط سازمان منجر می‌شود به دلیل دغدغه معیشت پایین آمده است. با این دغدغه جایی برای نگاه به آینده و نوآوری نمی‌ماند و خمودگی نیروی انسانی ناشی از آن به شدت روی صنایع تاثیرگذار است.

مجموعه این مشکلات دست به دست هم می‌دهد و امید به آینده را کم می‌کند. با پایین آمدن روحیه نیروی انسانی، صنایع یا در جا می‌زنند یا عقب می‌روند. در بخش خصوصی این امر نمود بیشتری دارد، چون بخش خصوصی روی پای خود ایستاده و ارتقای آن در گرو تلاش مدیران و پرسنل آن است. به عبارتی «روی پای خود بودن» که زمانی دلیل قوت بخش خصوصی بوده و آن را پیشران اقتصاد کرده بود، تبدیل به پاشنه آشیل این بخش شده است. وقتی نیروی انسانی انگیزه و امید ندارد، بنگاههای بخش خصوصی هم توان خود را از دست می‌دهند. وقتی بخش خصوصی توان خود را از دست می‌دهد جامعه امکان پیشرفت نخواهد داشت.

در هفت‌خوانی که به آن اشاره کردم «نداشتن ارتباط اقتصادی با دنیا» هم مسئله بسیار مهمی است. امروزه صحبت از اقتصاد جهانی است که متأسفانه ما از آن بی‌بهره مانده‌ایم. شرکت ما تجربه کار خارج از کشور را دارد و من شاهد توانایی و دانش نیروی انسانی کشورمان بوده‌ام و خوشبختانه کارهای انجام شده در این بخش اغلب مطابق با استانداردهای جهانی است. به عبارت دقیق‌تر تجربیات و دانش نیروی انسانی ما تا حد زیادی در سطح شرکت‌های مطرح خارج از کشور است که البته در سالهای اخیر در زمینه فن‌آوری عقب افتادیم، چون نتوانستیم شرکتها را به

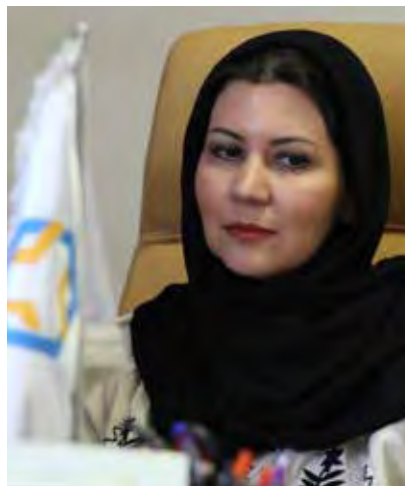

«امیدوار بودن» و «ایجاد امید» در نیروی کار نیز مسئولیت بیشتری دارد. ما در نقش آبادگری خود باید امیدوار بمانیم و روزهای روشنی را برای افرادی که از لحاظ حرفه‌ای به ما وابسته هستند، رقم بزنیم.

• **مشکلاتی که فرمودید معلول عملکرد و نگاه دولت بود. اما شرکتهای بخش خصوصی در شکل‌گیری یا دوام این هفت خوان چه نقشی داشته‌اند؟**

نمی‌توانم در زمینه شرکتهای سایر صنایع اظهار نظر کنم، اما در حرفه پیمانکاری به نظر می‌رسد فعالیت شرکتهای ما در زمینه فعالیتهای صنفی، به عنوان نمونه در سندیکای شرکتهای ساختمانی که قدیمی‌ترین شکل مهندسی کشور است، بسیار کمتر از حد لازم است. دلیل این امر شاید ساختار شرکتهای ما نوع کار ما باشد. مدیران شرکتهای و افراد موثر در صنعت احداث، بیشتر درگیر کار اجرایی و خارج از مرکز بودند و بهای لازم به فعالیت صنفی داده نشد. با ادامه این روند و به مرور زمان تبدیل به صنعت پراکنده‌ای شدیم و صدمات زیادی را از این بابت متحمل شدیم. البته پیشکسوتان دلسوزی هستند که فراتر از منافع شرکتی خود در راستای منافع صنف قدم برداشته‌اند، ولی جا دارد که این فعالیتها گسترش پیدا کند.

به نظر من امروزه رسالت ما پیمانکاران پرهیز از فعالیتهای پراکنده و اقدام در قالب شکل صنفی و مجتمع است. فقط صداهایی می‌توانند به جایی برسند که

ماشین‌آلات جدید و دانش روز دنیا تجهیز کنیم. مشکلاتی که وجود دارد نمی‌گذارد حضور شرکتهای ما در کشورهای دیگر پر رنگ یا دنباله‌دار شود. شرکتهای ما برای اخذ ضمانت نامه، انتقال ارز و حتی گرفتن ویزا برای کارکنان خود با مشکل مواجه هستند و همین باعث می‌شود نتوانیم جایگاه شایسته خود در دنیا را به دست آوریم. یعنی جایی هم که ما می‌توانیم خارج از کشور کار کنیم و نقدینگی را از طریق صدور خدمات وارد کنیم، به دلیل موانع متعدد بین‌المللی و داخلی به بن بست می‌رسیم.

• **از شرایط اجتماعی و ناامیدی نیروی انسانی حرف زدید. در چنین شرایطی چگونه می‌توان امیدوار بود و به دیگران امید داد؟**

من هم مانند دیگر همکارانم نگران آینده حرفه پیمانکاری و موقعیت بخش خصوصی هستم و معتقدم زمانی کشور ما پیشرفت می‌کند که یک بخش خصوصی قوی پرچمدار اقتصاد باشد. در کنار این امر نگران «ناامیدی» هستم که در سطح جامعه وجود دارد. به نوبه خود می‌کوشم با این ناامیدی مبارزه کنم چرا که معتقدم اگر امید از جامعه برود به سختی می‌توان آن را برگرداند. من همیشه آدم امیدواری بودم، اما در روزهای اخیر امیدوار بودن دشوارتر شده است. با این همه می‌کوشم با روحیه ناامیدی مبارزه کنم. از نظر من هر فردی که مسئولیت حرفه‌ای بیشتری دارد در زمینه

شرایط اجتماعی به نوعی است که با مهاجرت گسترده نیروی حرفه‌ای مواجه هستیم. نیروی انسانی گسترده‌ای در سراسر جهان پراکنده شده‌اند که زمانی سرمایه انسانی شرکتهای بودند و همراه با خود توانمندی و تجربه خود را برده‌اند.

هر چقدر به تقویت اخلاق حرفه‌ای بها بدهیم، به همان اندازه آینده بنگاههای خود و ماندگاری آنها را تضمین می‌کنیم. قسمت عمده عمر ما در محیط کار می‌گذرد و اگر محیط سالمی در درون سازمان و صنعت خود ایجاد کنیم، می‌توانیم توان خود را بدون حاشیه اضافی برای پیشبرد مجموعه‌های خود بگذاریم.

• دیدگاه خانم مهندس عمرانی در زمینه اخلاق حرفه‌ای چیست؟

اخلاق حرفه‌ای چیزی جدا از اخلاق عمومی نیست. من همیشه تلاش کرده‌ام به اخلاقیات پایبند باشم، چرا که به نظر من ستون نگه دارنده جامعه اخلاق است. به همان نسبت هم ستون نگه دارنده یک صنف اخلاق حرفه‌ای است. همه ما ساکنان یک خانه‌ایم و اخلاق حرفه‌ای همان چیزی است که ما را دور هم نگه می‌دارد و جلوی منفعت‌گرایی را می‌گیرد. هر چقدر به تقویت اخلاق حرفه‌ای بها بدهیم، به همان اندازه آینده بنگاههای خود و ماندگاری آنها را تضمین می‌کنیم. قسمت عمده عمر ما در محیط کار می‌گذرد و اگر محیط سالمی در درون سازمان و صنعت خود ایجاد کنیم، می‌توانیم توان خود را بدون حاشیه اضافی برای پیشبرد مجموعه‌های خود بگذاریم.

• تصور عامه بر این است که بر حرفه پیمانکاری یک فضای مردانه حاکم است. یک زن وقتی پیمانکار می‌شود چه چیزهایی را تجربه می‌کند و با چه دشواری‌هایی مواجه است.

اولین نکته باور جامعه است که می‌تواند روی باور ما هم تاثیر بگذارد. در واقع حرفه‌ای وجود ندارد که آن را مردانه یا زنانه بدانیم. شرایط زندگی، روحیات فرد و ... در انتخاب و ادامه یک حرفه تاثیرگذار است، اما دامنه این تاثیر برای زن و مرد یکسان است. هیچ پرنده‌ای با یک بال پرواز نمی‌کند. هیچ جامعه‌ای هم نمی‌تواند با نادیده

شد. چرا که دیدم تلاشهای ارزشمندی صورت می‌گیرد که وقتی بیرون گود بودم از آن خبر نداشتم. همین امر باعث شد تمایل بیشتری به حضور و همکاری در سندیکا نشان دهم. اصولاً هر کسی که می‌تواند قدم موثری برای صنف بردارد باید جلو بیاورد، چون این تنها راهی است که منجر به دوام بخش خصوصی در حرفه ما می‌شود.

• یکی از بزرگترین پروژه‌های شرکت کولهام اجرای سد داریان در کرمانشاه بود که در سال ۱۳۹۵ موفق به اخذ لوح برنز مدیریت پروژه گردید. سرریز سد داریان نیز در سال ۱۳۹۶ به عنوان پروژه برتر بتن انتخاب شد. از پروژه‌های شاخص این شرکت می‌توان به پروژه سازه‌های سرریز، نیروگاه، سازه‌های ورودی، تخلیه کننده تحتانی و آبگیر پروژه سد چم شیر در استان کهگیلویه و بویر احمد، پروژه بندرگاه ماهیگیری سوئق در کشور عمان، پروژه سد نمرود در استان تهران، پروژه سد خداآفرین در استان آذربایجان شرقی، پروژه سد فریم صحرا در استان مازندران، پروژه شبکه آبیاری و زهکشی گلستان در استان گلستان، پروژه چند راه آغار و دالان در استان فارس، پروژه خطوط انتقال برق ۳۲ کیلو ولتی در استان فارس، پروژه ساختمان سرپرستی بانک ملی استان لرستان و ... اشاره کرد.

برآمده از یک جمع بزرگ باشند. البته من شرایط دشوار شرکتها را درک می‌کنم، اما اگر اهمیت فعالیت صنفی در قالب فرهنگ سازمانی جا می‌افتاد شرکتها به این امر واقف می‌شدند که وجود یک تشکل منسجم و توانمند، در رسیدن آنها به نیازهای اولیه صنف تاثیرگذار خواهد بود. در برخی صنف‌ها به دلیل ماهیت حرفه ارتباط بیشتری بین اعضا وجود دارد و اگر اتفاقی در زمینه صنف روی دهد، همه از آن خبردار می‌شوند. اما در صنف ما پراکندگی اعضا و ماهیت کار باعث شده است، گردش اطلاعات کندتر روی دهد و عکس‌العمل به موقعی در قبال رویدادهای مثبت یا منفی فضای کسب و کار نداشته باشیم. امروز زمان آن رسیده است که با اخبار و اطلاعات و اتفاقات به روز باشیم، وگرنه نمی‌توانیم دوام بیاوریم.

• صحبت از صنف و فعالیت صنفی شد. شما به عنوان یکی از اعضای هیات مدیره سندیکا، از چه برهه‌ای و با چه انگیزه‌ای وارد فعالیت صنفی شدید؟

من به مسئولیت اجتماعی اعتقاد دارم. ما سرنشینان یک کشتی هستیم و هیچ کس به تنهایی نمی‌تواند سر سلامت به ساحل برساند. باید بپذیریم که منفعت‌گرایی می‌تواند آفت هر جامعه‌ای باشد. با همین اعتقاد فعالیت صنفی خود را در انجمن‌ها شروع کردم. شرکت کولهام از گذشته عضو سندیکا بود و همین امر باعث آغاز ارتباط من با سندیکا شد. وقتی وارد کمیسیون قوانین و مقررات شدم، اعتقاد به سندیکا و ارزش کار سندیکا بیشتر

می‌توانیم به دیگران یاری برسانیم. به نظر من اگر مانعی ایجاد نشود بزرگترین کار صورت گرفته است. آنچه مسلم است نمایش‌های رسانه‌پسند و صحبت‌های مناسبی نمی‌تواند راهگشا باشد، بلکه در بسیاری مواقع به تفکیک دامن می‌زند. اگر نگاه ما نگاه برابر باشد نیازی نیست کار خاصی انجام شود و خود به خود امکانهای برابری برای زن و مرد در نظر گرفته خواهد شد. من فکر نمی‌کنم هیچ زن توانمندی به امتیاز اضافه نیاز داشته باشد و همین که توانمندی او به رسمیت شناخته شود، کافی است.

• به عنوان آخرین سوال، به نظر شما حرفه پیمانکاری به عنوان یک حرفه سخت، پرداختن به خانواده را دشوار می‌کند؟

فکر می‌کنم در حالت عام خانم‌های شاغل با سختی‌های بیشتری نسبت به مردان شاغل مواجه هستند که یکی از آنها غلبه بر نگاه سنتی جامعه است، اما مانند همیشه آن را مدیریت خواهند کرد. من نیز ترجیح می‌دهم وارد این بحث نشوم چون همین مبحث خانواده بهانه‌ای برای کنار گذاشتن زن‌ها از بسیاری عرصه‌های اجتماعی است. همانگونه که یک زن شاغل با مواردی مانند بیماری فرزند مواجه است، یک مرد شاغل هم با مشکلاتی از این دست مواجه است. منتهی وقتی ما دید تفکیکی داریم دنبال همین چیزها می‌گردیم و آنها را بزرگ می‌کنیم. همچنان تاکید می‌کنم راه پیشرفت و رسیدن به اقتصادی که شایسته ایران باشد، از مسیر اتکا به تمامی نیروهای شایسته این سرزمین می‌گذرد.

زن در رشته‌های فنی به دلیل سختی کار یا دور بودن محل کار از شهر یا وجود فضاهایی که مردانه قلمداد شده است، دیرتر اتفاق افتاده است. اما به اعتقاد من اینها بیشتر موانع ذهنی جامعه و چارچوب‌های از پیش تعیین شده جامعه ما است تا موانع واقعی که باید با ممارست و صبوری و پافشاری اصلاحش کنیم و این امکان را به نسل‌های جوانتر بدهیم که حضور ما را ببینند. در حال حاضر بانوان جوان ما این باور را دارند که قادر به انجام هر کاری هستند و بسیاری از آقایان هم به این باور رسیده‌اند که نشان می‌دهد فرهنگ‌سازی در مواردی مانند این راهگشا بوده است.

• آیا مردان می‌توانند زنان را در رسیدن به جایگاه اجتماعی‌شان یاری دهند؟

حتما که این‌گونه است. وقتی نگاه ما ملی باشد و جامعه را متکثر ببینیم، هر کدام از ما

امروزه رسالت ما پیمانکاران پرهیز از فعالیت‌های پراکنده و اقدام در قالب تشکل صنفی و مجتمع است. فقط صداهایی می‌توانند به جایی برسند که برآمده از یک جمع بزرگ باشند.

در حال حاضر بانوان جوان ما این باور را دارند که قادر به انجام هر کاری هستند و بسیاری از آقایان هم به این باور رسیده‌اند که نشان می‌دهد فرهنگ‌سازی در مواردی مانند این راهگشا بوده است.

گرفتن یا کنار گذاشتن ۵۰ درصد افراد خود پیشرفت کند. باید شرایط و امکانات برابری فراهم شود تا هر فرد فارغ از زن یا مرد بودن خود، جایگاهی شایسته پیدا کند. زمانی که من وارد این حرفه شدم، زنان خط‌شکن نسل‌های پیش، راه را برای ورود خانم‌ها به صنایع مختلف باز کرده بودند. در حرفه‌های دیگر هم زنان پیشرو بوده‌اند و برای همین با هر نسلی که گذشته است، زنان بیشتری وارد فعالیت اجتماعی و حرفه‌ای شدند. من واقعا به نسل جوان امید دارم، چون تفاوت دیدگاه را در آنها می‌بینم. این نسل به برابری باور دارند و همین باور آنها مرا به آینده ایران خوشبین می‌کند، چرا که فکر می‌کنم این نسل جوان همان دو بالی خواهند بود که جامعه ما را به پرواز درخواهد آورد.

• از زنان پیشرو حرف زدید. دشواری پیشرو بودن در یک جامعه‌ای سنتی چیست؟

از زمان نوجوانی با ورود به جامعه متوجه شدم که نابرابری در تمام سطوح جامعه در رابطه با حقوق زنان وجود دارد که این آگاهی که در طول زمان کامل‌تر شد، در عین آزاردهنده بودن در شکل‌گیری مسیر من موثر بود. در یک مقطعی هم به این نتیجه رسیدم که افراد برای احقاق حق خود مسیرهای مختلفی را دنبال می‌کنند، فردی مانند من نیز که به رشته‌های فنی علاقمند است می‌تواند با حضور در جامعه و پافشاری بر حضور خود جای پای جدیدی برای زنان دیگر ایجاد کند. همیشه یکی از ایده‌آلهای من ایجاد فضایی هر چند کوچک در اطرافم بود که افراد شاغل در آن بتوانند بر مبنای شایسته‌سالاری حرکت کنند.

پیشرو بودن دشوار است. شاید بیست سال پیش وقتی یک خانم به کارگاه می‌رفت برای بسیاری از همکاران ما عجیب بود، اما امروزه در خیلی از کارگاه‌ها عادی شده است.

طبعاً در هر حرفه‌ای دشواری‌هایی برای زنان وجود داشته است. نخستین آموزگاران زن، نخستین نشریات زنان، نخستین کادر درمان زن و ... نیز با مقاومت روبرو شده‌اند. حضور

ضرورت ارتقای نظام فنی و اجرایی به معاونت فنی در حوزه صنعت احداث

چهارمین گردهمایی سالانه تقدیر از برگزیدگان صنعت احداث روز دوشنبه ۸ خرداد ماه به همت سازمان برنامه و بودجه کشور، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران و انجمن صنفی کارفرمایی پیمانکاری استان تهران، در سالن همایش‌های شرکت برق منطقه‌ای تهران برگزار شد. در این گردهمایی دکتر ایرج گلابتونچی، دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران عنوان کرد: «مهندسی ما ظرفیت بزرگی دارد که مغفول مانده و باید تدابیر لازم برای استفاده از آن اتخاذ شود. یکی از راههای استفاده از این ظرفیت توجه به دیپلماسی اقتصادی است که در زمینه آن مشکلاتی وجود دارد». دبیر سندیکا با اشاره به ظرفیت صنعت احداث، خواهان ارتقای نظام فنی و اجرایی به یک معاونت فنی در حوزه صنعت احداث شد.

طبیعی است که گاهی اوقات بهره‌مندی شهروندان از این خدمات پرهزینه و به تعبیر عمومی گران تمام می‌شود.

ثبت صلاحیت ۵۲ هزار شرکت پیمانکاری

وی بیان کرد: طبیعی است در این ضوابط یادشده، بازیگران و نهادهای مختلف به تناسب وظایف و جایگاه سازمانی در پیاده‌سازی این فرآیند نقش دارند. یکی از ارکان اصلی این نظام، گروه مشاوران

تفویض صلاحیت اجرایی بر عهده سازمان برنامه و بودجه کشور و در سطح استان‌ها نیز بر عهده سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی است. عمده‌ترین اهداف ارتقای کیفیت اجرای طرح‌ها، کاهش هزینه اجرای طرح‌ها و استفاده بهتر زمان و منابع و نیروی انسانی است تا هزینه‌های مالی و اجتماعی خدمات عمومی بهره‌مندی شهروندان کشور از اجرای طرح‌ها کاسته شده، هر چند در واقعیت به دلایل مختلف با اهداف یادشده فاصله داشته و

رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران در آغاز چهاردهمین گردهمایی صنعت احداث در نظام فنی و اجرایی کشور گفت: بیش از ۵۲ هزار شرکت پیمانکاری در ۱۲ رشته فعالیت در سامانه‌های رسمی سازمان برنامه و بودجه کشور ثبت صلاحیت شدند. علالدین ازوجی اظهار داشت: طرح مسئولیت تهیه استانداردهای علمی از جمله ضوابط مالی، فنی و حقوقی، نظارت بر تهیه طرح‌های عمرانی و همچنین

و پیمانکاران کشور در قالب صنعت احداث هستند و به گمان من بازوان اصلی مشارکت‌کننده در مطالعه و اجرای طرح‌های عمرانی کشور هستند. ازوجی گفت: بر اساس آمار بیش از ۵۲ هزار شرکت پیمانکاری در ۱۲ رشته فعالیت در سامانه‌های رسمی سازمان برنامه و بودجه کشور صلاحیت شدند، از این تعداد حدود ۶۰ درصد شرکت‌ها دارای گواهینامه معتبر و به‌روز است. همچنین تعداد شرکت‌های مشاوره بالغ بر ۳۹۰۰ شرکت بوده که ۷۳ درصد آنها دارای گواهینامه هستند. بدیهی است سهم استان تهران از این بازوی اجرایی در رشته‌های مختلف حدود ۲۷ درصد از کل کشور است.

ازوجی گفت: از جمله رویکردهای صنعت برنامه هفتم توسعه در عرصه نظام فنی و اجرایی کشور را می‌توان به غربال‌گری طرح‌ها و پروژه‌های تملک دارایی سرمایه‌ای با هدف کاهش تعداد و مدت اجرا، مشمول شدن تمامی طرح‌ها و پروژه‌های تملک سرمایه‌ای دستگاه اجرایی موضوع ماده یک لایحه برنامه در قالب نظام فنی اجرایی یکپارچه کشور، و اقدام به تشخیص صلاحیت اشخاص حقوقی غیردولتی توسط دستگاه اجرایی و نهادهای عمومی غیردولتی از طریق سامانه ساجا نام برد.

وی افزود: در فرآیند گذار اقتصاد ایران به سمت پیشرفت و رشد بالاتر همراهی و مشارکت بی‌بدیل این حوزه از جمله ضروریات است. رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران عنوان کرد: هرچند در فرآیند اجرایی با مشکلاتی مواجه است، ارج نهادن به این مجموعه با یک نگاه بلندمدت در عرصه مهندسی کشور است. در کنار مواجهه بودن با برخی مشکلات، کم شدن تمایل افراد جوان به انتخاب رشته تحصیلی مهندسی زنگ خطری برای صنعت احداث آینده کشور است.

ظرفیت اجرای کار برای شرکت‌های پیمانکاری ۶ هزار همت است

ازوجی اظهار داشت: بر این اساس مجموع ظرفیت اجرای کار ایجاد شده برای شرکت‌های پیمانکاری در حال حاضر، بیش از ۶ هزار همت معادل ۱۱۰ میلیارد دلار در سطح ملی و استانی است. وی تصریح کرد: با در نظر گرفتن همه جوانب، ظرفیت موجود پیمانکاران بیش از هشت برابر کل سرمایه‌گذاری بخش عمومی به قیمت جاری است. به رغم وجود ظرفیت‌های بالای نظام فنی و اجرایی در کشور در مقیاس منطقه‌ای حوزه پیمانکاری و مشاوره کشور در رقابت سخت با کشورهای منطقه و حتی برون منطقه قرار دارد. ضمن اینکه این حوزه به رغم سابقه و تجربه بالای آنها نیازمند قرارگرفتن در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی به عنوان بلوغ کاری و فنی است و باید به این موضوع متمرکز شد و معتقد بود که ظرفیت بالقوه پیمانکاری و

رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران:
در کنار مواجهه بودن با برخی مشکلات، کم شدن تمایل افراد جوان به انتخاب رشته تحصیلی مهندسی زنگ خطری برای صنعت احداث آینده کشور است.

مشاوره کشور در سطح جنوب غرب آسیا منحصربه‌فرد است.

رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران گفت: در این راستا استان تهران در استفاده از فرآیندهای نوین پیاده‌سازی نظام فنی و اجرایی غافل نبوده و با همکاری دانشگاه‌های معتبر ایران، منجمله دانشگاه صنعتی شریف، دانشگاه تهران، دانشگاه علم و صنعت، دانشگاه تربیت مدرس و دانشگاه صنعتی امیرکبیر نسبت به ترویج و فرهنگ‌سازی آموزش فنی و تهیه دستورالعمل‌ها و صنعت چشم‌انداز مدل‌سازی اطلاعات ساخت اقدام کرده و مستندات این اقدامات در اختیار عموم قرار گرفته است. ازوجی تصریح کرد: ضمن این که پیاده‌سازی فرآیند مدل‌سازی اطلاعات ساخت در پروژه‌های مالی استان تهران برای اولین بار در کشور بر اساس مصوبات شورای فنی استان به ریاست استاندار و همکاری امور فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه کشور و همچنین پیاده‌سازی نظام کاهش ارزیابی دستگاه مجری پروژه‌های ساختمانی که نتایج آن متمرکز کردن اجرای پروژه‌های ابنیه در دو دستگاه اداره کل راه و شهرسازی و اداره کل نوسازی و تجهیز مدارس استان تهران بود صورت گرفت. همچنین منع ۱۶ دستگاه اجرایی از اجرای پروژه‌های برای اولین بار در کشور به انجام رسید.

وی خاطرنشان کرد: بر اساس هم‌اندیشی با استاندار تهران در نیمه دوم سال گذشته موضوع ارزش‌یابی و تقدیر از عوامل اجرایی پروژه‌های استان در دستور کار قرار گرفت. در تعامل با سازمان برنامه و بودجه کشور به دلیل اهمیت این موضوع انتخاب برگزیدگان صنعت احداث کشور در سطح گسترده‌تر مورد تاکید قرار گرفت.

قدردانی از برگزیدگان صنعت کشور

وی گفت: در این راستا، برای انتخاب برگزیدگان صنعت احداث کشور سه محور مشخص تعیین شد که عبارتند از

سیاست آزاد سازی مقدم بر خصوصی سازی است

حمید امانی همدانی، معاون فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه نیز در چهاردهمین گردهمایی صنعت احداث در نظام فنی و اجرایی کشور اظهار داشت: صنعت احداث ۷۰ سال است که سابقه دارد و پیچیده ترین طرح ها در قالب آن به مرحله اجرا می رسد.

وی افزود: صنعت احداث مسیر شکوفایی را طی کرده و در این مدت توانسته با نوسانات شدید ناشی از تورم و تحریم پایدار بماند، کشورهایی کمی هستند که بتوانند با ما رقابت کنند.

معاون فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه با بیان اینکه در برنامه هفتم رویکردمان مسئله محور بوده است، گفت: نگاه برنامه ریزی جامع را کنار گذاشته ایم هر چند دستگاه ها نمی توانند از این رویکرد فاصله بگیرند ولی اگر بخواهیم یک صنعت ساخت پیشرو داشته باشیم باید بر محورهای خصوصی و عمومی تکیه کنیم.

وی ادامه داد: همچنان سیاست های خصوصی سازی بر آزادسازی مقدم است هر چند در گفتار تلاش می کنیم تا شرایطی فراهم کنیم که مشارکت شرکت های خصوصی صورت گیرد چرا که بدون بخش خصوصی کارها امکان ندارد. امانی همدانی تاکید کرد: در آینده قصد داریم مشارکت خصوصی و بخش عمومی را افزایش دهیم هر چند در لایحه ای در مجلس و همچنین در قوانین بودجه سالانه به موضوع مشارکت بخش خصوصی پرداخته شده است.

وی با تاکید بر اینکه برای برنامه هفتم باید سیاست ها به سمت آزادسازی برود، گفت: اینکه سرمایه گذار، سرمایه گذاری کند ولی قیمت گذاری دستوری گذاشته شود و بازارهای دیگر برای او برتری داشته باشد در مشارکت بخش خصوصی موفق نخواهیم بود.

اجرای استان انتخاب صورت گرفت. وی گفت: در مجموع از ۲۸ شرکت به عنوان پیمانکار منتخب و از ۱۱ شرکت به عنوان پیمانکار منتخب استان تهران تایید نهایی صورت گرفت. در نهایت معیارهای اشخاص حقیقی برگزیده در نظام فنی و اجرایی کشور نیز براساس شهرت حرفه ای، مسئولیت پذیری، مشارکت در انجمن های حرفه ای و دست آوردهای فنی مهندسی بوده که سه نفر معرفی شدند.

حمید امانی همدانی، معاون فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه:
صنعت احداث مسیر شکوفایی را طی کرده و در این مدت توانسته با نوسانات شدید ناشی از تورم و تحریم پایدار بماند

منتخبین فعال و پیشکسوت پیمانکار ملی، منتخبین فعال و مشاوران ملی، و منتخبین فعال پیمانکاری استان تهران و در نهایت بحث بزرگان و صاحب نظران حوزه فنی و اجرایی در عرصه پیمانکاری. در این انتخاب پنج معیار که شامل سال تاسیس، فعالیت مستمر، سوابق کاری، ماندگاری، شهرت حرفه ای، و مسئولیت پذیری مبنای ارزیابی اولیه بوده است.

ازجای عنوان کرد: همچنین شرکت های منتخب در دو مرحله معرفی شدند. در مرحله اول تیم داور، متشکل از کانون سراسری پیمانکاری و عمرانی ایران، شورای جامعه مدیریت مهندسين مشاور، سندیکای شرکت های ساختمانی ایران، شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی صنفی و حرفه ای کشور، با معیارهای تعیین شده فوق شرکت ها را معرفی کردند. وی افزود: در مرحله دوم براساس شاخص های سامانه رسمی کشور و سایر ضوابط تایید نهایی صورت گرفت. به طوری که از بین ۳۲ شرکت پیمانکاری منتخب اولیه، ۱۰ شرکت مورد تایید نهایی قرار گرفتند.

رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان تهران تصریح کرد: در حوزه مشاوران نیز از بین ۶۰ شرکت ۲۰ شرکت انتخاب نهایی صورت گرفت. در سطح استان تهران نیز بر اساس همین ضوابط با نظر کانون ها و انجمن های یاد شده استانی و دستگاه

ضرورت تشکیل معاونت فنی برای صنعت احداث

دکتر ایرج گلابتونچی، دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران در چهارمین گردهمایی سالانه تقدیر از برگزیدگان صنعت احداث با اشاره به ظرفیت صنعت احداث عنوان کرد: صحبت‌های امروز درباره ظرفیت‌های صنعت احداث را هر دولتی در هر کجای جهان می‌شنید، ستادی برای رفع بحران تشکیل می‌داد. صنعت احداث ما ظرفیت بزرگی دارد که مغفول مانده و باید تدابیر لازم برای استفاده از آن اتخاذ شود. یکی از راههای استفاده از این ظرفیت توجه به دیپلماسی اقتصادی است که در زمینه آن مشکلاتی وجود دارد.

وی افزود: ماده ۲ و ۳ و ۱۴ قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار روی توجه به بخش خصوصی تأکید دارد. امسال توجه مقامات دولتی به بخش خصوصی بیشتر شده است و تا حدودی متوجه شده‌اند نگاهی که از اول انقلاب وجود داشت و تأکید می‌کرد «باید همه چیز دولتی باشد» ایراد دارد و لازم است به بخش خصوصی توجه شود. ماده ۱۴ قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار تأکید دارد در هر وزارتخانه یا نهادی، باید یکی از معاونین مسئول توسعه فضای کسب و کار و به تعبیری بخش خصوصی باشد. البته هیچ‌گاه این ماده ۱۴ اجرایی نشده است و شاید تنها جایی که اجرا شده از طریق سازمان برنامه و بودجه و نظام فنی و اجرایی باشد. من از همه دوستان حاضر در جلسه از جمله آقای شاکری نماینده محترم مجلس و عضو کمیسیون عمران که در جلسه حاضر هستند استعفا دارم توجه کنند تا این ماده اجرایی شود.

دبیر سندیکا افزود: خرداد ماه عجیبی است که در آن هم سالروز تصویب آیین‌نامه نظام فنی و اجرایی یکپارچه را داریم و هم سالگرد فاجعه متروپل را. از نظر من که به عنوان مشاور و پیمانکار در چهارچوب نظام فنی و اجرایی کار می‌کنم، زمانی متروپل اتفاق می‌افتد که خارج از

**سیدجواد قانع فر رئیس امور نظام
فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
سازمان برنامه و بودجه:
ظرفیت‌های مختلف و پراکنده ای
در ساخت و ساز کشور داریم که
باید بین این ظرفیت‌ها هماهنگی
ایجاد شود.**

نزدیک و تنگاتنگی که بین این نهاد و سازمان وجود دارد توانسته‌ایم از فراز و نشیب‌های اقتصادی بگذریم. قانع‌فر ادامه داد: گذر از مشکلات و رسیدن به توسعه اقتصادی به خاطر وجود تعامل در عرصه صنعت احداث بوده است. وی با اشاره به نقش صنعت احداث در تراز گفتمان بین‌المللی گفت: باید وضعیت این صنعت در عرصه جهانی بررسی شود، ضمن اینکه آمارها نشان می‌دهد که این صنعت دارای رشد و بالندگی بوده است اما نباید این صنعت را رها کنیم بلکه نیاز به پشتیبانی و حمایت دارد و باید کمک کنیم تا به گام‌های بعدی ارتقا پیدا کند. این مقام مسئول عنوان کرد: باید توانمندی‌ها را در سطح بین‌المللی ارائه کنیم و بخش خصوصی باید غربالگری طرح‌ها و مشارکت در طرح‌های عمومی و خصوصی را مطالبه کنند تا مشکلات را در این عرصه رفع کنیم و به افزایش اشتغال و تولید در عرصه‌های مختلف دست یابیم.

معاون فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه افزود: تعامل بخش خصوصی و دولتی در گذشته کم بود اما تلاش می‌کنیم در دوره جدید سازمان برنامه و بودجه تعامل‌ها بیشتر شود تا مشکلات صنعت‌گران را بررسی کنیم و در برنامه‌ها لحاظ نماییم. وی با اشاره به اینکه طول عمر طرح‌های عمرانی در یک دهه گذشته ۲ برابر شده است، گفت: این امر یعنی کاهش بهره‌وری سرمایه‌گذاری عمرانی در بخش دولتی که با نوسان‌های کلان در بخش خصوصی نیز این اتفاق افتاده است.

امانی ابراز داشت: بخش زیادی از طرح‌های عمرانی باید غربالگری شوند و شاخص‌های غربالگری به درستی تدوین شود و بعد بخش خصوصی وارد آن طرح‌ها شوند تا منتج به رشد اقتصادی باشد. وی عنوان کرد: طرح‌های شرکت دولتی باید به بخش خصوصی واگذار شود، در حوزه سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی باید ورود کنیم و مشارکت بخش خصوصی را به آنها توصیه کنیم از اواخر برنامه سوم توسعه شرکت‌های دولتی بدون مشارکت بخش خصوصی در مسیر شبه انحصاری ادامه پیدا می‌کند، یکی از محورهایی که در برنامه هفتم توسعه دنبال می‌کنیم ورود مشارکت بخش خصوصی به این طرح‌های عمومی شرکت‌های دولتی است.

باید نظام فنی اجرایی به صورت یکپارچه مورد توجه قرار گیرد

در ادامه این نشست، سیدجواد قانع فر رئیس امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران سازمان برنامه و بودجه گفت: ظرفیت‌های مختلف و پراکنده ای در ساخت و ساز کشور داریم که باید بین این ظرفیت‌ها هماهنگی ایجاد شود. وی افزود: باید نظام فنی اجرایی به صورت یکپارچه مورد توجه قرار گیرد. سازمان برنامه و بودجه بیش از ۲ دهه است که با شورای هماهنگی تشکلهای صنفی حرفه ای، «نهاد تعامل» را پایه‌گذاری کردند و با ارتباط

قاعده امور نظام فنی و اجرایی یکپارچه کار می‌شود. باید به سمتی برویم که وقتی در کشور پروژه‌ای انجام می‌شود امور نظام فنی یکپارچه رعایت شود. اگر این نظام رعایت نشود فاجعه متروپل روی می‌دهد. دکتر گلابتونچی تصریح کرد: مدیران محترم شرکتهای پیمانکاری و مشاور بهترین پروژه‌های را در کشور اجرا می‌کنند چون در قالب نظام هماهنگ و یکپارچه فنی و اجرایی و دستورالعمل‌های آن کار می‌کنند که برآمده از خرد جمعی بین بخش خصوصی و نظام فنی و اجرایی است. البته این خرد جمعی در جاهایی نوسان داشته اما همواره به سمت هم افزایی بیشتر رفته است.

وی در ادامه گفت: ظرفیت بزرگی در صنعت احداث وجود دارد از جمله ۵۶۵۰ پیمانکار موجود در کشور و ۶ هزار همتای که به آن اشاره شد. ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر بیمه شده مستقیمی است که همکاران من در نظام فنی و اجرایی اعم از مشاور و پیمانکار برای آنها بیمه پرداخت می‌کنند. اگر هر کدام از این این بیمه‌شده‌ها سرپرست خانواده‌ای ۴ نفره باشند ۱۰ میلیون نفر از جمعیت ۸۰ میلیون نفری کشور در قالب نظام فنی و اجرایی امرار معاش می‌کنند. با وجود چنین ظرفیتی، سازمان برنامه و بودجه به عنوان متولی پیمانکاری و مشاوره کشور باید به ارتقای سطح این صنعت توجه کند تا ما یک معاونت فنی در سازمان برنامه داشته باشیم.

گلابتونچی افزود: در سازمان برنامه و بودجه چندین معاونت وجود دارد اما «نظام فنی و اجرایی» با وجود تکرر و پیچیدگی در مأموریت‌های خود هنوز هم در زیرمجموعه «معاونت تولیدی، فنی و زیربنایی» قرار دارد. به نظر می‌رسد زمان آن رسیده باشد که با ارتقای «امور نظام فنی و اجرایی» در حد معاونت، امکان فعالیت معاونتی ویژه در خصوص صنعت احداث فراهم شود. به ظرفیت صنعت احداث توجه شود و ما یک معاونت فنی

در سازمان برنامه و بودجه داشته باشیم. چون ما مهم هستیم و ظرفیت لازم را داریم. اگر دولتی بخواهد کارنامه خود را ارائه دهد پروژه‌های ما را نشان می‌دهد. وقتی مسئولان دولتی می‌خواهند تاکید کنند خوب کار کرده‌اند عنوان می‌کنند چند پل و راه و ... در دوره آنها ساخته شده است. نمی‌شود که ما تا این حد مهم باشیم و از چنان ظرفیت بزرگی برخوردار باشیم اما متولی مشخص نداشته باشیم. اگر معاونت فنی وجود داشت خیلی از مسائل ما راحت‌تر حل می‌شد.

وی افزود: تشکیل شورای هماهنگی نقطه عطفی در روابط دولت و بخش خصوصی بود. ما توانستیم در قالب نهاد تعامل با دولت مرادده‌ای داشته باشیم که حتی قدمت آن از شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی هم بیشتر است. هر مدیر سازمانی که در راس سازمان می‌نشیند شرعا و عرفا وظیفه دارد این نهاد را تشکیل دهد و به حرف همکاران من که برآمده از خرد جمعی مهندسان مشاور و پیمانکار است گوش دهد و با آنها تصمیم

دکتر ایرج گلابتونچی:
صنعت احداث ما ظرفیت بزرگی
دارد که مغفول مانده و باید تدابیر
لازم برای استفاده از آن اتخاذ
شود. یکی از راههای استفاده از
این ظرفیت توجه به دیپلماسی
اقتصادی است

مشترک بگیرد. اگر این کار را نکند به سازندگی مملکت و آبادانی کشور جفا کرده است. صنعت احداث پیشران تولید است. اگر بخواهیم تورم را مهار کنیم و تولید را گسترش دهیم باید صنعت احداث را فعال کنیم. فعالیت صنعت احداث بدون هم اندیشی و نظرات خبرگان آن ممکن نیست.

دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران تاکید کرد: برنامه هفتم توسعه در حال تدوین است. اولین گلابیه ما این است که چرا در این باره تعامل کافی با بخش خصوصی صورت نمی‌گیرد؟ ما ۶ برنامه مترقی توسعه داشتیم که به نظر بسیار خوب می‌آمدند ولی سوال اینجاست که چرا با وجود این برنامه‌های مترقی امروز به اینجا رسیده‌ایم؟ برنامه‌ها ایراد دارند یا در اجرای آنها مشکلی وجود دارد؟ به نظر من اشکال اصلی این است که به بازخورد برنامه طبق نظرات بخش خصوصی توجه نمی‌شود.

وی افزود: برای استفاده از ظرفیت مشاوران و پیمانکاران در حوزه سرمایه‌گذاری و صدور خدمات فنی و مهندسی، باید مشکلات این حوزه از جمله مشکل ضمانت‌نامه حل شود. عراق بیش از ۱۰ میلیارد دلار بودجه سازندگی در نظر گرفته است که طی دو هفته مصوب خواهد شد اما سهم ما از این بازار و بازارهایی مانند حوزه C.I.S چقدر است؟ سازمان برنامه باید برای رفع مشکل ضمانت‌نامه به ما کمک کند تا در جاهایی که از نظر سیاسی دست بالا هستیم از لحاظ اقتصادی به رقیبان خود نبازیم.

گلابتونچی افزود: در میان ۲۵۰ پیمانکار برتر دنیا که مجله ENR معرفی نموده است حدود ۴۴ پیمانکار ترک و ۸۰ پیمانکار چینی وجود دارد ولی پیمانکاران ایرانی در این رتبه‌بندی حضور ندارند. در حالی که شرکتهای ایرانی پتانسیل لازم برای برند شدن را دارند. اگر بتوانیم با کمک سازمان برنامه و بودجه مشکلاتی مانند تعدیل را به موقع حل کنیم، شرکتهای عمرانی

جسارت سرمایه‌گذاری می‌یابند. البته لازم است مدل سرمایه‌گذاری در کارفرماها و پیمانکاران تغییر یابد.

دبیر سندیکای شرکتهای ساختمانی تصریح کرد: ما به دنبال آبادانی و توسعه کشور، دستیابی به فناوری‌های نوین در ساخت، اصلاح ناوگان فرسوده و قرار گرفتن در فضای تعاملی هستیم. یکی از جاهایی که در این سالها سعی داشته با ما تعامل داشته باشد امور نظام فنی و اجرایی است که من از طرف همکاران خود در سندیکا و شورای هماهنگی از این امر تشکر می‌کنم و امیدوارم این تعامل بیشتر شود.

وی گفت: پیمانکاران و مشاوران مهم هستند. برای آنها مراسم می‌گیرند و از بزرگان آنها تقدیر می‌کنند و به دنبال استفاده از ظرفیت آنها هستند اما سوال اینجاست که چرا پیمانکاران را تولید کننده نمی‌دانند؟ کسی که بتن تولید می‌کند تولیدکننده است اما پیمانکاری که در کارگاه بتن تولید می‌کند و سازه‌های بزرگ می‌سازد «بخش خدمات» است و نمی‌تواند از تسهیلات بانکی و ... استفاده کند. لازم است نگاه سایر بخش‌های دولتی به مشاوران و پیمانکاران مثل نگاه مسئولان نظام فنی و اجرایی شود.

گلابتونچی در پایان عنوان کرد: باید به اندازه شان و جایگاه مهندسان ما به آنها اهمیت داده شود. هیچ سازه مهندسی در دنیا نیست که مشاوران ما نتوانند طراحی کنند و پیمانکاران ما قادر به اجرای آن نباشند. اگر ما اهمیت لازم را به مهندسان

بدهیم و آنها را در تراز شایسته خود قرار دهیم، حتما در کنکور سالهای بعد می‌بینیم که بچه‌های ما خواهان تحصیل در رشته مهندسی هستند. اما اگر این کار را نکنیم با کنکورهای مواجه خواهیم شد که کسی دوست ندارد مهندسی بخواند چون می‌بیند مهندسان چقدر در سختی و دشواری هستند.

بدون حضور و مشارکت بخش خصوصی، تحولی در کشور اتفاق نمی‌افتد

دکتر اقبال شاکری عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی نیز در این گردهمایی حاضر بود و عنوان کرد:

دکتر شاکری عضو کمیسیون عمران مجلس: دولت و مسئولان توجه کافی را به این موضوع نداشته باشند که بدون حضور و مشارکت بخش خصوصی، تحولی در کشور اتفاق نمی‌افتد.

در کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی، کمک می‌کنیم تا با تصویب قوانینی از ظرفیت‌های مدیریتی و اجرایی بخش خصوصی که زحمات زیادی را برای آبادانی کشور کشیده‌اند، بهره‌برداری کافی حاصل شود.

وی با اشاره به فرمایشات مقام معظم رهبری در حمایت از بخش بخش خصوصی اظهار داشت: دولت و مسئولان توجه کافی را به این موضوع داشته باشند که بدون حضور و مشارکت بخش خصوصی، تحولی در کشور اتفاق نمی‌افتد.

وی همچنین خواستار ایجاد فضایی باز برای حضور بیشتر بخش خصوصی در صنعت احداث شد و شفاف شدن فرایند مشارکت را لازم و ضروری خواند. وی ماندگاری و حضور بخش خصوصی را منوط به حمایت همه جانبه دولت بیان کرد و افزود: بر کسی پوشیده نیست که پیشرفت کشور با حضور بخش خصوصی میسر خواهد بود که در آزمون آبادانی سربلند بوده است.

ماده همفکری برای رفع مشکلات پیمانکاران و مشاوران هستیم

استاندار تهران در چهارمین گردهمایی نظام فنی و اجرایی کشور و تجلیل از مهندسین و مشاورین فعال و پیشکسوت صنعت احداث که هشتم خرداد ماه برگزار شد، خواستار مشارکت جدی‌تر بخش خصوصی در حوزه احداث کشور شد. علیرضا فخاری گفت: وقتی از نظام فنی و اجرایی کشور به عنوان سنجش و میزان

عمومی از جمله معادن برشمرد و افزود: وظیفه حاکمیت، حفظ انفال عمومی و تبدیل آن به ثروت است و بخش خصوصی نیز نقش مشارکت در تولید و تبدیل انفال به ثروت را خواهد داشت.

وی در عین حال، پیشرفت در صنعت ساخت به ویژه در موضوعات سبک سازی، مقام سازی، ارزان سازی و بهره گیری از فناوری های روز را از دستاوردهای بخش خصوصی در حوزه صنعت ساخت بر شمرد. استاندار تهران با اشاره به اینکه در صنایع مختلفی از جمله پوشاک، پیشرفت های چشمگیری حاصل شده، تاکید کرد: بخش خصوصی ضمن به کارگیری توان خود، باید از حمایت دولت هم برخوردار شود تا تمامی صنایع کشور شکوفا شود. وی افزود: استانداری تهران آماده همکاری، همفکری و رفع موانع بخش خصوصی برای رسیدن به اوج قدرت و پیشرفت کشور عزیزمان خواهد بود.

در حاشیه برگزاری این همایش غرفه های معرفی محصولات و دستاوردهای صنعت احداث برپا شده بود و از مهندسان و مشاوران برگزیده کشور تقدیر شد.

علیرضا فخاری استاندار تهران:
دولت باید به این یقین برسد که
بخش خصوصی توان برداشتن
گام های بلندی در حوزه صنعت
ساخت دارد و از ظرفیت بالای
پیمانکاران و مشاوران صنعت
احداث بهره کافی و لازم را ببرد.

باشد. استاندار تهران افزود: اکنون زمان آن فرارسیده که نقش پذیری دولت و بخش خصوصی مشخص تر شود تا مسیر پر پیچ و خم رشد و تعالی را با موفقیت طی کنیم. وی وظیفه دولت را حفظ انفال و دارایی های

عملکرد و کیفیت حوزه احداث سخن گفته می شود این نکته به ذهن متبادر می شود که چرا با وجود نظامات مطول، هنوز به جایگاه قابل قبولی در سطح بین الملل نرسیدیم که این موضوع نیازمند آسیب شناسی است.

استاندار تهران افزود: ایران در حوزه تولید علم از سرآمدان جهان است و برای رسیدن به قله های پیشرفت و آبادانی کشور نیازمند کاریست عملی بیشتر تولید علم در صنعت احداث هستیم. وی افزود: دولت باید به این یقین برسد که بخش خصوصی توان برداشتن گام های بلندی در حوزه صنعت ساخت دارد و از ظرفیت بالای پیمانکاران و مشاوران صنعت احداث بهره کافی و لازم را ببرد.

وی تاکید کرد: تا زمانی که دولت به صورت کامل از حوزه اجرا خارج نشود، بخش خصوصی فضای مناسب کار و پیشرفت را نخواهد یافت.

علیرضا فخاری گفت: باید سطح مداخلات اجرایی دولت کاهش یابد و حاکمیت فقط جنبه نظارتی و حمایتی خود را داشته

در حاشیه برگزاری این همایش غرفه های معرفی محصولات و دستاوردهای صنعت احداث برپا شده بود و از مهندسان و مشاوران برگزیده کشور تقدیر شد.

نقش صنعت احداث در توسعه پایدار

دکتر مریم خوانساری

**جهان به دنبال دستیابی
به اهداف بلند پروازانه‌ای
است که در راستای
اهداف توسعه پایدار
و برای آینده زمین و
نسل‌های بعدی می‌باشد.**

زیرساخت‌ها به طور گسترده به رسمیت شناخته شد. ما به عنوان بانیان صنعت احداث، نباید به زیرساخت‌ها به عنوان دارایی‌های فردی مانند نیروگاه، بیمارستان یا شبکه آب نگاه کنیم، بلکه باید به عنوان بخشی از سیستمی با مجموعه‌ای از دارایی‌ها نگاه کرد که در مجموع دارای پتانسیل بالایی برای ارائه سه رکن اهداف توسعه پایدار است: پایداری اقتصادی، پایداری زیست محیطی و پایداری اجتماعی.

وقتی صحبت از اقتصاد می‌شود، سود زیرساختی از مشاغل ایجاد شده در طول ساخت و ساز و نگهداری گرفته تا توانایی زیرساخت‌ها برای ایجاد فعالیت‌های اقتصادی را شامل می‌شود (مانند پلی که یک روستا را به بازارهای شهری متصل می‌کند). در واقع جهت اتصال جوامع به شهرها حین فراهم نمودن آموزش و ایجاد اشتغال، می‌بینیم که ایجاد زیرساخت‌هایی مانند حمل و نقل و مخابرات، زیربنای اصلی اهداف اقتصاد ملی است. در همین راستا به گفته موسسه تحقیقاتی جهانی مک کینزی، در واقع افزایش سرمایه‌گذاری مطابق با نیازهای اقتصادی می‌تواند حدود ۶٫۶ درصد به تولید ناخالص داخلی جهانی اضافه کند. این امر نشان می‌دهد که چنین تأثیری می‌تواند در کشورهای بزرگتری که در حال حاضر دارای شکاف‌های زیرساختی هستند، آشکارتر باشد (در ایالات متحده، این رقم را در حدود ۱٫۳٪ و در برزیل ۱٫۵٪ قرار می‌دهد).

در بحث حفاظت از محیط زیست، دارایی‌های زیرساختی نقشی کلیدی در حفظ منابع طبیعی و کاهش تأثیر تغییرات آب و هوایی ایفا می‌کنند. برای مثال، نیروگاه‌های تولید انرژی پاک در کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی حیاتی هستند. با خارج کردن خودروها از جاده‌ها،

علاوه بر برنامه‌های فنی، تقویت گروه‌های مهم اجتماعی شامل زنان، جوانان، مردم بومی، سازمانهای غیردولتی، مقامات محلی، کارگران و کشاورزان نیز از اجزای اصلی برنامه جامع توسعه پایدار محسوب گردید. همانطور که در دستور کار جهانی ۲۰۳۰ نیز تعیین شده است، می‌بینیم که نه تنها کشورهای توسعه یافته، که جهان به دنبال دستیابی به اهداف بلند پروازانه‌ای است که در راستای اهداف توسعه پایدار و برای آینده زمین و نسل‌های بعدی می‌باشد. در همین راستا در هر سه بُعد اساسی توسعه پایدار یعنی اقتصاد، محیط زیست و جامعه، می‌بینیم که زیرساخت‌ها نقش بسیار کلیدی ایفا می‌کنند. آغاز شناخت این تأثیر، توافق نامه پاریس در مورد تغییرات آب و هوا است که در آن نقش

همانطور که می‌دانیم صنعت احداث و زیرساخت‌ها برای توسعه یک کشور بسیار مهم بوده و نقش بسزایی در توسعه و رشد یک کشور ایفا می‌کند. از سیستم‌های حمل و نقل گرفته تا تأسیسات تولید برق و شبکه‌های آب و فاضلاب، خدماتی را ارائه می‌نمایند که جوامع را قادر می‌سازد تا فعال باشند و لذا اقتصادها را شکوفا می‌کند. این امر صنعت احداث و زیرساخت‌ها را در قلب تلاش‌ها برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار the Sustainable Development Goals (SDGs) قرار می‌دهد. در واقع به قدری اهمیت موضوع بالا می‌باشد که باید گفت از بهداشت و آموزش سراسری گرفته تا دسترسی به انرژی، آب پاک و سلامت، اکثر اهداف توسعه پایدار، مستلزم بهبود زیرساخت‌ها است. در این نسخه از مجله پیام آبادگران، نگاهی خواهیم داشت به نقش صنعت احداث و توسعه زیرساخت‌ها در توسعه پایدار و در ماهنامه‌های بعدی به صورت جزئی‌تر این موضوع را از بُعد جهانی و در ایران بررسی می‌نماییم.

در سال ۱۹۶۸ میلادی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد تصمیم به برگزاری کنفرانس بین‌المللی محیط زیست گرفته شد که در ادامه منجر گردید به برگزاری اولین کنفرانس جهانی محیط زیست در ژوئن ۱۹۷۲ در استکهلم. خروجی کنفرانس مذکور بیانیه محیط زیست انسانی و برنامه عملی آن شامل ۱۰۶ توصیه‌نامه بود که وابستگی انسان به محیط زیست و استفاده منطقی از منابع کاهش آلودگی‌ها، آموزش همگانی، محیط زیست، تحقیقات زیست محیطی و ایجاد سازمانهای بین‌المللی زیست محیطی را به کشورها توصیه نمود. بدین ترتیب پنجم ژوئن هر سال به عنوان روز جهانی محیط زیست نامگذاری شد.

پیام آبادگران
خرداد و تیرماه ۱۴۰۲
شماره ۴۱۰

سیستم های حمل و نقل انبوه به کاهش آلودگی و بحث میزان تولید گازهای گلخانه ای کمک می کنند.

هنگامی که دسترسی عادلانه به زیرساخت ها برای مردم تضمین شود، **جامعه** از زیرساخت ها سود می برد زیرا خدماتی (مانند منابع تغذیه، خدمات بهداشتی و درمانی، شبکه های فاضلاب و غیره) را که برای توسعه پایدار ضروری هستند، ارائه می دهد. خواه با فراهم کردن وسایل حمل و نقل عمومی که مشارکت زنان در مناطق روستایی را در نیروی کار شهرها آسان تر می کند خواه با فراهم نمودن تصفیه خانه ها و ایجاد آب سالم و بهداشتی که مرگ و میر مادران را کاهش می دهد. با این نگاه می بینیم که زیرساخت ها حتی برابری جنسیتی را ارتقا می دهند. جیم هال، از استایید برجسته آب و هوا و ریسک زیست محیطی در دانشگاه آکسفورد می گوید: "زمانی که پروژه های زیربنایی به عنوان قسمتی از یک سیستم در جوامع تصور می شوند، اینجاست که در نظر گرفتن انتقادی نیازها - یعنی چه کسی به چه چیزی از زیرساخت نیاز دارد و چه کسی آن را دریافت می کند - و ابعاد عدالت در تعریف پروژه های زیربنایی معنی دار می شود."

سوال اینجاست، در جامعه امروز ایران، با وجود تمامی مشکلاتی که بر سر راه پیمانکاران بخش خصوصی در دریافت پروژه ها تا تهیه مصالح و تأیید عادلانه صورت وضعیت ها و نهایتاً وصول مطالبات وجود دارد، اگر یک قدم به عقب تر برگردیم، در پروژه های عمرانی و حتی غیرعمرانی که برای بخش خصوصی به مناقصه گذاشته شده یا حتی خارج از مناقصه به شرکت های دولتی و خصولتی واگذار شده اند، چه میزان از آنها پروژه هایی بوده اند که با نگاه به اهداف توسعه پایدار تعریف شده و تخصیص بودجه گردیده اند؟ ماریان فی، اقتصاددان ارشد تغییرات اقلیمی در بانک جهانی می گوید: "در نهایت، چیزی که مردم به آن اهمیت می دهند خدمات هستند. ما به زیرساخت ها در درجه اول از نقطه نظر ارائه خدمات به مردم نگاه می کنیم. این هدف نهایی است و امید این است که ما بتوانیم این کار را به گونه ای انجام دهیم که در هر سه بعد پایداری: اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی، انعطاف پذیر و پایدار باشد." زیرساخت های پایدار تنها زمانی

قابل ارائه هستند که هر سه رکن اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی با هم در نظر گرفته شوند، در حالی که همچنین از انعطاف پذیر بودن خدمات زیرساختی نیز باید اطمینان حاصل شود تا مردم به طور عادلانه به آنها دسترسی داشته باشند. علاوه بر این، مسئله مهم این است همه ذینفعان باید در برنامه ریزی، طراحی، تحویل و مدیریت همکاری کنند.

آنچه از مطالعات جهانی برمی آید این است که در حالی که سود اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی زیرساخت ها قابل توجه است، چالش های سخت - از ضعف های حاکمیتی گرفته تا شکاف های تأمین مالی دولتها - برآوردن تقاضای رو به رشد و سریع برای زیرساخت ها را برای کشورها دشوار می کند. علاوه بر این، چالش های رویکردهای سنتی شرکت ها و سازمان های مختلف را نیز باید اضافه نمود، هم در داخل دولت و هم بین بخش های مختلف حاکمیتی و در نهایت بخش های مختلف اکوسیستم زیرساخت ها. (توضیح آنکه سازمان های سنتی یک رویکرد سلب شده دارند که در آن هر حوزه تجاری اغلب کاملاً مستقل از دیگری کار می کند و رویکردهای سیلوایید نامیده می شود. (Siloed approaches)

اگر به نقش صنعت احداث در زندگی برگردیم، به وضوح می بینیم که از آبی که می نوشیم تا راهی که به محل کار یا مدرسه می رویم، زیرساخت ها همه جنبه های زندگی انسان را تحت تأثیر قرار می دهند. در حقیقت صنعت احداث این قدرت را دارد که محیط طبیعی را شکل دهد - برای اهداف درست یا غلط. با

گسترش جمعیت جهان و شتاب شهرنشینی، طبقات متوسط نوظهور در کشورهای در حال توسعه به خدمات بیشتری نیاز دارند و لذا نیاز به زیرساخت ها به سرعت در حال افزایش است. در سال های اخیر در ایران نیز با ساخت شهرهای جدید مانند پردیس ها، شاهد همین امر بوده ایم. در همین حال، رویدادهای شدید آب و هوایی و افزایش سطح آب دریاها تهدیدی مستقیم برای دارایی های زیرساختی و خدمات حیاتی این شرکت ها به شمار می رود، به طوری که فقدان دانش دقیق در مورد تغییرات آب و هوایی آینده، برنامه ریزی بلندمدت را به طور فزاینده ای دشوار می کند.

پس چگونه می توانیم به این چالش ها رسیدگی کنیم؟ بسیاری استدلال می کنند که پاسخ در رویکردهای جدید برای توسعه زیرساخت های پایدار نهفته است. برای مثال سازمان "ضرورت زیرساخت های پایدار اقتصاد آب و هوایی جدید"، سرمایه گذاری در زیرساخت های پایدار را «کلیدی برای مقابله با سه چالش اصلی پیش روی جامعه جهانی» می داند: احیای مجدد رشد، تحقق اهداف توسعه پایدار و کاهش خطرات آب و هوایی مطابق با توافقنامه پاریس.

در واقع تمامی اسناد و توافق نامه های جهانی، از جمله موافقت نامه پاریس، دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار (که از اهداف توسعه پایدار (SDGs) توسعه یافته توسط کشورهای عضو سازمان ملل حمایت می کند)، دستور کار جدید شهری (New Urban Agenda) و چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction)،

همگی مستلزم سرمایه‌گذاری‌هایی هستند که زیرساخت‌های مقاوم در برابر آب و هوا را ارائه می‌دهند و از آن پشتیبانی می‌کنند.

با این حال وقتی به ارکان توسعه پایدار نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که تمامی اهداف آن زیربنایی هستند برای توسعه زیرساخت‌ها. ویرجینی مارشال، تحلیلگر ارشد سیاست در اداره محیط زیست OECD می‌گوید: «زیرساخت‌ها واقعاً در مرکز تحقق اهداف توسعه پایدار قرار دارند.» او از نابرابری به عنوان یک مثال کلیدی یاد می‌کند: «چگونه می‌توانید مطمئن شوید که با ایجاد یک نوع زیرساخت مناسب نه تنها تأثیر مثبتی بر محیط زیست داشته باشید و اهداف آب و هوایی را برآورده کنید، بلکه به کاهش نابرابری در جوامع نیز کمک کنید؟»

باید تأکید گردد در دستیابی به اهداف توسعه پایدار، در راستای هدف کاهش نابرابری‌ها، در حال حاضر برآورده نمودن تمامی اهداف در سطح بالا به یک شکل کاری بسیار دشوار است اما در سطوح مختلف می‌توان به تمامی اهداف دست یافت. به عنوان مثال، یکی از اهداف توسعه پایدار، در دسترس بودن و مدیریت پایدار آب و فاضلاب برای همه است، که طبق گزارش بانک جهانی این امر مستلزم سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها حداقل ۱۱۴ میلیارد دلار در سال است. وقتی صحبت از دستیابی به هدف توسعه پایدار، دسترسی به انرژی مقرون به صرفه، قابل اعتماد، پایدار و مدرن برای همه به میان می‌آید، سرمایه‌گذاری‌های مورد نیاز شامل ۵۲ میلیارد دلار در سال برای دستیابی به برق رسانی جهانی تا سال ۲۰۳۰ است. اما می‌بینیم که در این زمینه‌ها، تاکنون تنها نیمی از آن توسط سرمایه‌گذاری‌های برنامه‌ریزی شده جهانی پوشش داده می‌شود. در ارتباط با هدف کمک به توانمندسازی زنان و دختران، در این زمینه نیز زیرساخت‌ها به تحقق اهداف توسعه پایدار کمک بسزایی می‌کند ولیکن این امر نیازمند سرمایه‌گذاری‌های صحیح در انتخاب پروژه‌هاست. نباید فراموش نمود که تنها با تضمین حقوق زنان و دختران در تمامی اهداف توسعه پایدار است که می‌توان به عدالت و شمول، به رشد اقتصادی جامعی دست یافت که برای همه کار می‌کند تا به حفظ محیط مشترک خود در روزگار جاری و برای نسل‌های آینده دست یابیم.

اما منظور ما از زیرساخت‌های پایدار چیست؟ در ادامه آنچه پیشتر بحث گردید، باید اضافه نمود که پروژه‌های صنعت احداث همانطور که راه حل‌هایی برای توسعه پایدار ارائه می‌دهند و در دستیابی به آن نقش بسیار کلیدی دارند، به همین میزان نیز این پروژه‌ها می‌توانند تأثیرات منفی داشته باشند. برای مثال، زیرساخت‌ها مسئول بیش از ۶۰ درصد انتشار گازهای گلخانه‌ای (GHG) جهانی هستند. ساخت زیرساخت‌های بزرگ، مانند سدهای نادرست (که متأسفانه به تعداد در طی ۱۸ سال گذشته در ایران اتفاق افتاده است) و راه‌آهن‌ها، می‌تواند جوامع را مختل و جابجا کند. بنابراین، زیرساخت‌های پایدار باید برنامه‌ریزی، طراحی، تحویل، مدیریت شوند و تاسیسات زیربنایی قدیمی از رده خارج شوند تا اثرات منفی آن به حداقل برسد و همچنین اثرات مثبت آن به حداکثر. در همین حال، دارایی‌های زیرساختی - در کل چرخه عمرشان - باید تأثیرات مثبتی بر اقتصاد، جامعه و محیط زیست داشته باشند.

ارائه دستاوردهای اقتصادی

سرمایه‌گذاری صحیح دولت در زیرساخت‌ها و به بیان دیگر بودجه‌بندی صحیح در تخصیص پروژه‌ها، در تحقق اهداف توسعه پایدار موثر خواهد بود. با ایجاد اشتغال و فعالیت اقتصادی، زیرساخت‌های ایجاد شده امکان توسعه را فراهم می‌کند. همچنین خدماتی را ارائه می‌دهد که توانایی افراد را برای بهره‌وری اقتصادی تقویت می‌کند، به عنوان مثال از طریق حمل و نقل. در واقع بخش حمل و نقل نقش بزرگی در اتصال جمعیت به محل کار دارد. سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی به جلوگیری از زیان‌های اقتصادی ناشی از مشکلاتی مانند قطع برق یا تراکم ترافیک نیز کمک می‌کند. بانک جهانی تخمین می‌زند که در کشورهای جنوب صحرای آفریقا، کاهش شکاف کمیت و کیفیت زیرساخت‌ها نسبت به بهترین عملکردهای جهان می‌تواند رشد تولید ناخالص داخلی سرانه را ۲٫۶ درصد در سال افزایش دهد. در واقع تعداد بسیار بالایی شغل تمام وقت در صنایعی مانند گردشگری، خرده‌فروشی، کشاورزی و تولید، به کیفیت، ایمنی و قابلیت اطمینان زیرساخت‌های حمل و نقل بستگی دارد.

خرابی زیرساخت‌ها نیز شاخص مفیدی برای ارزش اقتصادی آن است. به عنوان مثال، در سال ۲۰۱۳، زمانی که دیوار دریایی Dawlish در جنوب غربی انگلستان در طی طوفان تخریب شد، تعمیر خود دیوار ۳۵ میلیون پوند هزینه داشت که در ابتدا به نظر هزینه بالایی بود، اما برآورد شد که از دست دادن یک اتصال مهم حمل و نقل به جنوب غرب انگلستان هزینه‌ای بس گزاف‌تر و معادل ۱٫۲ میلیارد پوند را برای اقتصاد انگلستان به همراه خواهد داشت.

نکته آخر آنکه باید توجه نمود زیرساخت، خود نیز می‌تواند از نظر اقتصادی مولدتر شود. موسسه تحقیقاتی جهانی مک کینزی تخمین می‌زند که افزایش بهره‌وری زیرساخت‌ها می‌تواند نیازها و هزینه‌ها را تا ۴۰ درصد کاهش دهد. گام‌هایی که این موسسه پیشنهاد می‌دهد شامل این سه مورد است:

۱. بهینه‌سازی پرتفولیوها برای جلوگیری از سرمایه‌گذاری در پروژه‌هایی که نیازهای مردم منطقه را برآورده نمی‌کنند یا مزایای کافی را ارائه نمی‌دهند.
۲. ساده‌سازی فرایندها، اجرای اقداماتی که عملکرد دارایی‌های موجود را افزایش می‌دهد.

در نهایت، زیرساخت‌ها رانه به عنوان یک هدف، بلکه وسیله‌ای برای ارائه خدمات ضروری باید دید. ما باید در مورد زیرساخت‌ها به عنوان کاری که انجام می‌دهند و خدمتی که قرار است برسانند - محافظت، اتصال یا ارائه خدمات ضروری - و نه تنها به عنوان یک پروژه گذرا، فکر کنیم. این اهمیت نقش همه ما در صنعت احداث و در توسعه زیرساخت‌ها است برای مدیریت منابع محدود و رساندن آن منابع به جایی که نیازهای انسانی وجود دارد. نیاز به ایجاد زیرساخت‌های مقاوم و پایدار ضروری است. تغییرات آب و هوایی در حال حاضر زندگی را در این سیاره مختل کرده است، چیزی که بعید است تغییر کند حتی اگر جهان بتواند به اهداف اقلیمی خود دست یابد. در مواجهه با خطرات فراینده برای جوامع و محیط‌های آن‌ها، زیرساخت‌های انعطاف‌پذیر نقش کلیدی در تقویت سیستم‌های انرژی و آب و تضمین اینکه جوامع می‌توانند از شوک‌ها جان سالم به در ببرند و سریع‌تر از آنها بازایی کنند، ایفا می‌کند. در انجام این کار، تاسیسات زیربنایی تنها وسیله‌ای برای ارائه خدمات نیست بلکه توانمندساز و نگهبان حیاتی توسعه پایدار است.

ترکیه در حال ساخت ۹۰ سد بر سرشاخه اصلی ارس

پروژه داپ ترکیه ۳ استان آذربایجان غربی، شرقی و اردبیل را دچار مشکل می‌کند و اگر آب ارس به دریای خزر نریزد، تعادل اکولوژیک دریای خزر نیز به هم می‌ریزد. این موضوع استان‌های شمالی کشور را نیز درگیر خواهد کرد.

منطقه آزاد ماکو و منطقه آزاد ارس نیز بیشترین کشت گلخانه‌ای کشور را دارند که با ادامه سدسازی‌ها از بین می‌روند و امنیت غذایی کشور نیز با تهدیدی بسیار جدی مواجه خواهد شد.

عضو انجمن هیدروپلیتک ایران گفت: در پروژه "داپ" قرار است که ۹۰ تا ۱۲۰ سد روی ارس ساخته شود که در صورت تکمیل این سدها، استان آذربایجان غربی، شرقی و اردبیل خشک خواهند شد.

به گزارش همشهری آنلاین، نشست علمی "بررسی طرح‌های داپ و گاپ ترکیه از منظر حقوق بین‌الملل" در دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی برگزار شد.

در ابتدای این نشست مراد دلالت؛ مدرس دانشگاه و عضو انجمن هیدروپلیتک ایران اظهار کرد: ترکیه در ۲ حوضه ارس و دجله و فرات، کشور ما را درگیر کرده است. در حوضه دجله و فرات، پروژه "گاپ" را داریم که مشکلات زیست محیطی را در عراق و سوریه رقم زده است. ترکیه در زمینه آب در هیچ کنوانسیون بین‌المللی در خصوص آب عضویت ندارد و به هیچکس جوابگو نیست. وی ادامه داد: در حالی که سدسازی‌های بیشمار ترکیه روی دجله و فرات باعث خشکی عراق شده اما رسانه‌های ترکیه طوری فضا سازی کرده‌اند که عراقی‌ها، ایران را مقصر خشکی کشور خود می‌دانند! این سدسازی‌ها در کشور ما تأثیر مستقیمی بر استان خوزستان دارد و این استان را که در واقع آب و نان کشور ما را تأمین می‌کند دچار طوفان‌های گرد و غبار کرده و احتمال مهاجرت‌های اقلیمی مردم خوزستان را محتمل کرده است.

عضو انجمن هیدروپلیتک ایران در رابطه با پروژه "داپ" ترکیه بر رود ارس گفت: این پروژه، کشور ما را مستقیماً درگیر می‌کند و دقیقاً بر سرشاخه اصلی ارس ساخته شده است. غفلت اصلی در این خصوص به دوره پهلوی برمی‌گردد که در آن زمان، حکومت شاه، سرشاخه اصلی ارس را به ترکیه بخشید و ما را در پایین دست قرار داد! هدف پروژه داپ این است که کشورهای پایین دست را به شدت تحت فشار قرار دهد و مشکلات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و امنیتی را در این کشورها دامن بزند.

دلالت متذکر شد: در این پروژه قرار است که ۹۰ تا ۱۲۰ سد روی ارس ساخته شود که در حال حاضر سد "کاراکورت" که یکی از بزرگترین سدهای تعریف شده در این طرح است، ساخته شده و آورده ارس را ۳۰ درصد کاهش داده است. سد بزرگ دیگری به نام "سورمیز" هم در دست ساخت است که آورده ارس را از این هم کمتر می‌کند. سهم ما از رود ارس بر اساس توافقی که پیش از فروپاشی شوروی داشتیم ۵۰ درصد است که کاهش پیدا کرده و خشکسالی شمال غرب کشور را فراگرفته است.

وی ادامه داد: پروژه داپ ترکیه ۳ استان آذربایجان غربی، شرقی و اردبیل را دچار مشکل می‌کند و اگر آب ارس به دریای خزر نریزد، تعادل اکولوژیک دریای خزر نیز به هم می‌ریزد. این موضوع استان‌های شمالی کشور را نیز درگیر خواهد کرد. منطقه آزاد ماکو و منطقه آزاد ارس نیز بیشترین کشت گلخانه‌ای کشور را دارند که با ادامه سدسازی‌ها از بین می‌روند و امنیت غذایی کشور نیز با تهدیدی بسیار جدی مواجه

خواهد شد.

این مدرس دانشگاه تأکید کرد: مسئله آب و به ویژه آب‌های مرزی باید مسئله اول کشور باشد. اگر به این موضوع توجه نشود کشور با مشکل مهاجرت‌های اقلیمی و در نتیجه مشکلات امنیتی روبه‌رو خواهد شد. زمانی که سدهای ترکیه بر ارس تکمیل شود، معیشت مردم در استان‌ها شمال غربی کشور در آستانه نابودی قرار می‌گیرد و در آینده مشکلات عمده واگرایی قومی، تنش‌های بین‌استانی، مشکلات امنیتی، سلامتی و بهداشت و... را خواهیم داشت. دلالت گفت: رسانه‌ها ترکیه درخصوص پروژه داپ، بایکوت رسانه‌ای را پیش گرفته‌اند و حتی در داخل کشور نیز عده‌ای منافع ملی را نادیده می‌گیرند و دوست ندارند این مباحث بیان شود! پروژه داپ ترکیه، تهدیدات زیست محیطی، امنیتی، اقتصادی، بهداشتی و... را برای ما به ارمغان می‌آورد و نیاز است که هرچه زودتر مسئولان ما این موضوع را با جدیت پیگیری کنند.

وی در رابطه با راهکارهای خروج از این شرایط توضیح داد: ما باید "دیپلماسی ترکیبی" را جایگزینی دیپلماسی واکنشی کنیم و با کشورهای ترکیه، ارمنستان و آذربایجان به شکل چندجانبه کار کنیم. معاهدات ما با کشورهای همسایه باید چندجانبه باشد و نیاز داریم تا یک اتحادیه منطقه‌ای آب پایه در حوضه ارس و رودخانه کورا داشته باشیم. این اتحادیه کشورها را به هم وابسته می‌کند و این موضوع راهبری باید مورد توجه قرار بگیرد. دیپلماسی آبی کشور ما باید فعال شود و زمان زیادی برای این کار نداریم.

عضو انجمن هیدروپلیتک ایران خاطرنشان کرد: وضعیت ما در هیرمند به شدت بد است اما اگر ارس را رها کنیم شرایط ما در شمال غرب کشور ۱۰ برابر بدتر از هیرمند خواهد شد.

پیام‌آبادگران
خرداد و تیرماه ۱۴۰۲
شماره ۴۱۰۵

دکتر ایرج گلابتونچی مهم‌ترین چالش‌های صنعت ساختمان را در گفت‌وگوی اختصاصی با «جهان صنعت» تشریح کرد

چالش‌های صنعت پیشران تولید

- خروج نماینده بخش خصوصی از شورای عالی فنی کشور در سال توجه به بخش خصوصی
- ضعف دیپلماسی اقتصادی در صادرات خدمات فنی و مهندسی
- علل ناکامی در برنامه تولید انبوه مسکن در کشور
- لزوم استفاده از ظرفیت بخش خصوصی در سایه تعامل مستمر و موثر سازمان برنامه و بودجه کشور با تشکل‌های صنعت احداث

«جهان صنعت» - دکتر ایرج گلابتونچی عضو هیات مدیره و دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در گفت‌وگوی اختصاصی با «جهان صنعت» مهمترین موانع پیش روی تولیدکنندگان مسکن در کشور و همچنین چالش‌های موجود در صنعت ساختمان را تشریح کرد؛ صنعتی که یکی از ارکان مهم اقتصاد و پیشران تولید محسوب می‌شود.

او که عضو هیات مدیره انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران و ریاست هیات مدیره چندین شرکت مهندسی را بر عهده دارد، طی این گفت‌وگوی مفصل به تأثیرات تحریم‌های اقتصادی بر عدم امکان حضور شرکت‌های ایرانی در پروژه‌های فرامرزی و در خطر قرار گرفتن صدور خدمات فنی و مهندسی اشاره کرد. گلابتونچی دلایل ناکامی دولت سیزدهم در تحقق وعده ساخت یک میلیون مسکن را بررسی و بر ضرورت حضور فعالان بخش خصوصی در این مورد تأکید کرد. او همچنین علل ایجاد تاخیرات طولانی در اجرای آزادراه تهران - شمال را نداشتن باور به ظرفیت‌های فنی و مهندسی موجود در داخل کشور دانست.

دکتر گلابتونچی با اشاره به فاجعه مهندسی «متروپل»، علل وقوع چنین حادثه ناگواری را نادیده گرفته شدن کنترل‌ها، سهل‌انگاری در رعایت استانداردها و موارد فنی و نظارتی در زمان ساخت برشمرد. او که تحصیلات آکادمیک خود را در مقطع دکترا و در زمینه زلزله و زمین‌شناسی ساختمانی گذرانده است با اشاره به دغدغه زلزله‌خیزی در کشور به ساختمان‌های فرسوده بسیاری که در تهران وجود دارند اشاره کرد و از لزوم تدوین برنامه‌ای جامع برای مواجهه با خطر و مقاوم‌سازی به خصوص در پایتخت کشور سخن گفت. عضو هیات مدیره و دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی طی این گفت‌وگو از عقب ماندگی دیپلماسی اقتصادی نسبت به دیپلماسی سیاسی صحبت کرد و به راهکارهای فعال سازی دیپلماسی اقتصادی در کشور اشاره کرد. دکتر گلابتونچی همچنین نگاهی به دستاوردهای ۷۶ ساله سندیکای شرکت‌های ساختمانی داشت. او چالش‌های موجود بر سر راه فعالیت بخش خصوصی در صنعت ساختمان و نقش موثر مشوق‌های مالیاتی و حمایت‌های دولتی در این زمینه را تشریح کرد. او همچنین محرومیت مقوله خدمات فنی مهندسی از مشوق‌هایی که به تولید تعلق می‌گیرد را ایرادی سیستماتیک دانست و نسبت به حذف نماینده بخش خصوصی از شورای عالی فنی انتقاد کرد.

پیام‌آبادگران
خرداد و تیرماه ۱۴۰۲
شماره ۴۱۰

ما به منظور حضور بازارهای خارج از کشور، شرکت در مناقصات و رقابت با رقبای بزرگ بین‌المللی است؛ شرکت‌هایی که برای حضور در این بازار کاملاً مسلح هستند. اولین نکته‌ای که به خاطر بحث‌های

تحریم‌ها در کار ما موثر بوده است. درست است که بخشی از این تحریم‌ها را می‌توان به عنوان فرصت در نظر گرفت. اما بخش دیگری از تحریم‌ها ایجاد مشکلات بزرگی کرده است. نخستین مشکل تحریم‌ها برای

از دست رفتن بازارهای بین‌المللی به خاطر تحریم‌های اقتصادی

دکتر ایرج گلابتونچی عضو هیات مدیره و دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در گفت‌وگو با «جهان صنعت» گفت:

تخریمی مطرح می‌شود، این است که نمی‌توانیم ضمانت‌نامه بگیریم. همانطور که مستحضر هستید، برای شرکت در مناقصه ابتدا باید از بانکی که مورد قبول کارفرما است، ضمانت‌نامه بگیریم. در حال حاضر بانک‌ها به خاطر تحریم‌ها، در کشورهای هدف صادراتی به ما به عنوان شرکت ایرانی ضمانت‌نامه نمی‌دهند. وقتی شما نتوانید ضمانت‌نامه دریافت کنید به این معنی است که نمی‌توانید در مناقصه شرکت کنید. حتی اگر به هر صورتی مناقصه را پشت سر بگذاریم و به عنوان مثال با مذاکره پروژه‌ای را بگیریم، کارفرما برای پرداخت پیش پرداخت به ما نیز دچار مشکل می‌شود. چرا که ما نه می‌توانیم حسابی در یک بانک به او معرفی کنیم و نه قادر خواهیم بود برای آن پیش پرداخت و موضوع حسن انجام تعهدات، ضمانت‌نامه‌ای تهیه کنیم.

درآمد ارزی بازار صادرات خدمات فنی و

مهندسی

گلاتونچی در خصوص درآمد ارزی بازار صادرات خدمات فنی و مهندسی گفت: از سال ۱۳۷۴ که صادرات خدمات فنی و مهندسی اوج گرفت تا کنون، مبلغی در حدود ۳۵ میلیارد دلار صادرات خدمات فنی و مهندسی داشته‌ایم. طی این سالها، سالهایی بوده که صادرات خدمات فنی و مهندسی ما به ۴،۲ میلیارد دلار در سال نیز رسیده است. سال ۱۳۹۰ سالی بود که ما به ۴،۲ میلیارد دلار صادرات رسیدیم. سال ۹۰ سالی بود که دولت توجهش را به مقوله صادرات خدمات فنی و مهندسی بیشتر کرد. اکنون مشوق‌ها حذف شده‌اند ولی در آن سال مشوق‌هایی در این خصوص در نظر گرفته شده بود که در شکل‌گیری این جهش بسیار موثر بود.

عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران گفت: ۸ سال پیش هنگامی که درهای عراق از لحاظ کاری باز شدند، شرکت‌های پیمانکاری به حضور در این کشور علاقه پیدا کردند. البته در آن زمان فشار فضای تحریمی تا حدودی کمتر بود. بخش خصوصی در آن زمان ۲ میلیارد دلار کار به عهده گرفت و با ظرفیتی که ایجاد

کرده بود می‌توانست تا ۵ میلیارد دلار کار اخذ کند. این رقم با غائله داعش و فراگیری بیماری کرونا کاهش یافت. در سال ۱۴۰۰ این رقم تقریباً به صفر رسید. دوباره از سالهای ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ که دولت به صادرات خدمات فنی و مهندسی توجه کرد، این رقم افزایش یافت. این ظرفیت وجود دارد که هرگاه توجه دولت به این مقوله بیشتر شود، می‌توان در یک سال حتی بیش از ۴،۲ میلیارد دلار درآمد ارزی فقط از صدور خدمات مهندسی داشت. رقبای اصلی ما در زمینه صادرات خدمات فنی و مهندسی چین، ترکیه و رقبای جدیدی مثل امارات، انگلستان و برخی دیگر کشورهای اروپایی هستند. اما باید توجه داشت که وجود مرز مشترک، قرابت‌های فرهنگی و مذهبی، مصالح ارزان قیمت و نیروی انسانی متخصص کمک خواهند کرد تا بتوانیم نسبت به رقیبانمان برتری داشته باشیم. اگر دیپلماسی اقتصادی کشور فعالتر شود، قطعاً می‌توانیم سهم بیشتری از این بازار را در اختیار بگیریم.

بهتر است دولت اجازه دهد ساخت مسکن در بازار عرضه و تقاضا توسط مردم و فعالان بخش خصوصی انجام شود. دولت باید نگاهی نظارتی داشته باشد و خودش اقدام به ساخت مسکن نکند.

دلایل ناکامی دولت در تحقق وعده ساخت یک میلیون مسکن در سال

عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی گفت: همواره یکی از مهم‌ترین محورها در برنامه‌های دولت‌های مختلف توجه به اسکان و ساخت مسکن برای مردم و به خصوص برای اقشار کم‌درآمد بوده است. دولت‌های هاشمی رفسنجانی روی پروژه‌های آبی متمرکز بود. دولت اصلاحات را نیز می‌توان در ادامه دولت رفسنجانی در نظر گرفت. دولت احمدی‌نژاد یک دولت مسکن ساز بود. اما دولت روحانی بیشتر به توسعه زیرساخت‌هایی مثل راه و راه‌آهن توجه داشت. قطعاً دولت بعد از آن (دولت سیزدهم) برای این که بتواند در برنامه‌های خود توفیق داشته باشد، به سمت برنامه‌ریزی در مسکن قدم برداشت. او ادامه داد: ساخت مسکن در تعداد زیاد از برنامه‌های رئیس جمهوری کنونی بود. ولی به نظر می‌رسد این برنامه باید با دقت و کارشناسی بیشتر و هم‌اندیشی با بخش خصوصی تهیه می‌شد. چون ساخت یک میلیون مسکن در سال بدون توجه به پتانسیل بخش خصوصی در زمینه تولید مصالح و اجرا و همچنین اتفاقاتی که در کشور از لحاظ تغییر قیمت‌ها می‌افتد و با توجه به این که نمی‌توان بحث مسکن را فارغ از فضای عرضه و تقاضا تعریف کرد و همچنین آماده نبودن دولت برای معرفی و ارائه زمین مناسب، جانمایی این مسکن‌ها و رساندن زیرساخت‌های مناسب به محل پروژه، امکان‌پذیر نیست لذا این برنامه‌ها

پیام‌آبادگران
خرداد و تیرماه ۱۴۰۲
شماره ۴۱۰۵

با توجه به نکات فوق به دقت از پیش تدوین نشده بودند و بنابراین دولت عملاً در اجرای برنامه موفق نبود. به نظر می‌رسد که این برنامه و روش برای خانه‌دار کردن مردم دچار چالش‌هایی است. اگر چه دولت تلاش در رفع این چالش‌ها دارد، اما بهتر است دولت اجازه دهد ساخت مسکن در بازار عرضه و تقاضا توسط مردم و فعالان بخش خصوصی انجام شود. دولت باید نگاهی نظارتی داشته باشد و خودش اقدام به ساخت مسکن نکند. ساخت مسکن با ساختن یک سد، راه و تونل تفاوت دارد. دولت در زمینه ساخت سد یا یک آزاد راه باید اقدامات لازم را انجام دهد ولی در خصوص ساخت مسکن باید فضا را برای فعالان این حوزه فراهم نماید و از رانت‌های مختلف جلوگیری کند. دولت می‌تواند روند صدور مجوزها را تسهیل کند، زمین و زیرساخت‌ها را در اختیار بگذارد و اقدام به تنظیم قیمت کند. دولت باید در این زمینه کمک کند؛ کمک‌هایی که می‌تواند بسیار مفید واقع شوند. بیشتر قیمت مسکن در ایران را قیمت زمین تشکیل می‌دهد. اگر دولت بتواند زمین را با قیمت مناسب در اختیار سازنده قرار دهد و بر ساخت نظارت کافی و دقیق داشته باشد، می‌تواند کمک بزرگی به ساخت مسکن کند.

او افزود: به نظر می‌رسد دولت هنوز هم فرصت دارد تا به هدف ساخت چهار میلیون مسکن برسد. البته با درجه پایین‌تر. طی دو سال گذشته تلاش شد تا توجه دولت برای هم‌اندیشی با بخش خصوصی جلب شود. جلساتی نیز در وزارت راه و شهرسازی برگزار شد. اما این سیاست باید به صورت کلی از طرف مجلس و دولت بازنگری شود. شاید مجمع تشخیص مصلحت نظام بتواند در این خصوص کمک کند. لازم است تا یک نسخه کلی برای بحث ساخت مسکن تهیه شود؛ نسخه‌ای در جهت کمک به سازندگان مسکن. اگر دولت به جای سازندگان ننشیند و اقدام به نرخ‌گذاری دستوری نکند، شاهد تأثیرات مثبتی در این زمینه خواهیم بود.

علل تاخیر طولانی در اجرای آزادراه تهران - شمال

عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های

ساختمانی گفت: در کشور ما ظرفیت‌های خوبی برای اجرای پروژه‌ها وجود دارد. اما باید اعتقاد به استفاده از آن ظرفیت‌ها نیز وجود داشته باشد. البته گاهی عوامل مختلف دیگری نیز در این زمینه درگیر می‌شوند. در بحث آزادراه تهران - شمال شاید می‌توانستیم خیلی بهتر عمل کنیم. مثل همین ۵ سالی که بخش‌های مختلف این آزادراه با استفاده از توان پیمانکاران ایرانی ساخته شد؛ پیمانکارانی که بیشترشان عضو سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران هستند.

او افزود: اکنون هم اگر با نگاه ویژه‌ای به بخش خصوصی بنگریم و به توان آنها اعتقاد بیشتری پیدا کنیم، آزادراه تهران - شمال و پروژه‌های بزرگتر را نیز اجرا کنیم. شاید در آن زمان اعتقاد بر آن بود که چینی‌ها بهتر کار می‌کنند. ولی در مقطعی به این باور رسیدند که این ظرفیت در کشور موجود است. پیشرفت این پروژه به بودجه، نوع قراردادهای، تعدیل قیمت‌ها و برخی موارد دیگر ارتباط دارد. هر زمانی که قیمت‌ها دچار تغییر می‌شوند، قراردادهای حوزه پیمانکاری با تعدیل پوشش داده می‌شوند. اگر تعدیل‌ها متناسب با تغییرات انجام نشوند، قطعاً آن پیمانکار یا قرارداد دچار مشکل می‌شود.

گلابتونچی همچنین گفت: در ابتدای استقرار دولت سیزدهم به دلیل تغییراتی که در سیاست‌های سازمان برنامه و بودجه اتفاق افتاد، شاخص‌های تعدیل، واقعی اعلام نشد. مسئولان در آن زمان معتقد بودند که اگر شاخص‌ها را واقعی اعلام کنند، باعث ایجاد تورم خواهد شد. در حالی که

در ابتدای استقرار دولت سیزدهم به دلیل تغییراتی که در سیاست‌های سازمان برنامه و بودجه اتفاق افتاد، شاخص‌های تعدیل، واقعی اعلام نشد. مسئولان در آن زمان معتقد بودند که اگر شاخص‌ها را واقعی اعلام کنند، باعث ایجاد تورم خواهد شد

شد

ما معتقد بودیم که اگر این شاخص‌ها بر اساس واقعیت اعلام نشوند، محل اشتغال خواهد بود. چرا که وقتی یک شرکت نتواند درآمدش را درست تنظیم کند، اقدام به تعدیل نیروهایش کرده و همچنین قادر نخواهد بود قرارداد را درست و کامل انجام دهد. در چنین شرایطی پروژه‌ها با تطویل روبه‌رو می‌شوند و اولین کسی که از این بابت متضرر می‌شود خود دولت است. چرا که دولت مجبور می‌شود با نرخ بالاتر و در زمانی طولانی‌تر این کار را جمع کند. نکته دوم این است که در مناقصات بعدی که اتفاق می‌افتد، پیمانکاران ناچار به تنظیم قراردادهای جدید خود با شرایط بازار خواهند بود. آنها اختلافات موجود در شاخص‌های تعدیل را با بالا بردن قیمت‌ها پوشش می‌دهند. همین موضوع سبب می‌شود تا دولت اولین متضرر در این خصوص باشد.

راه جلوگیری از «متروپل»‌های آینده در کشور

عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی گفت: خرداد، ماهی است که اجرای نظام فنی و اجرایی یکپارچه در کشور تصویب می‌شود. اعتقاد نظام فنی و اجرایی یکپارچه بر این است که هر کاری که در سازندگی کشور قرار است انجام شود، باید تحت یک نظام خاص اجرایی انجام شود. به عنوان مثال احداث یک سد یا یک بیمارستان یا یک راه آهن و ... باید از لحاظ فنی، قیمت‌گذاری و اجرا تحت برنامه‌ها، مدارک و مستندات نظام فنی و اجرایی باشد.

او افزود: وقتی که خارج از نظام فنی و اجرایی کاری انجام شود، به این معنی است که کنترل‌ها کم می‌شوند، رعایت استانداردها پایین می‌آید و موارد فنی و نظارتی نادیده گرفته می‌شوند. در چنین شرایطی مخاطرات جایگزین می‌شوند. این مخاطرات منجر به روی دادن فجایعی مانند متروپل می‌شوند. فاجعه متروپل زمانی شکل می‌گیرد که نظام فنی و اجرایی یکپارچه اجرا نمی‌شود یا به تعبیری دور زده می‌شود. پروژه‌های بلندتر، بزرگتر و پیچیده‌تر از متروپل در تهران و دیگر نقاط

کشور ساخته می‌شوند. اما اتفاقی نمی‌افتد. چرا که نظارت و اجرا در قالب یک نظام، برنامه و استاندارد کنترل می‌شود. باید توجه داشت که رانت‌ها مانع اجرای نظام فنی و اجرایی می‌شوند. مجری قانون در این رابطه باید تا اصلاح وضعیت در مقابل رانت‌ها ایستادگی کند.

علل کاهش استقبال از ورود به حرفه مهندسی

گلابتونچی گفت: مشکلاتی به لحاظ کارکرد، ماندگاری شرکت‌ها، تشکیل آنها و فشارهای وارد بر آن شرکت‌ها و به تعبیر کلی دشوار بودن کسب درآمد در حوزه صنعت احداث از عمده دلایل کاهش استقبال از ورود به حرفه مهندسی محسوب می‌شوند. با نگاهی به کنکور امسال می‌بینید که افت شدید متقاضی در رشته‌های مهندسی وجود دارد.

او افزود: لازم است تا فضای کسب و کار توسعه و بهبود یابد تا کسب درآمد و ایجاد اشتغال در آن فضا بهتر شود. در چنین حالتی میزان علاقه برای ورود به این حوزه افزایش می‌یابد. اگر اوضاع به همین منوال پیش برود و مشکلات کم نشوند؛ ارتباط دانشگاه با صنعت بهتر نشود و مشکلات صنعت احداث مرتفع نشود، به نظر می‌رسد باز هم شاهد کاهش متقاضیان در این زمینه باشیم. متأسفانه با دو پدیده در این رابطه روبه‌رو هستیم. مهاجرت نیروهای متخصص و دانشگاهی حجم بالایی از مهاجرت‌ها را به خود اختصاص داده‌اند. زیرا ما نمی‌توانیم این نیروها را از لحاظ حقوق تامین کرده و کار مناسب برایشان ایجاد کنیم. او اضافه کرد: امروزه علاوه بر مهاجرت افراد متخصص شاهد مهاجرت شرکت‌ها نیز هستیم.

دغدغه زلزله‌خیزی در کشور

عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی گفت: در بسیاری از جاهای دنیا مثل ژاپن و آمریکا این نوع دغدغه‌ها وجود دارد. این کشورها طی برنامه‌ای مشخص بین تشکلهای، دانشگاه‌ها و فعالان این حوزه، برنامه مقاوم سازی و اصلاح نقاط حادثه‌خیز و آسیب پذیر را طی پروسه‌ای

تدوین و اجرا می‌کنند. به عنوان مثال اقدام به شناسایی گسل‌های فعال و نقاط حادثه‌خیز می‌کنند و برای اصلاح و مقاوم سازی آنها برنامه ریزی می‌کنند. او افزود: برای اینکه بتوانیم به سرعت به این نقطه برسیم، بهترین کار این است که یک برنامه جامع مواجهه با خطر و مقاوم سازی را به خصوص در پایتخت تدوین کنیم. با اجرای این برنامه و با استفاده از فعالان این حوزه می‌توانیم بسیاری از حوادثی که در زمان زلزله اتفاق می‌افتد را به حداقل برسانیم. ساختمان‌های فرسوده بسیاری در تهران وجود دارند؛ سازه‌هایی که با کوچکترین تکان فرو خواهند ریخت. بسیاری از ساختمان‌هایی نیز که به ظاهر پایدارند، چون مطالعه دقیقی رویشان انجام نشده است، می‌توانند خطر آفرین باشند. به نظر می‌رسد لازم است جاهایی مثل پژوهشگاه بین‌المللی زلزله، مرکز ژئوفیزیک دانشگاه تهران و شرکت‌های خصوصی و تشکلهایی که در این زمینه وجود دارند اقدام به هم‌اندیشی و ترسیم یک برنامه راهبردی با دولت و وزارت راه و شهرسازی کنند. نقاط پرخطر باید شناسایی و اصلاح شوند.

گلابتونچی گفت: قیمت مصالح در کشور ما پایین است. نرخ نیروی انسانی نیز به نسبت

همینطور است. اما از این شرایط برای بهینه سازی استفاده نمی‌شود. در کشور ما عمر مفید ساختمانها پایین است. اما باید پرسید چرا عمر شرکت‌های خصوصی نیز کوتاه است؟ در اروپا شرکت‌هایی هستند که ۲۰۰ تا ۳۰۰ سال قدمت دارند. در ایران اگر عمر شرکتی به ۷۰ سال برسد مایه تعجب است.

نگاهی به دستاوردهای ۷۶ ساله

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

گلابتونچی درباره نحوه شکل‌گیری و دستاوردهای سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران گفت: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در سال ۱۳۲۶ و پس از پایان جنگ جهانی دوم بنا به ضرورتی که برای سازندگی در کشورمان احساس می‌شد، به عنوان نخستین تشکل مردم نهاد در میان تمامی تشکلهای و همچنین به عنوان نخستین تشکل مهندسی کشور تاسیس شد. موسسین بر این باور بودند برای این که بتوانند در فعالیت‌های عمرانی کشور عملکرد بهتری داشته باشند، نهادی را تشکیل دهند که بتواند منجر به هماهنگی بیشتر آنها برای داشتن صدایی واحد شود و به تدوین و اجرای برنامه‌های توسعه‌ای کمک کند.

افزود: سندیکای شرکت‌های ساختمانی در سال ۱۳۲۶ با شش عضو تاسیس شد. کمی بعد تعداد اعضا به ۱۲ عضو رسید. بعداً و در ادوار مختلف، اعضای دیگری نیز به سندیکا اضافه شدند. این سندیکا در حال حاضر چیزی حدود ۸۰۰ عضو دارد؛ اعضای که بیشترشان را شرکت‌های دارای رتبه‌های بالا در صنعت ساختمان تشکیل می‌دهند؛ شرکت‌هایی که در بخش‌های مختلف ساخت از جمله پروژه‌های آبی، راهسازی، ساختمانی، نفت و گاز، احداث بیمارستان و تاسیسات مختلف فعال هستند.

گلاتونچی در ادامه بیان کرد: دستاوردهای بزرگی توسط همکاران من در سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران رقم خورده است. شاید بتوان این دستاوردها را به قبل و بعد از انقلاب تقسیم‌بندی کرد. سندیکای شرکت‌های ساختمانی در دوران پیش از انقلاب نقش موثر و بیشتری در تصمیم‌گیری‌هایی که مربوط به حوزه احداث و فعالیت‌های عمرانی می‌شد، داشت. تا جایی که حتی برای تعیین وزیر راه با این سندیکا مشورت می‌شد. در واقع سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران تا حد زیادی موثر بود. پس از تشکیل سازمان برنامه و بودجه نیز برای تهیه تعدیل‌ها، فهرست‌های بها و سایر بحث‌های مربوط به صنعت احداث، نظر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران همواره مهم بوده و مورد توجه قرار می‌گرفت.

او ادامه داد: پس از انقلاب آن توجهی که پیش‌تر به این سندیکا می‌شد، دچار تغییر تراز شد. سندیکا در حال حاضر نیز طرف مشورت خوبی به شمار می‌رود. سازمان برنامه و بودجه به نظرات سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران به عنوان متولی اصلی ساخت و ساز در کشور اهمیت می‌دهد. سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران روی تدوین یا تغییر مدارک مربوط به صنعت احداث نظر می‌دهد. این سندیکا یکی از نقاط مشورتی و کمک به تصمیم سازی برای سازمان برنامه و بودجه به شمار می‌رود. به همین تناسب در بخش‌های مختلف دولت مثل وزارت راه و شهرسازی، وزارت نفت و هر کجا که نیاز باشد، از نقطه نظرات سندیکا در کارهای مختلف فنی

و مهندسی و به طور کل هر موضوعی که به صنعت احداث مرتبط باشد، استفاده می‌شود. سندیکا به عنوان کمک‌کننده و همچنین برای نظر دادن و ارائه راه حل به دولت همواره نقش خود را ایفا می‌کند. به هر صورت کارنامه ۷۶ ساله سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران نشان داده که این سندیکا همواره در مدار تعامل بوده و قصد کمک کردن به اجرای طرح‌های توسعه‌ای مدنظر دولت‌ها را دارد.

قوانین دست و پا گیر؛

چالشی جدی برای سندیکا

عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران عنوان کرد: اگر از دید قوه مجریه به چالش‌های موجود بر سر راه صنعت احداث نگاه کنیم، باید گفت که چنانچه به فرض محال من مسئولیتی در این قوه داشتم، همین امروز اقدام به تشکیل معاونت بخش خصوصی می‌کردم. در واقع معاونتی در تراز بالا در دولت ایجاد می‌کردم که نماینده بخش خصوصی باشد؛ معاونتی که بتواند بدون واسطه نقاط تصمیم‌گیری را از وقایعی که در بخش خصوصی وجود دارد، نکاتی که برای پیشرفت و تحول اقتصادی لازم است و همچنین خواسته‌هایشان مطلع کند. او ادامه داد: باید توجه داشت که ما قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار داریم. محور اصلی در این قانون، توجه به توسعه فضای کسب و کار و حضور پررنگ‌تر بخش خصوصی است. به عنوان مثال در این قانون تاکید شده که در تدوین و اجرای برنامه‌ها حتماً باید نظر بخش خصوصی نیز بررسی شود. در ماده ۱۴ این قانون نیز بحث این است که هر نهاد یا سازمانی، باید در حد معاونت سازمان دارای مسئول توسعه فضای کسب و کار باشد؛ موضوعاتی که امروزه رعایت نمی‌شود. نخستین کاری که باید در این خصوص کرد آن است که این موضوع از خود دولت شروع شود. به عنوان مثال یکی از معاونین رئیس جمهوری در این رابطه به عنوان معاونت بخش خصوصی قادر خواهد بود بدون واسطه با بخش خصوصی کار کند. البته نکاتی نیز در این خصوص مطرح است. در نهادهایی

مثل اتاق بازرگانی، تشکل‌های مختلفی حضور دارند. ولی این یک نهاد اجرایی خواهد بود. حتی معتمد خیلی نیاز نیست که دولت در این خصوص هزینه‌ای کند. بخش خصوصی قادر به تامین هزینه‌ها خواهد بود. در واقع این معاونت نقش بلاواسطه‌ای است میان دولت و بخش خصوصی.

نقش موثر مشوق‌های مالیاتی و حمایت‌های دولتی

گلاتونچی همچنین گفت: باید توجه داشت که تا زمانی که به بخش خصوصی اهمیت واقعی نداده، آن را شناسیم و بدون واسطه از این بخش نظر نگیریم، نمی‌توانیم مشکلات این بخش را بشناسیم و حل کنیم. شاید هیچ‌کسی در گروه‌های مختلف کاری مثل همکاران ما در شرکت‌ها مختلفی که در حوزه صنعت احداث و انرژی فعالیت می‌کنند، به تکالیف قانونی خود عمل نمی‌کنند. ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر به طور مستقیم بیمه شده صنعت احداث و انرژی هستند. به عنوان مثال اگر چهار نفر با هر کدام از این افراد تحت عنوان خانواده ارتباط داشته باشند، می‌توان گفت که ۱۰ میلیون نفر از جمعیت کشور در خانواده بزرگ از صنعت احداث و انرژی کشور هستند و مستقیماً از این صنعت ارتزاق می‌کنند. این ظرفیت بزرگی است که ما باید به اندازه بزرگی آن بدان توجه داشته باشیم. این گروه از منظم‌ترین گروه‌های کشور در پرداخت حق بیمه و مالیات به شمار می‌روند. اما فشاری که از لحاظ مالیاتی و بیمه‌ای به این حوزه وارد می‌شود، گاهی آنقدر زیاد است که بدون توجه به وضعیت، بعضاً آن بنگاه را تا مرز تعطیلی می‌برد. هر کدام از این بنگاه‌ها سرمایه اجتماعی مملکت ما محسوب می‌شوند. در این خصوص می‌توان تسهیلاتی ایجاد کرد. به عنوان مثال در قانون بودجه تا سال ۹۷ برای بخش خدمات فنی و مهندسی معافیت مالیاتی برای بحث صدور خدمات فنی و مهندسی در نظر گرفته می‌شد. سال ۹۷ این معافیت حذف شد و کسی دلیل آن را نمی‌داند. با پیگیری‌هایی که انجام شد، دوباره در سال ۹۸ این معافیت‌ها برقرار

شدند. اما در سال‌های ۹۹، ۱۴۰۰، ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ مجدداً این معافیت از بودجه خارج شدند.

او همچنین گفت: در فضایی که در کشور ما با وجود این حجم از فارغ‌التحصیلان مهندسی وجود دارد، اگر به سمت توسعه صدور خدمات فنی و مهندسی و توسعه فعالیت‌های عمرانی در خارج از مرزها نرویم، قطعاً دچار مشکل خواهیم شد. مشوق‌های مالیاتی و صادراتی به صادرات خدمات فنی و مهندسی کمک می‌کنند که بتوان در این مدار قرار گرفت. اساساً در هیچ کجای دنیا توسعه خدمات فنی و مهندسی بدون حمایت موثر دولت‌ها امکان‌پذیر نیست. چراکه ساختن و آبادانی، مستلزم حمایتی همه‌جانبه و نگاهی تامله است.

دست‌آورد جلسه با مقام معظم رهبری

عضو هیأت مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در خصوص نشستی که در سال ۱۴۰۰ و همزمان با شروع به کار دولت سیزدهم در حضور رهبری برگزار شد، گفت: هر قدر که بتوان بدون واسطه با مسئولان عالی‌رتبه نظام گفت و گو کرد و آنان نیز به حرف‌های شما توجه داشته باشند، قطعاً بازخورد مثبتی در کارها دارد. نکته حائز اهمیت در این خصوص این بود که رهبر انقلاب هم در سال گذشته و هم در ابتدای سال جاری در دیدار با فعالان اقتصادی، اعتقاد داشتند که اگر همه اقتصاد به سمت دولتی شدن برود، اشتباه است و باید به بخش خصوصی آزادی عمل داد.

او افزود: در مباحثی مثل مالیات و بیمه توجهاتی شده ولی همچنان مشکلاتی در این حوزه‌ها وجود دارد. در صدور خدمات فنی و مهندسی مشکلاتی از قبیل عدم امکان دریافت ضمانت‌نامه وجود دارد؛ این بزرگترین مشکلی است که به واسطه تحریم‌ها ایجاد شده است. توقع ما این بود که مسئولان اقدام به حل این مشکل کنند. گلابتونچی ادامه داد: من در آن نشست بیان کردم که ما در صادرات خدمات فنی و مهندسی به صورت خاص و در خدمات فنی و مهندسی به صورت عام متولی نداریم. لذا لازم است تا یک فرماندهی واحد و یا متولی

مشخص وجود داشته باشد. توقع می‌رفت که این کار انجام شود ولی متأسفانه تاکنون این اتفاق نیفتاده است.

او همچنین گفت: نکات مختلف دیگری نیز وجود دارد. مثلاً بزرگترین بازار صادرات خدمات فنی و مهندسی ما به کشور عراق است. ارتباطات بسیار خوب و موثری با این کشور وجود دارد. توقع ما این بود که ارتباطات دیپلماتی ما در آن کشور فعالتر

شود؛ این خواسته‌ای است که با توجه به بودجه‌های عمرانی‌ای که در عراق وجود دارد، شاید می‌توانست به توسعه خدمات فنی و مهندسی و پایداری شرکت‌های ما کمک کند. نکاتی مثل ایجاد پنجره واحد که می‌تواند به دادن مجوزهای کسب و کار کمک کند نیز مطرح است که دولت تا حد خوبی به آن عمل کرده است. در گزارشی که خدمت رهبری ارائه کردم، سعی بر آن داشتم که بر ظرفیت صنعت احداث تأکید کنم؛ ظرفیتی که چیزی حدود ۵۶ هزار و ۵۰۰ شرکت مهندسین مشاور و پیمانکار را شامل می‌شود. حدود ۵۳ هزار شرکت پیمانکاری تأیید صلاحیت شده و ۳ هزار و ۵۰۰ شرکت مهندسین مشاور ثبت شده در سازمان برنامه وجود دارد. اگر قرار باشد همه این ظرفیت اشتغال پیدا کنند، چیزی حدود ۶ هزار همت بودجه مورد نیاز خواهد بود. چنین بودجه‌ای در منابع مالی دولتی ما نیست. شاید اگر به توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی توجه کنیم، بحث مشارکت‌های عمومی و خصوصی با مدلی که بخش خصوصی بتواند با دولت داشته باشد، می‌تواند کمک خوبی به توسعه کشور و توسعه اقتصادی کند. به هر صورت صادرات خدمات فنی و مهندسی جزو آن دسته از صادرات است که بدون این که مواد خام صادر شود، قابلیت صادرات دانش را داشته و قادر است چرخه بزرگی از اقتصاد ما که وابسته به صنعت ساختمان

**حدود ۵۳ هزار شرکت پیمانکاری
تأیید صلاحیت شده و ۳ هزار و ۵۰۰
شرکت مهندسین مشاور ثبت شده
در سازمان برنامه وجود دارد. اگر
قرار باشد همه این ظرفیت اشتغال
پیدا کنند، چیزی حدود ۶ هزار همت
بودجه مورد نیاز خواهد بود. چنین
بودجه‌ای در منابع مالی دولتی ما
نیست. شاید اگر به توسعه صادرات
خدمات فنی و مهندسی توجه
کنیم، بحث مشارکت‌های عمومی و
خصوصی با مدلی که بخش خصوصی
بتواند با دولت داشته باشد، می‌تواند
کمک خوبی به توسعه کشور و توسعه
اقتصادی کند.**

است را فعال کند.

گلابتونچی ادامه داد: در آن گزارش تلاش کردم تا این ظرفیت بزرگ را مورد توجه قرار دهم و مشکلات و راهکارهای موجود برای حل آنها را مطرح کنم. شاید مسئولی از دولت با شنیدن این راهکارها به آنها توجه کند. ولی متوجه شدم که خود رهبر انقلاب بیشتر از بقیه به این قضایا توجه می‌کنند. دولت سیزدهم می‌توانست خیلی بهتر عمل کند ولی به هر صورت اینگونه نبود. البته دولت در سازمان توسعه تجارت و وزارت خارجه توجهاتی به گسترش خدمات فنی و مهندسی دارد.

عقب ماندگی دیپلماسی اقتصادی

نسبت به دیپلماسی سیاسی

گلابتونچی گفت: ما از لحاظ دیپلماسی سیاسی بسیار جلو هستیم ولی از نظر دیپلماسی اقتصادی بسیار عقب. علت این عقب بودن این است که شرایطی مانند تحریم‌های اقتصادی، دیدگاه‌های مختلف و عملکردهای فردی در دولت می‌توانند بهبود یابند و دیپلماسی اقتصادی ما را فعال تر کنند.

عضو هیات مدیره انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران افزود: البته باید توجه داشت که تلاش‌هایی در دولت سیزدهم و همچنین در دولت قبل برای حمایت از فعالان عرصه صادرات خدمات فنی و مهندسی وجود دارد. اما لازم است تا دیپلماسی اقتصادی تنظیم شود. ما در حوزه صادرات خدمات فنی و مهندسی برنامه‌ای نداریم. دولت باید یک استراتژی مشخص یا برنامه کلان داشته باشد. یعنی بدانند که امسال چه میزان و به چه مقاصدی این صادرات را خواهد داشت. این موضوعی است که با فعالان همان حوزه تعیین می‌شود؛ فعالانی از قبیل فعالان صادرات خدمات فنی و مهندسی، انجمن صادرکنندگان صادرات خدمات فنی و مهندسی، سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، سندیکای برق ایران و سندیکاهایی که در مسیر صادرات قرار دارند. سپس لازم است تا این برنامه رصد شود؛ برنامه‌ای که پایه اول دیپلماسی اقتصادی به شمار می‌رود. در حال حاضر

فاقد چنین برنامه مشخصی هستیم. او اضافه کرد: با وجود اینکه دیپلماسی سیاسی ما در روسیه خیلی خوب عمل می‌کند، اما این ترکیه است که بیشترین صادرات خدمات فنی و مهندسی را به روسیه دارد. روسیه دارای بازار ساخت و ساز بزرگی است. ما نیز ظرفیت بزرگی از لحاظ سیاسی در آن کشور داریم. اگر بتوانیم این ظرفیت سیاسی را با ظرفیت اقتصادی هماهنگ کنیم، خیلی از شرکت‌ها می‌توانند در روسیه مشغول به کار شوند. شرایط در حوزه کشورهای مستقل مشترک‌المنافع (CIS) نیز به همین ترتیب است. بسیاری از کشورهای این حوزه هنوز نگاهشان به روسیه است.

گلابتونچی افزود: در حوزه عراق و سوریه داستان متفاوت است. ما در حوزه این دو کشور در میدان نبرد حضور داشتیم. دیپلماسی مدیران ما خیلی خوب عمل می‌کرد. به نظر می‌رسد پس از این که غائله داعش ختم شده و از جنگ فاصله گرفته و قرار است به فضای سازندگی وارد شویم، اکنون جای دارد تا سربازان عرصه سازندگی وارد میدان شوند؛ این یعنی دیپلماسی

صادرات خدمات فنی و مهندسی

جزو آن دسته از صادرات است که

بدون این که مواد خام صادر شود،

قابلیت صادرات دانش را داشته و

قادر است چرخه بزرگی از اقتصاد

ما که وابسته به صنعت ساختمان

است را فعال کند.

دولت ظرفیت‌های بسیاری در

فعال سازی دیپلماسی اقتصاد

دارد. اگر از آنها درست استفاده

کند، با هم‌اندیشی بخش خصوصی

و شرکت‌های فعال در این زمینه،

می‌تواند به توسعه و حضور آن

شرکت‌ها در بازارهای بین‌المللی و

همچنین به گردش اقتصادی کمک

خوبی کند.

اقتصادی. دولت دارای نقاطی موثر در دیپلماسی اقتصادی است. یکی سازمان توسعه تجارت و وزارت مربوطه است. یکی دیگر از این نقاط نیز وزارت خارجه و به خصوص معاون اقتصادی وزیر خارجه است. هم در وزارت صمت و هم در وزارت خارجه مسئولانی حضور دارند که این فضا را می‌شناسند. وجود ستاد توسعه روابط اقتصادی ایران و عراق از نقاط مثبت به شمار می‌رود که مسئول آن به خوبی با بازار عراق آشنایی دارد. فضاهای دیگری نیز در وزارت نیرو وجود دارد.

راهکارهای فعال سازی دیپلماسی

اقتصادی

دبیر هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران گفت: لازم است تا در بعد دیپلماسی سیاسی نیروهایمان را در یک جا جمع کنیم. بررسی‌ها نشان می‌دهد که تعداد ۱۱ متولی وجود دارند که در صدور خدمات فنی و مهندسی کمک می‌کنند ولی هیچ کدام از آنها مسئول واقعی نبوده و پاسخگو نیستند. به نظر می‌رسد متولی دیپلماسی اقتصادی باید مشخص شود. چنین شخصی باید در سطح معاون اول باشد. حتی به نظر من این متولی باید در اختیار رهبری باشد. چرا که با تغییر دولت‌ها سیاست‌ها تغییر نکنند. سیاست کلی آن نیز می‌تواند مثل برنامه‌های توسعه به صورت شش یا حداقل ده ساله نوشته شود. هیچ کدام از سفارتخانه‌های ما در بحث صادرات خدمات فنی و مهندسی عملکرد اقتصاد محور ندارند. سفارتخانه‌ها عموماً در سیاست خوب عمل می‌کنند ولی خیلی اقتصادی نیستند. در واقع بحث‌های اقتصادی دغدغه و اولویت مسئولان کشور در سفارتخانه‌ها نیست. در حال حاضر بیشتر فضاهای ساخت و ساز در آفریقا در اختیار چینی‌ها و ترک‌ها است. طبق گزارش مجله ENR که هر ساله آمار ۲۵۰ شرکت برتر دنیا را در زمینه ساخت و ساز ارائه می‌کند، در میان ۲۵۰ شرکت برتر ساختمانی دنیا، حدود ۸۵ شرکت چینی و ۴۵ شرکت ترکیه‌ای حضور دارند. در سال‌های پیش ۲ شرکت از ایران نیز در این آمار قرار می‌گرفتند که در ۷ سال اخیر خبری

از آنها هم نیست. یکی از دلایل خروج شرکت‌های ایرانی از این لیست، این است که ما نتوانستیم به شرکت‌هایمان کمک کنیم تا به رغم داشتن پتانسیل و دانش خوب، به آن سطح بین‌المللی برسند. نکته بعدی حضور در بازارهای بین‌المللی است. وقتی شرکت‌های ما نمی‌توانند برای شرکت در مناقصات ضمانت‌نامه دریافت کنند و فعالیت کنند، تبعاً در بازار حضور ندارند. در چنین شرایطی سطح بین‌المللی شرکت نزول می‌کند.

گلابتونچی افزود: دولت ظرفیت‌های بسیاری در فعال سازی دیپلماسی اقتصاد دارد. اگر از آنها درست استفاده کند، با هم‌اندیشی بخش خصوصی و شرکت‌های فعال در این زمینه، می‌تواند به توسعه و حضور آن شرکت‌ها در بازارهای بین‌المللی و همچنین به گردش اقتصادی کمک خوبی کند. باید توجه داشت که صنعت ساختمان پیشران تولید محسوب می‌شود. اگر این صنعت حرکت کند، مطمئناً اقتصاد دچار تحول می‌شود. سال‌هایی که کشور از لحاظ اقتصادی در مدار رشد قرار می‌گیرد، سال‌هایی است که سازندگی در کشور با شتاب بیشتری انجام می‌شود. اگر این شتاب وجود نداشته باشد، قطعاً اقتصاد در مدار پایین‌تری قرار خواهد گرفت.

نکات پایانی

عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی در پایان خاطر نشان کرد: صنعت احداث کشور اسمش صنعت است. وقتی شما موضوعی را صنعت اطلاق می‌کنید به معنای تولید کننده بودن است. در چنین حالتی می‌بایست تمام کمک‌هایی که برای تولید در نظر داریم را لحاظ کنیم. این کمک‌ها در پایداری، عملکرد و حیات صنعت تاثیرگذار است. در صنعت ساختمان شن و ماسه منجر به تولید بتن و بتن منجر به تولید یک ساختمان می‌شود. مجموعه‌ای که از تولید مصالح و بتن و ساختمان تشکیل می‌شود، صنعت ساختمان نامیده می‌شود اما در قوانین، خدمات محسوب می‌شود.

یک تولید کننده بتن که فقط بتن تولید می‌کند و می‌فروشد تولید کننده است اما یک پیمانکار در صنعت احداث بتن تولید می‌کند و با آن بتن ساختمان یا پل می‌سازد، خدماتی است. وقتی این اتفاق می‌افتد، دیگر شرایطی که به تولید تعلق می‌گیرد، به آن شرکت تعلق نخواهد گرفت. مثلاً تسهیلات بانکی که به تولید تعلق می‌گیرد به آن شرکت تعلق نمی‌گیرد. متأسفانه مقوله خدمات از تمام مشوق‌هایی که تولید دارد، محروم است. این یک نقص است. دولت قطعاً در اصلاح این موضوع نقش مهمی دارد. نکته دیگر این که در سالی که توجه به بخش خصوصی باید افزایش یابد، اتفاقات عجیبی رخ می‌دهد. نهاد شورای عالی فنی که در سازمان مدیریت مستقر است به اختلافاتی که در اجرای قراردادهای بین بخش خصوصی و دولت اتفاق می‌افتد، به عنوان داور رسیدگی می‌کند. موارد دیگری مثل تایید مصوبات نظام فنی و اجرایی، مدارک فنی، شاخص‌های تعدیل و تغییرات در قوانین و مقررات مربوط به حوزه پیمانکاری و مهندسان مشاور صنعت احداث را نیز شورای

عالی فنی انجام می‌دهد. مهمترین وجه شورای عالی فنی داوری است. شورای عالی فنی سه عضو دارد. پیش‌تر یک نفر از این سه نفر، نماینده و منتخب بخش خصوصی بود. دو نفر دیگر نیز معمولاً سابقه‌های دولتی داشتند. در دوره جدید که نظر بر اهمیت بیشتر به بخش خصوصی است، همان یک نماینده بخش خصوصی نیز حذف شد. در حال حاضر سه نماینده از دولت در شورای عالی فنی حضور دارند. وقتی قرار است یک داوری میان بخش خصوصی و دولت برگزار شود، نمی‌توان هیچ نماینده‌ای از بخش خصوصی در این شورا نداشت. من به عنوان دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی و کسی که در کارهای اجرایی مملکت و پروژه‌های بزرگی مثل راه‌آهن رشت - انزلی، طرح اصفهان - شیراز و سدهای بزرگ سالها مشغول به کار بوده و هستم، از دولت درخواست دارم تا در ترکیب شورای عالی فنی تجدید نظری اساسی انجام دهد و حداقل آن یک نفر نماینده بخش خصوصی را دوباره در آن شورا بازگرداند.

تاریخ: ۱۴۰۲/۰۳/۰۳

شماره: ۱۴۰۲/۶۶۵۰۹ اص

پیوست:

"به نام خدا"

جناب آقای مهندس غلامحسین شافعی

دبیر محترم شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی

موضوع: اصلاح پیش نویس آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور

با سلام؛

احتراماً، همانطوریکه مستحضرد سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران طی نامه شماره ۵۳۷-۹۳ مورخ ۱۳۹۳/۶/۲۲ بعنوان اولین تشکل صنفی درخواست اصلاح آئین نامه مشاغل سخت و زیان آور را به استناد ماده ۱۲ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار و به عنوان یک قانون و آئین نامه اجرایی محل کسب و کار با توجه به ظرفیت قانونی و جایگاه شورای گفتگو به دبیرخانه شورا ارسال و درخواست طرح موضوع در شورا نمود.

موضوع بعد از جلسات کارشناسی در تاریخ ۱۳۹۴/۰۹/۰۲ در صحن اصلی شورای گفتگو مطرح و مطابق مصوبه پیوست به تصویب رسید و بعد از مصوبه شورا نیز جلسات متعدد کارشناسی و کارگروه‌های تخصصی برگزار و نهایتاً در تاریخ ۱۴۰۰/۰۸/۱۰ در صحن اصلی شورا مطرح شد و بدلیل مخالفت نماینده وزارت بهداشت مقرر گردید مجدداً جلسات کارشناسی با حضور نمایندگان وزارت کار، وزارت بهداشت، سازمان تامین اجتماعی و بخش خصوصی با دقت تمام بررسی و برای تصویب نهایی به صحن اصلی شورا برگردد که با زحمات فراوان دبیرخانه شورا این جلسات با حضور نمایندگان مذکور برگزار شد و موارد اختلافی بین اعضای حاضر بغیر از انتقال دبیرخانه از وزارت کار به سازمان تامین اجتماعی و اصلاح ترکیب هیات‌ها به توافق نهایی رسید و در نهایت در صحن اصلی شورا در تاریخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۳ مطرح و مصوب گردید و پیش نویس آئین نامه پس از تصویب شورا به هیات دولت ارسال شد که لازم است از اقدامات و پیگیری‌های دبیرخانه شورای گفتگو قدردانی گردد.

در ادامه این مقدمه شایان ذکر است:

علی‌رغم آگاهی از مشکلات قانون (تبصره ذیل ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی) و لزوم اصلاح آن، به جهت سرعت و سهل الوصول بودن اصلاح آئین نامه برای رفع ایرادات شکلی و اجرایی قانون، موضوع در دستور کار قرار گرفت که اهم ایرادات مطرح شده در آئین نامه موجود عبارت بودند از:

ترکیب کمیته‌های مشاغل سخت و زیان آور و غیر تخصصی بودن افراد حاضر در کمیته‌ها

عدم ابلاغ آرای کمیته به کارفرمایان

بررسی مشاغل گروه "الف" کارگاه‌های تعطیل فاقد آلاینده سنجی شده در کمیته‌ها

عدم اطلاع کارفرمایان از تشکیل کمیته‌ها و نحوه صدور آرا و ابلاغ‌های بعدی

تحمیل ۴ درصد حق بیمه در طرح‌های عمرانی به پیمانکاران با عدم وصول همزمان با لیست بیمه

همسان سازی و همطراز سازی و تعمیم مشاغل سخت و زیان آور به همه مشاغل و کارگاه‌ها

استقرار دبیرخانه کمیته‌ها در ادارات کار استان‌ها

عدم احراز صحیح مشاغل افراد درخواست کننده قبل از بررسی در کمیته‌ها

در جلسات کارشناسی و کارگروه‌های تشکیل شده با حضور و اظهار نظر و بحث و بررسی نمایندگان وزارت کار، وزارت بهداشت، سازمان

تامین اجتماعی و اتاق بازرگانی ایران و اتاق تعاون و کانون عالی کارفرمایی ایران آئین نامه با رفع موارد فوق‌الاشاره اصلاح شد و صرفاً موضوع انتقال دبیرخانه از وزارت کار به سازمان تامین اجتماعی و تعداد نفرات کمیته‌ها بعنوان مسائل عدم توافقی باقی ماند که انتظار می‌رفت که این دو سه مورد اختلافی نهایتاً در هیات دولت با حضور وزرای محترم هیات دولت و در سطح کلان دولت بررسی و به جمع بندی نهایی برسد.

متأسفانه وزارت کار با استرداد پیش نویس آئین نامه از هیات دولت و ارجاع به شورای حفاظت فنی که با حالت یکسویه و با استفاده از جایگاه حاکمیتی با برهم زدن اصلاحات درست همه ذینفعان قانونی و شرکای اجتماعی عملاً اصلاح آئین نامه را از حیز انتفاع خارج نمود که می‌توان به روح کلی اصلاحات مدنظر که به جای سالم سازی محیط و حفظ جان کارگران که اصل اول قانون و وظیفه حاکمیتی وزارت کار و بهداشت بوده، رها گردیده و به بحث حمایتی صرف از کلیه کارگرانی که درست یا اشتباه بعنوان فضای ایجاد شده برای بازنشستگی پیش از موعد و خالی شدن صنعت از متخصصان کارآموده و تحمیل مضاعف بازنشستگان مذکور به صندوق و تضییع حقوق کارگران واقعی مشاغل گروه "ب" که ماهیتاً سخت و زیان آور هستند، اشاره نمود و عدم انتقال دبیرخانه و عدم اصلاح ترکیب کمیته‌ها و ممانعت از تخصصی شدن افراد کمیته‌ها، اضافه نمودن مرکز تحقیقات وزارت کار و حذف سازمان تامین اجتماعی از وظیفه نظارتی و درخواست کننده رفع صفت سخت و زیان آوری مشاغل کارگاه‌های خاکی و بار مالی ناشی از اجرای قانون در بعد ایجاد سامانه و تشکیل کمیته‌ها و غیره اشاره نمود که نهایتاً این وضع صندوق تامین اجتماعی که متعلق به نسل بعدی همین کارگران است را با ورشکستگی تهدید نماید.

اعلام می‌دارد در صورت اصلاح آئین نامه پیشنهادی شورای حفاظت نه تنها عملاً اقدام مثبتی نشده است و آئین نامه اصلاحی هیچ نکته مثبتی نسبت به آئین نامه موجود نخواهد داشت و بعد از ۸ سال پیگیری همچنان مشکلات موجود ادامه خواهد داشت. لذا استدعا دارد با عنایت به حفظ جایگاه قانونی شورای گفتگو این موضوع مجدداً در شورا مطرح گردد یا عملاً اصلاح آئین نامه با وضع موجود چون درخواست بخش خصوصی بوده است از دستور کار و پیگیری برای اصلاح با شرایط پیش آمده خارج گردد تا بعد از برنامه هفتم و اصلاحات قانون، متعاقباً آئین نامه آن تدوین و اصلاحات لازم معمول گردد. پیشاپیش از همکاری و بذل توجه جنابعالی سپاسگزاری می‌نماید.

تاریخ: ۱۴۰۲/۰۳/۰۳

شماره: ۱۴۰۲/۶۶۵۱۰ ص

پیوست:

"به نام خدا"

جناب آقای دکتر منظور

ریاست محترم سازمان برنامه و بودجه کشور

موضوع: درخواست ابلاغ شاخص‌های موقت ماهیانه و مابه التفاوت مصالح

با سلام:

احتراماً، پیرو نامه شماره ۱۴۰۱/۶۶۴۳۸/ص مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۲ با موضوع درخواست ابلاغ فوری شاخص‌های موقت ماهیانه سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران ضمن اعلام مراتب تقدیر و تشکر خود بابت اهتمام و انجام اقدامات جنابعالی و همکاران محترم در تدوین و ابلاغ شاخص‌های تعدیل، همانگونه که مستحضری:

یکی از مهمترین مسایل در حوزه پیمانکاری صنعت احداث کشور مقوله ابلاغ شاخص‌های تعدیل است و در طول انجام قراردادها، پیمانکاران همواره توجه خاصی به این موضوع داشته و عملکردشان در طول سال به شدت تحت تاثیر اعلام این شاخص‌ها قرار می‌گیرد از آنجائیکه تورم عوامل موثر در بهای عملیات اجرائی و همچنین بالاسری پروژه‌های پیمانکاری کشور در سال ۱۴۰۱ و سال جدید با تاسی از نرخ دلار و ارز که رشد بی سابقه‌ای داشته است، پرداخت آبی هزینه‌ها و در قبال آن دریافت حداقل بعد از ۹ ماه (۷+۲) ماه زمان اعلام از سوی سازمان برنامه و بودجه و حداقل ۳ ماه تنظیم و تصحیح و پرداخت صورت وضعیت تعدیل) برای پیمانکاران پروژه‌ها میسر نمی باشد و از توان تحمل آثار آن برگردش نقدینگی پروژه‌ها و شرکت‌ها خارج است و از این بابت، هم به پیمانکاران و هم به پروژه‌ها آسیب جدی وارد می‌آید.

در شرایط کنونی ابلاغ شاخص‌های موقت ماهیانه می‌تواند کمکی شایان جهت حل این مشکلات باشد که با پیگیری در جلسات با نمایندگان محترم امور نظام فنی و اجرایی سازمان برنامه و بودجه مقرر گردید که شاخص موقت ماهیانه ابلاغ گردد که بعد از گذشت دو ماه از سال هنوز ابلاغ نگردیده است که اثرات عدم ابلاغ در روند پیشرفت پروژه‌ها نمایان می‌گردد.

لذا خواهشمند است دستور فرمایند جهت کاهش اثرات زیانبار تورم پیش آمده شاخص‌های تعدیل موقت بصورت ماهیانه اقدام عاجل فرمایند.

پیشاپیش از دستوری مساعدی که صادر می‌فرمائید سپاسگزاری می‌نماید.

انتشار جلد پنجم مجموعه پرسش و پاسخ با موضوع

شرایط عمومی پیمان

(بخش دوم)

جلد ۵

شرایط عمومی پیمان

(بخش دوم)

مجموعه پرسش و پاسخ در ارتباط با امور پیمانکاری

هر سوال با پاسخ کارشناسی و رسمی سازمان برنامه همراه بوده و شما می‌توانید با در اختیار داشتن تصاویر آن پاسخ، نسبت به استناد در دعاوی نیز اقدامات لازم را بعمل آورید. امکان مطالعه فهرست این جلد و اطمینان از موضوع ابهام مورد نظر درج شده در

هر جلد از این مجموعه برای تمامی فعالین حوزه صنعت احداث در وبسایت رسمی سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران (acco.ir) و همچنین سفارش و تهیه آن یا از طریق سایت یا با شماره‌های ۶۶۴۴۲۶۱ و ۶۶۴۰۲۰۳۷ داخلی ۱۴۰، ۱۴۰ و ۱۴۲ میسر است.

پس از سالها حضور فعال صنفی و به پشتوانه هزاران نفر/ساعت تجربه مهندسی و فعالیت عمرانی اعضا در کشور، سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با توجه به مشکلات پیش روی شرکت‌ها بر آن شد تا با تدوین مجموعه‌ای کاربردی از ابهامات و مشکلات پیمانکاران در حوزه‌های مختلف که توسط سندیکا و با مکاتبات رسمی با سازمان برنامه و بودجه و نظام فنی و اجرایی حل و فصل شده است، سعی در رفع مشکلات مشابه و افزایش دانش فنی پیمانکاران در امور قراردادی و فنی باشد.

این مجموعه در جلد‌های مختلف منتشر می‌گردد که در هر جلد به موضوعی خاص با فهرستی تخصصی تنظیم شده است. پرسش اولیه، بررسی کارشناسی و پاسخ نهایی از سوی سازمان برنامه و بودجه و یا ارگانهای مرجع مرتبط با موضوع در اختیار متخصصین گرامی قرار دارد.

این مجموعه موضوعی با نام “مجموعه پرسش و پاسخ در ارتباط با امور پیمانکاری” همچون جعبه ابزاری برای شرکت‌های مهندسی پیمانکاری است و به مدیران و مهندسان امکان مطالعه دانش تجربی قوانین و مقررات را بدون حضور در مجامع صنفی تخصصی فراهم می‌نماید. قبل از آنکه گرفتار مشکلات گردید با مطالعه تجربیات رخ داده توسط پیمانکاران دیگر خود را از بروز مشکلات ایمن‌تر نمایید و در صورتی که دچار مشکل گشته‌اید با مطالعه آن از مسیر صحیح نسبت به حل آن اقدام نمایید. این یک پیشنهاد صنفی تخصصی است که سالها تجربه شده است.

جلد پنجم این مجموعه با موضوع “شرایط عمومی پیمان (بخش دوم)” تهیه و تدوین شده است و شامل مهمترین ابهامات و سوالات شرکت‌های پیمانکاری با موضوع “مواد شرایط عمومی پیمان” می‌باشد که توسط سندیکا در طی سالها فعالیت و ارتباط با سازمان برنامه و بودجه کشور جمع‌گشته است.

پیام‌آبادگران
خرداد و تیرماه ۱۴۰۲
شماره ۴۱۰۵

قابل توجه شرکت‌های عمرانی

برگزاری مراسم در سالن سندیکا

سالن
همایش
سندیکا

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران آمادگی دارد

میزبان مجالس، مجامع و ... شرکت‌ها در محل سالن همایش و لابی سندیکا باشد

info@acco.ir | www.acco.ir

تهران: خیابان طالقانی خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی) پلاک ۸۶
تلفن: ۶۶۴۶۰۱۹۵ ۶۶۴۶۴۲۶۱ (ده خط) نمابر: ۶۶۴۶۴۰۸۴

نیازمندی‌های صنعت احداث کشور
www.ehdasniaz.ir

مذیکامی شرکت‌های ساختمانی ایران
تاسیس: ۱۳۲۶

خرید، فروش، تعویض تجهیزات،
ماشین آلات، خودرو و املاک خود را از
طریق احداث نیاز آگهی کنید. کالا،
خدمات و کسب و کارتان را معرفی
نمایید و از بخش کاریابی و استخدام
نیروی مورد نیاز را جذب و با درج
رزومه آینده شغلی خود را بسازید.

مجری، مشاور و رسانه تبلیغات اینترنتی
و بازاریابی دیجیتال صنعت احداث کشور
www.ehdasniaz.ir

آژانس تبلیغات آنلاین صنعت احداث کشور

حضور محترم مخاطبان ارجمند؛

وظیفه خود می‌دانیم از همراهی و دقت نظر دوستان و مخاطبان گرامی به سبب ارائه نقطه نظرات ارزشمندشان درباره بخش‌های مختلف نشریه که در مناسبت‌ها و به طرق مختلف به نشریه ارسال یا به دست اندرکاران آن ارائه می‌شود، صمیمانه قدردانی کنیم. در همین راستا سؤالاتی را تدوین کرده ایم که با توجه به ورود نشریه به سال جدید با دریافت نقد و نظرهای مخاطبان عزیز شناخت بهتر و دقیق تری نسبت به جایگاه نشریه و اعتبار بخش‌های مختلف آن کسب کنیم. از اینرو تقاضا داریم ضمن مطالعه این بخش در صورت امکان دیدگاه‌های ارزشمندتان را به صورت مستقیم به کمیسیون انتشارات سندیکا و یا از طریق شماره ۰۹۳۵۵۰۹۲۸۷۸ به صورت تصویری تلگرام (عکس از فرم نظرسنجی) ارسال نمایید. بدیهی است که هر گونه تحول جدید در نشریه متأثر از جمع بندی دیدگاه‌های ارزشمند شما خواهد بود.

الف) مشخصات عمومی

- ۱- نام و نام خانوادگی (در صورت صلاحدید):
- ۳- رشته تحصیلی یا حوزه فعالیت حرفه ای (در صورت صلاحدید):
- ۴- محل فعالیت یا سکونت (در صورت صلاحدید):

ب) میزان دسترسی به نشریه

- ۱- هر شماره ماهنامه را مرتب نشریه را مطالعه می‌کنم ☐
- ۲- به تناسب و موقعیت زمانی نشریه را مطالعه می‌کنم ☐
- ۳- به صورت موردی یا اتفاقی نشریه را مطالعه می‌کنم ☐

ج) ارزیابی محتوای نشریه

- ۱- مزیت نشریه را در کدام بخش می‌دانید؟ ☐ سرمقاله ☐ مقالات اقتصادی ☐ اطلاع رسانی درباره سندیکا ☐ بسترسازی برای کاهش و رفع مشکلات صنفی ☐ ارائه نقطه نظرات اعضای سندیکا به مسئولین کشور ☐ بخش آموزشی و اطلاع رسانی عمومی ☐
- ۲- کدام بخش‌ها را مناسب و کدام بخش‌ها را ضعیف ارزیابی می‌کنید؟
- ۳- نقطه نظرات کارشناسان نشریه را در چه سطحی ارزیابی می‌کنید؟ (الف) عالی ☐ (ب) خوب ☐ (ج) متوسط ☐ (د) ضعیف ☐
- ۴- نشریه نسبت به چه مسائلی توجه کافی نشان نداده است؟
- ۵- در هر شماره کدام بخش را بیشتر مطالعه می‌کنید؟
- (الف) سرمقاله ☐ (ب) بخش‌های اقتصادی ☐ (ج) بخش‌های مربوط به سندیکا ☐ (د) بخش‌های سرگرمی و اطلاع رسانی عمومی ☐ (ه) مقالات کارشناسان مختلف ☐
- ۷- در مجموع نمره نشریه در چه میزانی ارزیابی می‌کنید؟ (الف) کمتر از ده ☐ (ب) بین ده تا پانزده ☐ (ج) پانزده تا ۱۷ ☐ (د) بالاتر از ۱۷ ☐
- ۸- آیا تمایل دارید با ارسال مطالب و مقاله یا نقطه نظراتتان به صورت مستمر به افزایش کیفیت نشریه یاری کنید؟
- (الف) بله ☐ (ب) خیر ☐ (ج) در صورت امکان ☐
- ۹- چه توصیه ای به سردبیر یا دست اندرکاران نشریه دارید؟
- ۱۰- آیا تمایل دارید نشریه را از طریق ارائه رپرتاژ فعالیت‌های حرفه ای یا آگهی‌های تان یاری کنید؟ ☐

اشتراک ماهنامه پیام آبادگران

سمت:

شرکت:

نام و نام خانوادگی:

نشانی و تلفن تماس:

جهت آبونمان مجله پس از واریز مبلغ ۱۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال برای اشتراک یکساله به حساب جاری ۱۱۰۴۲۹۱۰ (شماره شبا ۱۸۰۰۰۹۶ ۰۴۲۹ ۰۱۱ ۰۰۰۰ ۰۰۰۰ ۰۱۸۰ ۰۱۶۲ IR، شماره کارت ۱۶۰۴ ۱۰۷۷ ۸۳۷۰ ۵۸۵۹) نزد بانک تجارت شعبه کار کد ۱۸۰۰۰۹۶ به نام سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، تصویر فیش واریزی از طریق شماره ۰۹۰۲۶۴۶۴۲۶۱ در فضای مجازی (تلگرام، واتساپ) یا فکس به شماره ۰۶۶۴۶۴۰۸۴ و یا ایمیل payamabadgaran.ir@gmail.com ارسال نمایید.

جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید با شماره‌تلفن‌های ۶۶۹۷۱۴۰۰ (انتشارات سندیکا) - ۶۶۴۶۴۲۶۱ (دبیرخانه سندیکا) تماس حاصل فرمایید.

دستگاه‌های ماژولار، قابل ترکیب تا ۱۶ دستگاه (۱۳۶۰ تن تبرید)

۷۴ الی ۸۵ تن تبرید

۳۰ الی ۴۳ تن تبرید

۱۵ الی ۲۰ تن تبرید

۲,۵ الی ۱۰ تن تبرید

کمپانی مست ایر پیشرو در زمینه تهویه مطبوع می‌باشد که محصولات متنوعی در زمینه تهویه مطبوع برای تامین سرمایش، گرمایش، آب گرم مصرفی و تهویه در پروژه‌های مختلف را ارائه می‌دهد. این مجموعه با بهره‌گیری از واحد تحقیق و توسعه مجهز خود، توانسته محصولات پیشرو و مطمئن همراه با طراحی‌های منحصر به فرد به بازار عرضه کند و سهم قابل توجهی در تأمین محصولات تهویه مطبوع در سراسر جهان داشته باشد و محصولات خود را در کشورهای مختلف دنیا از جمله آلمان، فرانسه، اسپانیا، سوئد، یونان و ... تامین نماید.

تمرکز بر جزئیات و انجام مراحل تست و بازرسی متعدد در فرآیند تولید، باعث گردیده تا محصولات تولیدی از بازدهی بالایی برخوردار باشند و عملکردی مطمئن و پایدار داشته باشند. تجربیات بسیار بالا در حوزه تهویه مطبوع و بهره‌گیری از دانش و مطالعات گسترده واحد تحقیق و توسعه مجرب مست ایر، کار و اندیشه را قادر ساخته است تا محصولاتی را روانه بازار نماید که علاوه بر برخورداری از راندمان بالا و متعاقباً با کاهش مصرف انرژی، هزینه‌های مرتبط، با نقش بسزایی در کاهش آلاینده‌ها و حفاظت از محیط زیست ایفا نماید.

خودتان بانکداری کنید

بانک خاورمیانه
Middle East Bank

www.middleeastbank.ir
info@middleeastbank.ir

ما در بانک خاورمیانه معتقدیم هیچ چیز، حتی مسائل مالی و بانکی نباید کسب و کار شما را از توسعه باز دارد. ما به عنوان پربازده‌ترین بانک ایران باور داریم با فراتر رفتن از دو عنصر "مکان" و "زمان" می‌توان وسیع ماند و با همین رویکرد "بانکداری باز" را برای کسب و کارها طراحی کرده‌ایم.

با استفاده از بانکداری باز، دیگر به شکل سنتی نیاز به مراجعه حضوری به بانک‌ها نیست و امکان استفاده از خدمات بانکی به صورت مستقیم از طریق ERP (سامانه مالی و حسابداری) به سیستم داخلی بانک میسر است.